

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©

Cilt: 39 • Sayı: 460 • MAYIS 1998
(KDV DAHİL) 300.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Halûk HACALOĞLU

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumluları:
Levent KOSOVA - Tarık ARIKDAL

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumluları:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma
No:4 D:6 80060 BeYOĞLU/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 284 11 55 - 56 • Fax: 284 12 39

Renk Ayrımı
Degrade Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40 - 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 BeYOĞLU / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 3.600.000 TL.
(Öğrenciler: 2.850.000 TL.)
Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294
Ayda bir yayınlanır.
E-mail: bilyay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: ÖTE DÜNYA	2
● OTOMATİK YAZILAR	6
● DEJA VU'NUN ÜÇ TİPİ	9
● YUVADA HUZUR	10
● "OKUMALAR" ve İNSANLIĞIN KADERİ	11
● YENİ MEDYOMLUK	14
● DEĞİŞEN DÜNYA	17
● KOZMİK İNİSİYASYON	19
● ZİHNİ TAZE ve TEMİZ TUTMAK	22
● TUTUCULUK (TAASSUP)	23
● UFO'LAR ve ÜÇ DİNSEL KİTAP	24
● MADDENİN RUH ÜZERİNDEKİ ETKİSİ AÇISINDAN, DÜNYADA NE YAPMAKTA OLDUĞUMUZ KONUSU	27
● PARAPSİKOLOJİK FENOMENLERE DEĞİŞİK YAKLAŞIMLAR	29
● İNSANIN GELİŞİMİNDE AİLENİN ÖNEMİ	33
● FAL ve ASTROLOJİ	36
● UFO AKTÜALİTE: KUZEY CALIFORNIA'DA GÖRÜLEN UFO	38
● SILVER BIRCH'TEN YAŞAM ÜZERİNE	39
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: DİKEY ve YATAY TEKÂMÜL	41
● UFO AKTÜALİTE: UFO'LAR HAKKINDA EN SON BİLGİLER	42
● RUHSAL AKTÜALİTE: PSİŞİK AŞIRI YÜKLEME	43
● RUHSAL AKTÜALİTE: İKİNCİ YURİ	44
● RUHSAL AKTÜALİTE: ANORMAL YÜZLER	45
● OKUYUCU KÖŞESİ	46
● ETKİNLİKLERİMİZ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: MEDİTASYONUN ESASLARI	48

Sevgili Okuyucular Ergün ARIKDAL

Ruhçuluk bilgisiyle tekâmül yolunda ilerleyebilmek bir nasip işidir. Çünkü bu bilgiler "hususî bilgiler"dir. Hususî bilgilere kavuşmak için büyük bir çaba ve liyakat gerekir. Nasıl ki, tekâmül tarihi içinde, her millette hususî eğitim ve öğretim ile alâkalı aydınlatıcı insanlar da ortaya çıkmıştır. Onların büyük emeği ve bilgisi, bitip tükenmeyen ilhamlarıyla, bir mevhibe olarak, insanların manevî bünyelerinde büyük değişiklikler meydana getirmiş, yenilenmelere sebep olmuştur.

Hemen her elli-altmış senede bir, bazı insanlar kendilerini "yenileştirici" olarak ortaya koydular. Özellikle mensup oldukları dinlerin anlam bakımından yenilenmesi zaruretinin doğduğunu ve bu işin de kendileri tarafından yapılabileceğini ileri sürdüler. Dinlerini şeriatini -kitaba dayalı kanunlarını- değiştirmeden onu zamana uygun bir yorumla tekrar ele almayı gaye edindiler. Bir çeşit teori ya da ideoloji gibi yorumları empoze ettiler.

Yani onlar kendilerinin hususî bir bilgiyle donatıldıklarını, ilhama mazhar olduklarını söyleyerek etraflarında manevî bir üstünlük sağladılar; vadedilen mehdiliğe talip oldular. Ardı arkası kesilmeden bu "kurtarıcılık" ateşine hızla çekilip yanarak yok olup gidenlerin bir "teolojik olay'dan" öteye pek bir kıymetleri olmamıştır; çarpık bir yol olarak kalmışlardır.

* * *

Ruhçuluk bilgisi, dünyanın her yerinde liyakatli her insana onun tekâmülünü sağlayacak şekilde ulaşmaktadır. İnsanların anlayışını aydınlatıp, bilgisini yenileştirmektedir. Sonuçta bir şuur uyanıklığı hasıl olacaktır ki bu hakikî kurtuluştur. Kurtarıcı insanın kendi varlığını kendine tanıttak olan bilgidir. Meshedilmiş bilgi RİM'in kendi tasarrufuyla, muhafazasıyla ve kalemiyle indirilen bilgidir. Bütün bilgilerimizi ihata edicidir. İlähî Kudret'in bizlere ulaşmasını sağlayan tesirlerin yerinde ve ayarında akışını elinde tutan RİM, Dünya Okulunun hiyerarşik yönetimde en üstün noktasıdır. Kaadir-i Mutlak Yaradan'ın MURADINI harfiyen uygulayan ilâhî bir sistemdir. Mesih de O'dur. Mehdi de O'dur, yani O'nun verdiği ve vereceği ihata edici bilgi'den gayri bir şey değildir.

"İnsanlar uykudadırlar." Buna bağlı olarak şuur uyanıklığı gafletle, vicdan duyarlığı nefisle yer değiştirmiş, rezilet faziletin yerine geçmiştir. İnsanlık mekanik idare sistemine bağlı olarak duygusal ve içgüdüsel bir hayatın içinde el yordamıyla yürüyerek sarsak ve eğri yollarda ıstırap ve karanlık içinde ilerlemektedir. Kendimizi kandırmakta gösterdiğimiz bu sistemli azmin sonucu, elbette kıyamettir; uyanıştır. Bundan hiç kuşkunuz olmasın; "İnsanlar uyanacaklardır!"

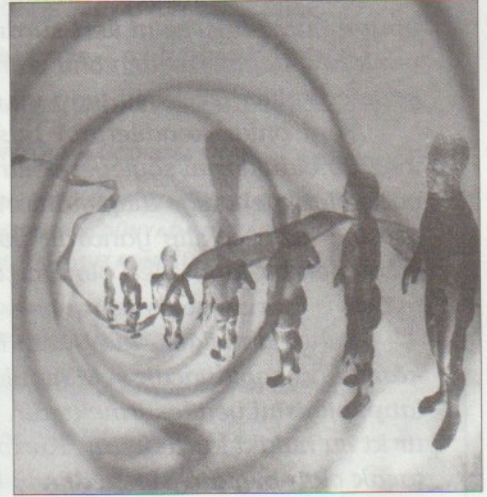
Selâm ve Sevgiler

ÖTE DÜNYA

YAŞAMAKTA olan bir ruh varlığının bedenini terk ettikten sonra geçmiş olduğu yeni realitenin özellikleri ve o ruh varlığının b aşından geçenler nelerdir? Varlık bedenini terk ettikten sonra neler oluyor, ne gibi niteliklere bürünüyor ve ne sonuçlar çıkıyor?

Bu konular esrasengiz, sırrı, kutsal vs. tarzında olmaktan tamamen çıkıp, insanların, üzerinde hüküm yürütebilecek seviyede bir araştırma ve gözlem konusu hâline gelmiştir. Burada ne şaşılacak, ne gülünecek, ne de hadi canım sen de denilecek bir şey yok. Zaten araştırma yapmak, bir şeyi gözlemek, buradaki ilkelere, esasları ortaya çıkartmak bizim doğal hakkımızdır ve vazifemizdir. Ve çok da itibar edilen bir araştırma dalı hâline geldi ve sevinilecek olan taraf da şudur ki, iyi araştırma yapabilen, sağlam metotlarla araştırma yapabilen bilim adamlarının bu konuya yönelimleri giderek daha fazla artıyor. Meselâ bunlardan en büyüğü de Charles Richet'tir. Metapsişik ismini koyan, metapsişik bilimini ortaya koyan kişidir. Bu konuda bir kalemde 1090 sayfalık kitap yazmıştır. İtalyanların meşhur Ernesto Bozzano'su vardır. O çok kıymetli bir gözlemcidir. İngiltere'de Mayers, insan kişilikleriyle alâkalı, *Yaşayan Fantomlar* ismiyle çevrilen fevkalâde yüksek seviyeli bir kitap yazmıştır. Ve hâlâ şu anda birçok üniversitenin parapsikoloji ile ilgilenen bölümleri bu klâsik eseri okurlar. Bütün duyular dışı algılamanın ayrıntılı tasvirlerini, anlatımlarını, tecrübeleri ve tecrübe tekniklerini yazmış. O da o şekilde girmişdir ve hemen yolunu değiştirmiştir.

Önce ruhsal dünya ifadesini yanlış olarak anlamamak gerektiğini ifade etmek istiyorum.

Ölüm anında duyularımızla her şeyi tanıdığımız, gözümüzle gördüğümüz, işittiğimiz, tattığımız, dokunduğumuz bir fizik âlemin dışına taşıyoruz.

Acaba ruhsal dünya demek doğru mudur? Burada fizik dünya diyorsak, fizik bedenimizde bulunduğumuz için fizik dünya diyoruz; ruhsal hâlimizde de bir yerde bulunuyorsak da orada, ruhsal bulunduğu bir yer manasında ruhsal dünya, ruhsal mekân, ruhsal âlem demek acaba doğru mudur? Bunun böyle olmadığını, yeni ruhcülüğün kurucusu Dr. Bedri Ruhselman bize "Ruh ve Kâinat"ında açık açık ifade eder. Ruhsal dünya demek doğru değildir der. Çünkü maddesiz olan bir ruhsal varlık mevcut değildir. Çünkü ruhsal varlık madde ile olan ilişkilerinde ve temasında daima maddeye uygun bir vasatla beraber bulunur. Bunlara eski gelenek ve bil-

gilerde astral beden, mantal beden, kozal beden deniyor vs. Bu fizik bedene ruhsal enerjinin, ruhsal etkinin ulaşmasından evvel oralarda aracı başka maddesel imkânlar var. Sufizmde buna lâtif bedenler denir. Seyyal manasında bu ince bedenler de kendi aralarında bölümlere ayrılır. Hatta her bir bedeni bir peygamber ismiyle zikretmek suretiyle sufizmde 7 türlü beden vardır. Ve onun karakterine bağlanır vs.

ÖTE DÜNYA

O hâlde maddesiz ruhlardan oluşmuş dünyalar bizim maddesel evrenimizde söz konusu olamaz. Her ne olursa olsun, biz meseleyi gene de bir maddî çerçeve içerisinde anlamak zorundayız. Bu yüzden ruhsal dünya dememek lâzım. Çünkü bu fizik dünya da ruhsal dünyadır, burası da ruhsal dünyadır ve biz de ruhsal dünyada yaşıyoruz. Çünkü ruhsal varlıklar olarak bir beden içerisinde bir âlem yaratmışız, kendi aramızdayız. Burası da ruhsal bir dünya. Bir ruhsal dünyadan kalkıp başka bir ruhsal dünyaya gitmek yoktur, ama öte dünya demek mümkündür. Çünkü gerçekten buranın ötesinde, bu titreşimin ötesinde, ince tertipte olan bir madde içerisinde ruhsal varlık gene hayatını sürdürmeye devam ediyor. Bu hayatını sürdürürken de oraya uygun vasıtalar kullanıyor. Bu uygun vasıtaya klâsik tabiriyle *perispri* denir. Ruh varlığının, kendi etrafında meydana getirdiği bir alanıdır. Ruhtan çıkan en güçlü tesirleri giderek yumuşata, düşüre düşüre fizik bedene ulaştırır. Çok merkezden çıkan yüksek voltajlı bir elektriğin evlerimize 220 V'a düşünceye kadar gelişi gibi bir tarzda bir düşürme işlemi gerçekleştirir. Perispri her iki yüzüyle de bize yardım eder. Fizik bedene bağlandığımız zaman en kaba tarafıyla bize yardım eder; öte dünyaya intikal ettiğimiz zaman, bu sefer de en ince tarafıyla oradaki madde topluluğu ile bizim ilişkimizi sağlayacak vaziyette bir bağlantı vazifesi görür.

ARACI ORTAM

Ruh âlemi ancak ruhun maddeler arasında tezahürler gösterdiği âlem olabilir. Bu bakımdan, dünyamız da bir ruh âlemidir. Bu ince farkı belirtebilmek için Üstat Ruhselman *spatyom* kelimesini kullanmıştır. Spatyom aynı zamanda uzay manasına gelir. Spatyom teriminde hem öte dünya anlamı vardır, hem de öte dün-

yanın da şu anda bildiğimiz fizik maddenin dışındaki daha ince bir maddeden yapıldığının anlamı vardır. Spatyomun maddesel tabiatını tam olarak bilemiyoruz. Ancak gözlemlerimiz sonucunda, ruhsal varlık üzerinde tezahürlerinden yola çıkarak aracın niteliği hakkında bir şeyler öğrenmeye çalışıyoruz. Zannedilmesin ki bedeni bıraktıktan sonra intikal ettiğimiz yer, hiç bilmediğimiz, anlamadığımız, uyuşamayaçağımız bir yerdir. Orası da gene bir madde âlemidir, fakat şu anda gördüğümüz kaba madde âlemi arasında hakikaten çok yüksek seviye farkı vardır. Bu bakımdan spatyom tabirini veya öte dünya tabirini kullanmak çok daha faydalıdır anlayış bakımından. Ama yine ruhsal dünya da denebilir, bedensiz ruhların, bedensiz varlıkların dünyası tabiri de gayet güzel olabilir.

Biz nasıl fizik bedene bağlanırken birtakım fizikî araçlarla bağlanmışsak, öte dünyaya geçerken aynı şekilde fizik araçlarımızı da yanımızda götürürüz. Bu araçlarımızın en başında perispri gelir. Onla beraber gideriz, onla beraber geliriz. Bu madde kâinatı içerisinde bulunduğumuz sürece bu araçlardan vazgeçmemiz katıyen mümkün değil. Çok yüksek seviyelere gitsek bile, oraya uygun bir aracımız muhakkak vardır. Bu demektir ki, ruh enerjisi evrende herhangi bir sistemle asla doğrudan doğruya bağlantı kuramaz, çünkü bu enerjiye diğer hiçbir sistem tahammül edemez, dayanamaz. Bu güce karşı daima bir yıkıma uğrar, yok olmaya doğru gider, o vaziyetini muhafaza edemez. Bu yüzden ruh enerjisi daima bir eldiven giymek, bir maşa tutmak suretiyle kendinden başka dar enerji yoğunlaşmalarıyla, tezahürleriyle irtibat hâlinde bulunur.

ÖTE DÜNYA HAYATINA GİRİŞ

Öte dünyaya geçen bir insanın oradaki hayatı nasıl başlar ve nasıl geçer gibi bir soruyu sormaya ve araştırmaya hakkımız vardır. Nitekim yeryüzünde yaradılışla, insan varlığıyla alâkalı, genetik mühendislikle ilgili birçok meseleleri pekâlâ araştırıyoruz.

Diyelim ki herhangi bir sebeple bedenimizden ayrıldık ve ölüm dediğimiz olay vuku buldu. Zaman bakımından hazırlıklı bir ölüm olabileceği gibi hazırlıksız ve anî ölümler de olabiliyor. Genellikle hazırlıklı ölümlerde, uyum

sağlama süreci daha kısa oluyor. Çünkü zaten bedenli hâlde iken, böyle bir teslimiyete kendisini bağlamıştır. Bir yerden girersin öbür taraftan çıkarsın felsefesiyle kendisini çıkışa hazırlamıştır.

Bazen kendi tekâmülümüzün icabına göre, kendi plânımıza göre bu ruh ve beden münasebetinin kesilmesi anı oluyor. Henüz bizim hesap etmediğimiz, hazırlıklı olmadığımız bir şekilde, bir kurşun yeme, bir düşme, zehirlenme, bir kalp durması, beynin tıkanması gibi anında bir şey geliyor. Tabii her ne olursa olsun, ölüme daima hazırlanmak lâzım. Bizdeki katılaşmış olan taraflarımızı yumuşatmak açısından çok faydalı bir şeydir. Çünkü tek taraflı, daima maddeye doğru esnemeye alıştırmışızdır kendimizi ama biraz da öte dünyaya esnemeyi denememiz lâzım.

Orası da madde âlemi, ama bizim duyularımız orada işlemiyor.

Ama bizde o duyuların izlenimleri var. Hâlâ o izlenimleri kullanmaya çalışıyoruz; kendimize göre izlenim olduğu için hiçbir sonuç alamıyoruz, yani duymak istiyoruz duyamıyoruz, görmek istiyoruz göremiyoruz ve şaşkınlık, uyumsuzluk dediğimiz ilk etap meydana çıkıyor. İlk adım: Burası bir uyumsuzluk adıdır. Henüz uyum

sağlayamadığımız, bağlantı kuramadığımız bir ortam içerisinde kalırız. Bu ortamın adına teşevvüş deniyor. Birçok tebligatta bunlarla ilgili örnekler vardır. Burada hiç karnım acıkmıyor, tuhafıma gidiyor, diyor varlık. Yani mide olduğunun farkında, bir vücut görüyor kendisinde, ama bu vücut beslenme ihtiyacında değil. Ayrıca düşündüğüm anda, düşündüğüm yerde oluyorum. Ne vakit gittim, ne vakit yürüdüm, hiç anlayamıyorum bunu diyor. Bu ne biçim hareketi. Sonra zaman, bizim için hiç önemli değil

diyor. Sizin için 5 dakikalık bir iş benim için belki, diyor, 5 sene sürer yahut benim burada 1 senelik bir mesaim, sizin için belki de 1000 senedir.

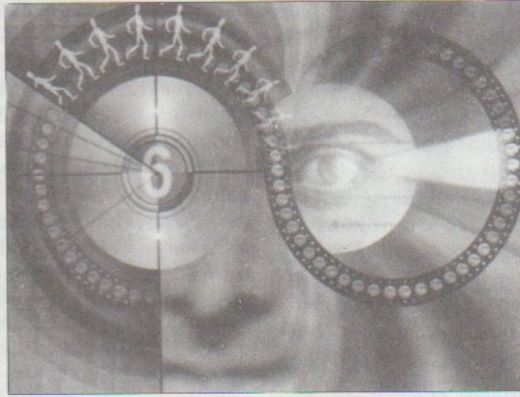
DÜNYASAL ALIŞKANLIKLARIN ETKİSİ

Demek ki zaman bakımından da, mekân bakımından da büyük bir uyumsuzluk başlıyor. Başlıca ruh hâli bu. Bu şaşkınlık hâli varlığı hemen kendi içine dönmeye sevk eder. Ve bu seyahatin içerisinde (Arapça) araf denilen bir bölgede yahut bir hâl içerisinde bütün varlıklar bulunur, seviyesi ne olursa olsun. Peygamberin en büyük duası da odur: "Beni kabir azabından Allah muhafaza etsin." Halbuki mezarda geçen bir şey yok. Ama varlık hâlâ kendini bedeniyle bağlantı hâlinde hisseden bir duygusal atmosfer içerisinde. Hâlâ sanki duyacakmış gibi, görecekmiş, hissedecekmiş gibidir, halbuki hiçbir şey algılanmaz.

Bütün bunların altında yatan en önemli husus imajinasyondur. Daha ileri seviyelerde de iradî olarak meydana gelir. Beyin baskısı, vücut

baskısı, vicdan duygularına baskı yapan maddî bağlar ve bu bağlarla ilgili hesaplı işler ortadan kalktıkça varlık kendi iç duygularına samimiyetle kavuşur. Bu bir ilkedir. Ve artık biz kendimizle baş başayız. Bu bizim gerçek uyanıklıkla, şuurlulukla, bu şaşkınlık arasında kaldığımız durumdur. Burada karşılaştığımız sadece kendi

imizdir, kendimizle yüzbeyüzüz. Bu aşamada kendi içimizdeki yetiştirdiğimiz, büyüttüğümüz, üzerinde durduğumuz, beraber yaşadığımız egolarımız ve yarattığımız personalar ortaya çıkar. Bunların her biri birer boyutlaşma ile bizim karşımızda varlıksal görünlümlere geçerler. Ve bunları da yapan bizim gene kendi istediğimiz, kendi irademizdir. Çünkü iradesiz hiçbir şey olmaz, her şey istekle başlar ve istekle biter. Kendiliğinden dediğimiz imajinasyonlar bütün bu içimizdeki durumları ortaya çıkartmaya baş-

lar. İç duygularımız objektif varlıklar hâlinde ci-
simleşirler, bizim etrafımızı sarar ve hapsederler
âdeta. Vicdan azabı veya sevinçler dediğimiz,
mutluluklar dediğimiz olaylarla karşılaşırız var-
lık olarak.

Bunun sebebi bize herhangi bir varlığın
gelip hesap sorması değildir. Orada bizim dün-
yasal hâllerimiz sembolleştirilmiştir. Yeryüzün-
deki hareketlerin istikametleri iyi tayin edilirse,
bunların öte dünyada da çok verimli sonuçlar
vereceğinin hesabını yapmışlar, bunu iyi yakala-
mışlar. Bazı öyle vicdanî ölçüler var ki, bu ölçü-
lerin içerisinde kaldığınız zaman, sizin oradaki
imajinatif hayatınız da garantiye giriyor. Negati-
f yönde imajinasyonlar hasil olmuyor. Bu çok
önemli, bunu aşağıda müşahade edebilmişler.
Meselâ onun için sevgiye çok önem vermişler,
şefkate, merhamete önem vermişler, insanları
sevindirmeye, fakiri giydirmeye, yetimi doyur-
maya vs. bildiğiniz her cömertliğe çok önem
vermişler. İhtiraslardan, nefsten, nefsanî arzular-
lardan kendinizi koruyun demişlerdir. Öbür tara-
fa intikal ettiğimiz zaman bu baz üzerine
oturmuş olan şuuraltımız, çok temiz replikler
vermeye başlıyor. Yeryüzünde kendinizi alıştırdığınız
bu şeyler, öbür tarafta da aynen devam
ediyor. Yeryüzünde ne kadar çok pozitif dere-
cede bir hareket içerisindeyse, öbür tarafta in-
tikal ettiğimiz zaman da zannetmeyelim ki ora-
da vazgeçiliyor, hayır, aynı şeyi oraya da trans-
fer ederiz ve orada da ortaya çıkan semboller
aynı şekildedir. Daima bir huzur içerisinde kal-
mak mümkündür. O devrin insanları için bu de-
recede bir metapsişşiği açığa koymanın manası
yok, çünkü bir şey elde edecekleri yok. Ama ve-
rilen bilgiler onların hâl ve hareketlerinde te-
miz bir baz yaratmış, bunu böyle yaparsan öbür
tarafta da işlerin düzgün olur, tarzında. Bu bil-
giler imajinatif faaliyetin şartlandırılmasını yer-
yüzünde öğretmişler. Kendi imajinatif faaliyeti-
ni burada şartlandır demişler. Şöyle olacak,
böyle olacak dendiği için gerçekten orada da
oluyor.

MASKESİZ BİR ORTAM

Bu dönem içindeyken, iyi ve kötü duygu-
ların karmaşası yaşanır. Varlık istese de isteme-
se de, şu anda kendisine göre dünya hayatında
unutmuş olduğu fakat aslında katıyen unutmadiği
olaylarla karşılaşır. Herhangi bir zamanda
herhangi birisinin gönlünü kırmıştır, bir yerde
bir gaddarlık yapmıştır, bir yerde bir kıskançlık
duygusu şöyle bir gelip geçmiştir veya ihtiraslar

vs. Onları çabucak unutturuz biz, bir saat sonra
hiç hatırımızda bile olmaz. Öfkeleniriz, geçer,
ertesi gün gider boynuna sarılırız, ben seni af-
fettim, sen de beni affet, hadi helâllaşalım de-
riz, ama iş öyle değil. Esasında bunlar perispiri-
tal hafızada ince ince kaydedilmiş şeylerdir. Büt-
tün bu tarzdaki psişik hafızamıza kaydedilmiş
olan bu hususlar yarı şuurlu yaşadığımız bu hâl-
ler içerisinde birtakım halüsinasyonlara sebep
olur.

Öte dünyanın ileri safhalarına, daha yük-
sek kısımlara birdenbire geçmemiz mümkün
değil, oralara gidebilmek için daha pek çok saf-
halardan geçmek gerekiyor. İşte bu iyi ve kötü
duyguların karmaşası hâlinde bazen kendimiz-
den memnun olduğumuz manzaraları bazen de
hiç sevmediğimiz, beğenmediğimiz, tarafgirlik
yaptığımız, hakka hukuka uymadığımız ama is-
ter fizikî açıdan isterse ruhî açıdan hak ve hu-
kuk olsun, bunlara uymadığımızı, tekâmül ku-
rallarına göre hareket etmediğimizi, hatta do-
ğuşumuzun gerçek hikmetini hatırlamayıp, o
hikmete göre hareket etmediğimizi (hangi va-
zifeyle geldik, hangi hizmet duygusuyla geldik
ve ne yaptık) anlarız.

erçek plânımızı uygulayabildik
mi, uygulayamadık mı, problem
burada. Zaten bizim mutsuzluk-
larımızın asıl temelinde yatan
hususlar, hayat plânımızı uyg-
layıp, uygulayamayışımıza bağlıdır. Eğer doğar-
ken kendimizle beraber indirdiğimiz o hayat
plânımıza uygun hareket edebilişsek biz hep
mutlu insanlar oluruz. Üzülme ve zihnimiz
karmaşalar içinde kalmaz. Hatta hasta bile ol-
ma ihtimalimiz zayıflar. Ne vakit ki gerçek ha-
yat plânımızın hikmetini uygulayamaz hâle ge-
lir, onun dışında başka yorumlara doğru kayar-
sak, bizi o kanala sevk etmek maksadıyla dıştan
birtakım baskılar gelir. İşte o baskıların adına
da mutsuzluklar diyoruz: Niçin hep sıkıntıda ka-
lıyorum, bir türlü yüzüm gülmüyor, nereye eli-
mi atsam bir zorlukla karşılaşıyorum? Bu sıkıntı-
ları 19. ve 20. yy'ın marazî felsefeleri içinde,
bunlar toplumun hatalarıdır, toplum bizden
bunu böyle istedi, o onun kabahatidir diye dü-
şünmeye gerek yoktur. Asıl mesele, varlıkların
kendi hayat plânlarını aşağıda uygulayıp uyg-
layamadıklarıdır. Söz verdikleri, uygulamaları
gereken hizmeti, vazifeyi aşağıda yapabiliyor-
lar mı? Yapmak istiyorlar mı, bu yolda çabaları
var mı?

(Devam Edecek)

OTOMATİK YAZILAR

Bir insan tam uyanık ve akli başında olduğu zaman, durup dururken veya herhangi bir işle meşgul iken otomatik olarak yazılar yazabilir! Bunun ruhi bakımından inceleme ve açıklaması...

Dr. Bedri RUHSELMAN

BUGÜN metapsişik konunun çok dikkate değer bir bahsi üzerinde duracağım. Hepimizce malûmdur ki, yazı ile meramını ifade etmek isteyen herhangi bir insanın yapacağı belli bazı hareketler vardır. Bir şey yazmak kararını veren kimse bu maksatla eline bir kâğıt ve kalem alır, yazacağı konunun ifadesine uygun kelime ve cümleleri düşünür, bulur ve ne yaptığını bilerek ve isteyerek fikirlerini kâğıdın üzerine yazı ile dökmeye başlar. Durulacak yerlerde durur, düşünür, devam edilecek yerlerde de yazısına devam eder. İşte bu, mutata ve normal şekilde vâki olan bir yazı işlemidir. Burada doğrudan doğruya beyine bağlı şuurun rolü vardır.

Fakat bir de bazılarının şuuraltı dedikleri faaliyetle şimdiye kadar izah edilmeye çalışılan, fakat birçok eksiklik ve çelişkilerle dolu olan bir faraziyeye bağlanmış diğer bir yazı şekli daha vardır ki, buna da **otomatik yazı** derler. Otomatik yazının başlıca karakteri şudur: Burada insan evvelâ yazı mekanizmasını idare eden kas ve sinirlerine hâkim değildir. Yani yazma fiili şuurlu olarak cereyan etmez. Otomat bir yazıcı, yazdığı elin kendisine ait olmadığını ve başka

bir kuvvet tarafından sevk ve idare edildiği duygusu altında bulunur. Ve otomatik olarak yazmakta olan kolunun hareketlerini her istediği anda ekseriya durduramaz. Ve hatta çok defa bu tarzda yazmış olduğu bir yazıyı gerek karışıklığı, gerek hiç bilmediği bir dile ait bulunma yüzünden kendisi de okuyamaz. Bununla beraber yazılan yazılar birçok durumda otomatik yazarın fikrî kabiliyetinin üstünde bir mahiyet arz eder.

Acaba bunlar hakikaten şimdiye kadar izah edilmek istenildiği gibi şuuraltının basit bir oyunu mudur, yoksa hakikaten şuurun da üstünde bir vukuf, bir bilgi ve teknik şumulünü taşıyan üstün bir tesirin buradaki rolü var mıdır?

Bu hususta icap ettikçe daha ayrıntılı olarak konuşacağız. Ancak şimdilik şunu söyleyelim ki, bu konuya ait elimizde bulunan birsürü

müşahede bize bu hadiselerin basit bir şuuraltı faraziyesi ile açıklanamadığı ve uzlaşmadığı kanaatini verdirmiştir. Öyle misaller vardır ki, bunlar bilâkis ancak üstün bir tesirin basit bir insan kudretine eklenmesi fikriyle otomatik yazıların izah edilebileceğini açıkça göstermektedir. İşte bu yazıyla otomatik yazıların bazı tipik ve dikkate değer taraflarını belirten birkaç müşahedeyi arz etmek istiyorum. Bunları takip edecek olan okuyucularım, otomatik yazıların basit bir şuuraltı ile mi, yoksa üstün bir tesirin mevcudiyetini kabul etmek suretiyle mi izahının daha uygun olacağını bizzat kendileri tayin edebilmek imkânına ulaşmış bulunacaklardır.

Handwritten text in blue ink, appearing to be a list or notes. The text is somewhat illegible due to the cursive style and blurring, but it seems to contain several lines of text, possibly related to the case study mentioned in the text.

Otomatik yazılar insan şuurlarının muhtelif tezahür anlarında vukua gelebilir. Mesele bir insan tam uyanık ve akli başında olduğu zaman, durup dururken veya herhangi bir işle meşgul iken otomatik olarak yazılar yazmaya başlayabilir. Veyahut trans denilen az çok derin ve sunî bir dalgınlık hâlinde bu hadise vukua gelebilir. Bu son hâllerde, uykusundan uyanan insan sanki başkaları tarafından yazılmış gibi, hakikatte bizzat kendisinin uykusu esnasında yazmış olduğu otomatik yazıları masanın üzerinde hazır olarak bulur. Böyle otomatik yazılar içinde bazen geleceğe ait mühim hadiselerin bile haber verildiği çok defa görülmüştür..

1 - Evvelâ meşhur bir medyom olan Kate Fox'un 12 aylık çocuğunu takdim edeceğim. Bu

yavru, bu yaşında iken otomatik yazı yazmıştır. Kate Fox tanınmış bir avukat olan Jenken'in eşi- dir. Bu vakayı takip eden ve yayımlayan zat da Jenken ailesinin çok yakın devamlı dostlarından James Wason'dır. Bir Mart ayının 16'ncı günü

Handwritten text in blue ink, appearing to be a list or notes. The text is somewhat illegible due to the cursive style and blurring, but it seems to contain several lines of text, possibly related to the case study mentioned in the text.

öğleden sonra Wason 12 aylık çocuğu kucağında tutan dadı ile beraber salonda ocağın yanında oturuyordu. Bu sırada Wason masanın önünde bir şey yazmakla meşguldü. Çocuğun annesi de yandaki odada bulunuyordu. Salonla bu odayı ayıran kapı açıktı. Birdenbire dadı bağırdı: "Bakınız, çocuk eliyle masanın üzerinde kalemlerden birisini yakaladı! Halbuki çocuğu daima kucağında tutan dadı ile kalemlerin bulunduğu masa arasında çocuğun uzanamayacağı kadar uzun bir mesafe vardı. O hâlde bu kalem çocuğun eline esrarengiz bir kuvvetin yardımı ile geçmişti. Dadı bunu izah edemiyordu. Biraz sonra çocuk kendisine verilen bir kâğıt üzerine yazmaya başladı. Dadinin bağırması üzerine, endişe içinde annesi de öbür odadan salona gelmişti. Bu sırada Wason ayağa kalkmış ve çocuğun hareketlerini takip etmeye başlamıştı. Çocuk üç büyük adamın gözlerinin önünde şunları yazdı: "Ben bu çocuğu seviyorum. Allah onu korusun. Babasına şunu tavsiye ederim ki, pazartesi günü ne olursa olsun mutlaka Londra'ya gelsin." Suzanne, Wason'ın evvelce vefat etmiş olan eşi idi. Ve sağlığında iken bütün çocuklara karşı büyük sevgisi vardı. Öldükten sonra da Madam Jenken'in (çocuğun annesi) medyomluğu vasıtasıyla çeşitli defalar otomatik yazılar yazdırmıştı. Bundan sonra bu çocuk birçok defa otomatik yazılar yazmış ve bu yazıların fotokopileri alınarak uzun uzun tetkiklerden geçirilmiştir. Şurası muhakkak ki, daha eli kalem tutmamış, bir yaşındaki çocuğun böyle bir yazı yazması ve bu yazının hakikate uyması şuuraltı ile izah edilecek hâllerden değildir. Burada çocuğunkinden üstün bir şuurun

müdahalesini kabul etmek zorundayız.

II - Bu misalin konusu basittir, fakat me-tapsişik kanıtı da o nispette mühimdir. Bu vaka-yı G. Lowes Dixson uzun senelerden beri bir aile dostu olan Bay King'in başından geçmiş bir hadise olarak 29.11.1920 tarihli raporuyla yayımlanmıştır. Vaka Bay King tarafından şöyle anlatılıyor:

"Bir akşam eşime mektup yazıyordum. Mektubum bitmişti. Fakat belki yazacak bir şey daha kalmıştır diye henüz kalemi tutan kolumun sertleştiğini ve benden hariç bir kuvvet tarafından zapt edilmiş gibi benim irademin dışında birtakım hareketler yapmaya başladığını gördüm. Birkaç ay evvel bir aile ziyaretinde bir medyomun otomatik dedikleri tarzda yazılar yazdığını ve bunların ruhlar tarafından yazdırıldığını görmüş ve işitmişim. O sırada aklıma o hadise geldi. Zihnen şu suali sordum: 'Bana bir şeyler yazdırmak isteyen birisi var mı?' Aldığım cevap şu oldu: 'Evet'. Gelenin adını sordum. Bir müddet önce ölmüş bulunan erkek kardeşimin ismini yazdı: Will. Ne istediğini sorunca elim kendi kendine ve benim en küçük bir müdahalem olmadan şunları yazdı: 'Bahçe iskemlesi Drainler'de'. Bu yazıdan hiçbir mana çıkaramadım. Ve bu hadisenin basit bir şuuraltı oyuncağı olduğunu düşünerek üzerinde durmadım. Bununla beraber, mektubuma eklenmiş bu acayip yazıyı izah etmiş olmak için eşime vakayı anlattım ve bu husustaki fikrini de sordum. Birkaç gün sonra eşimden aldığım mektupta onun da buna bir mana veremediği, bu cümlelerin boş bir fanteziden ibaret olması lâzım geldiğini söyledi. Bu hadiseyi unuttuk. Aradan altı ay geçmişti. Bir gün, ölen kardeşimin askerlik arkadaşı olan dostundan bir mektup aldım. Bu mektupta deniliyordu ki: 'Kardeşiniz Will orduda müşterek dostumuz olan, kendisinin çok itimat beslediği Bay Drain'e ölürken bir bahçe iskemlesi emanet etmişti. Ve onu iyi saklamasını söylemişti. Onu bugüne kadar muhafaza eden Drain size göndermek istiyor. Ve gönderiyor.'

"Gerçekten bir iki gün sonra iskemle geldi. Ve biz onu bugün, kardeşimizin ölmezliğinin bir kıymetli delili olarak saklamaktayız."

Burada Bay King'in ne böyle bir bahçe iskemlesinden, ne Will'in yakın ordu arkadaşı olan Drain'den, ne de ona bu iskemleyi emanet ettiğinden haberi yoktu. Beklenmedik bir zamanda otomatik bir yazı ile King'in bu haberi alması, zatin şuuraltı ile değil, daha ziyade Will'in tesiriyle izah edilebilir. Burada Drain ile King arasında bir düşünce intikali de zayıf bir hipotezden ibaret kalır, çünkü bir defa bu iki zat birbirini tanımamaktadır. Halbuki düşünce intikali meselesi çok hususî şartlara bağlı bir iştir ve bu şartların başında da sempati gelir. Saniyen düşüncenin Drain'den King'e intikalini kabul etsek bile, burada otomatik yazı ile King'e intikal edebilecek kadar kuvvetli olan bir düşüncenin imzasının, Will tarafından değil, Drain tarafından atılmış olması lâzım gelirdi. Halbuki yazı ile intikal eden tesir, Drain'den değil, Will'den geldiğini ifade etmektedir.

III - Yukarıdakine benzer misallerden biri de şudur:

 Bay Hooper, bir gün masasının başında bir mektup yazıyordu. Tam mektubun ortasına geldiği zaman birdenbire eli durdu ve sertleşti. Bunun ardından hayret içinde Bay Hooper, elinin kendi iradesinin tamamıyla dışında olarak kâğıdın üzerine şu cümleyi yazdığını gördü: "Babanız şimdi öldü!" El durdu, normal hâlini aldı. Bu sırada Bay Hooper Fitzburg'da oturuyordu. Babası ise İngiltere'de idi. Bu cümleye Bay Hooper hiç de önem vermedi. Çünkü kısa bir müddet evvel İngiltere'deki ailesinden aldığı bir mektupta babasının tamamıyla sıhhatte ve neşe içinde olduğunu öğrenmişti. Bundan dolayı buradaki hadisenin manasız ve rastgele bir hareket olduğunu düşünerek üzerinde durmadı bile. Aradan beş gün geçti. Bu süre içinde yazının içeriği Bay Hooper'in bir defa bile aklına gelmemişti. Fakat beşinci günü Bay Hooper, ailesinden bir mektup aldı ve bu mektupta, kendisinin tam otomatik yazıyı yazdığı sırada babasının ani bir kalp durmasıyla ölmüş olduğunu öğrendi. ■

DEJA VU'NUN ÜÇ TİPİ

Don ELDRIDGE

NETWORK dergisinin 57 no'lu sayısındaki "Deja Vu'nun Üç Tipi" başlıklı makalesinde Arthur Funkhouser, deja vu'nun sebepleri olarak ileri sürülenler arasında reen-karnasyon ve geçmiş yaşamların dışlandığını çünkü insanların deja vu sırasında modern eşyaları tanıdıklarını söylemekteydi.

Çocukluğum ve gençliğim sırasında rutin bir şekilde deja vu deneyimledim, belki de ortalama olarak haftada bir kez. Bununla söylemek istediğim şey bir sonra neler olacağını fiziksel olarak bilmek değil ama daha önce deneyimlediğimi bildiğim bölümlerden söz ediyorum. Derken deja vu beni tamamen terk etti. Sanırım, olan şeydu: Gençliğimin sonlarına doğru kendimi eğitmek için bir dürtü hissettim, böylece hayatta yeni bir yöne yöneldim.

Bir akşam, ben 19 yaşındayken, konuşmakta olduğum adam bana birdenbire "Don, ne dedim ben şimdi?" diye sordu. Söylediklerini ona söyledim. Başını salladı: "Hayır, ben bunları 15-20 dakika önce söylemiştim. Ne oldu sana?" dedi. Kafam karıştı ve benimle dalga geçtiğini sandım. O ise "benim" orayı terk ettiğimi ve geri dönmem için sabırla beklediğini söyledi. O sırada birkaç ay önceki bir olayı hatırladım, arabamı sürerken on beş dakika kadar "kaybolmuşum". Arabamı şuausuzca kullandığımı fark ettiğimde bayılacak gibi olmuşum. O sırada arkadaşımın ciddi olduğunu anladım, bir tür beden dışı deneyim yaşamıştım. Ama benim açım-

dan ayrılışım ve dönüşüm arasında hiçbir ayırım yoktu. Tek başıma isem, zamana dikkat etmiyor ve etrafta dolaşmıyorsam, "kayıp zaman" bölümlerini saptamak imkânsızdı. Geriye baktığımda, bu bölümler esnasında bir biçimde eğitildiğimi, yeni bir yola yöneltildiğimi hissediyorum. Bu da deja vu'yu neden artık deneyimlemediğimi açıklıyor.

Kırk altı yaşımıdayken, zorlu bir günün sonunda yorgun ve fiziksel acı içinde eve doğru yürüyordum. Birden kendimi bedenimin dışında, üstünde ve sağa doğru bir noktada buldum. Artık acı ve yorgunluk yoktu; robot ise aşağıda ayaklarını sürümeye devam ediyordu. Yolun sonuna baktım; sonsuzluğu görebiliyordum. Yolun sonu yoktu (bunu artık gözümde canlandıramıyorum). O yolu sayısız kez yürüdüğümü ve yolumu son derece iyi bulmayı başarana kadar yürümeye devam edeceğimi biliyordum, o zaman bu sonsuz tekerleği terk edebilecektim. Bir süre sonra bana aynı şeyleri söyleyen canlı bir rüya gördüm.

Eğer kişi aynı hayatı tekrar tekrar yaşıyorsa, bu çağdaş eşyaları tanıyabilmeyi açıklayabilir. Tam olarak aynı hayatı yaşamak amaçsız olacaktır, öyleyse davranışımızı değiştirmek ve farklı yollara gitmek için yeterli hür irademiz olmalıdır. Bu yollar bazen yakın hatta bazen örtüşen paralel dünyalar olabilirler. Bunu söylememin nedeni, 30 yıl kadar hiç deneyimledikten sonra, 49 yaşında tek bir deja vu deneyimi yaşamış olmamdır. ■

*NETWORK Dergisi No.58 Ağustos 1995
sayısından çeviren: Yasemin Tokath*

YUVADA HUZUR

PLUTARK, "Biz aslanlarla, kaplanları ehlileştiririz. Ama vahşi huylarımızla en yakınlarımıza saldırmaktan geri kalmayız." der. Aslanları, kaplanları ehlileştirmek kolaydır ama benliğimizin yırtıcı taraflarına zincir vurmamak, yakınlarımızla olan görüş ayrılıklarını kükremeden, ateş püskürmeden, öfkelenmeden gidermek, karakter ve alışkanlık farkından doğan anlaşmazlıkları kavga etmeden yatıştırmak çok güçtür.

Karı koca, terbiye edilmesi güç çocuklara tatlılıkla mı, yoksa şiddetle mi davranmalı diye münakaşa ederler. Bu münakaşa bir anlaşmaya varır mı, yoksa gizli bir isyana, bir silâhlanmaya mı yol açar ya da otuz yıl sürüp giden bir mücadele hâlini mi alır, bilinemez. Çocuklar kavga ederken, hangisi haklı diye münakaşa eden karı kocalar, bazen çocuklardan beter kavgaya tutuşurlar. Birçok ana-babalar odalarına çekildikten sonra kendi kendilerine çocuklarından bir milimetre ileride olmadıklarını itiraf ederler.

Barışı korumak büyük bir sanattır; bu barışı evinde arayan ve bütün meselelerin başlangıç noktası olarak kabul eden bir kimse birçok güçlükleri halletme yolunu bulmuş demektir.

İlk kaide: Herkesin kendi sınırları içinde kalması, başkalarının sınırlarına saygı göstermesidir.

İkinci kaide: Tenkitte ve talepte başkalarının duygularına değer vermek.

Üçüncü kaide: Görüşmeler iki tarafın da sakin olduğu zamanlarda yapılmalıdır. Bu kaide pedagojinin birinci şartıdır.

Dördüncü kaide: Sevgimizi saklamamalı, karşımızdakine saygımızın, güvenimizin, tercih edişimizin sebeplerini söylemeliyiz. Bu, sümbülleri yetiştiren ilkbahar yağmurları gibi tesirli bir şeydir.

Beşinci kaide: Her iki tarafın hak ve şerefini koruyan çareleri bulmak.

Altıncı kaide: Bazı meselelerde ısrar etmek, bir adım bile gerilememek lâzımdır.

Barış problemi bu işi teoriler hâlinde görenler için çok can sıkıcıdır. Gerçek hayatta türlü ruhlar, ilgiler, haklar, görüşler arasında barışı sağlamak, insan varlığının en geniş ve en zengin problemidir. Ama bu, hiçbir zaman, ne pahasına olursa olsun elde edilen yalancı bir barış değil, tersine herkese inandırıcı bir rahatlık veren, umumî düzeni hiçbir şekilde bozmayan bir barış olmalıdır. ■

F.W. FOERSTER

"OKUMALAR" ve İNSANLIĞIN KADERİ

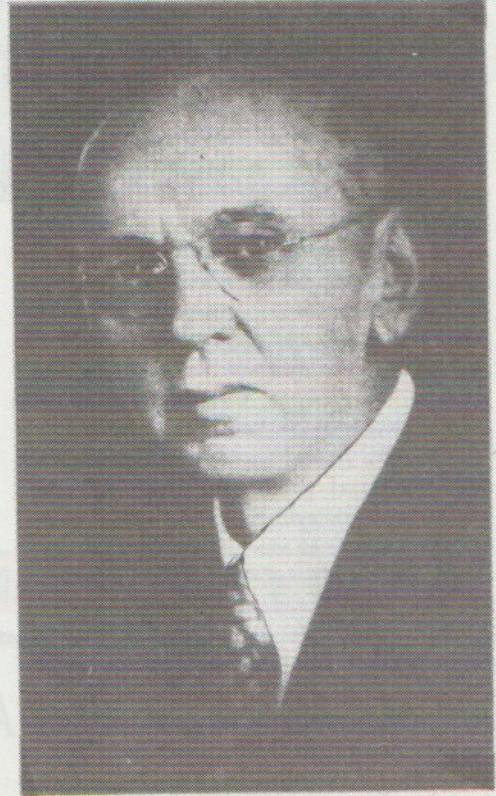
Cengiz CEVRE

"KÂHİN" Edgar Cayce, yaptığı sayısız "Okumada" insanlığa büyük bilgi ve yardımları ulaştırmada aracılık etmiştir. İnsanlığın kaderi ile ilgili bazı "Okumaları" aktarmak ve incelemek istiyoruz.

"İnsan, maddî plânda bu safhaya, yaptığının, bilginin ve İlk Sebep'e özgü zekânın şuuruna sahip olmak suretiyle ulaşır. Ruha faydalı olan şeyin, insanı, kabul olunabilir bir vaziyete ve Yaratıcı Güç'ün faaliyetine iştirak edebilir bir duruma getirecek olduğunun ispat edilmesi amacıyla insan, kendisini İlk Sebep'e, prensibe ya da öze ulaştırabilecek olan her şeyi yapar ya da meydana getirir. Her varlık, her ruh bir şuur seviyesinden diğer bir şuur seviyesine geçmekte ve ulaşmış olduğu bu kimliğin ve kürenin şuuruna varmaktadır. Sonuç olarak varlık, yeryüzünde ve Güneş Sistemi'ndeki çeşitli plânlardan geçmek suretiyle gelişmektedir. Bir ruh varlığı, tıpkı bir fizik beden gibidir; yani yasalara bağlıdır. Kişisel deney, ölümsüz ruh üzerinde etki sahibidir. Ruhların maddî, zihinsel (mantal) ve ruhsal enkarnasyonlarında bu etkiler, şunu veya bunu yapmak istemek şeklinde sonuçlarını gösterirler. Yolu gösteren kimdir? Ben'dir! Varlık, yüreğini bedensel güçleri azdıran tüm bu şeylerle doldurduğu vakit, ruh inşa edici duruma geçmektedir ve can da et bedene yönelmektedir."

Ruh varlığı olarak herkes ruha yararlı olacak şeyler yapmaktadır. Ruh varlığı prensip sahibi olduğu için bedendeki çalışmaları da bunu anlamaya veya kavramaya yöneliktir. Yaratıcı Güç'ün faaliyetine katılmak da bu yolla olmaktadır. Sanki ruh varlığı bir anlamda bunu kanıtlamaktadır. Gezegenlerdeki her enkarnasyonu, hem oradaki şuur durumunu, hem de o gezegenin şuur durumunu yakından incelemeyi ve

kendini geliştirmeyi, o arada o gezegeni de geliştirmeyi içerir. Plânsal olan bu işleyişte gelişmenin göstergeleri de belirmektedir. Bedenin yasalara uyması gibi ruhun da yasalara uyması doğaldır. O yasalar her yerde işler ve geçerlidir. Zira varoluş Bir'dir. Bedenli yaşamdaki deneyimler ruh varlığı üzerinde etkiler yapmaktadır. Maddenin cazibesine kapılmamak örneğinde olduğu gibi enkarnasyonundaki istekleri de kendisine bazı yönelmeler yaptırmakta ve yol göstermektedir. Yapay kişilik yerine gerçek kişi-

"Kâhin" Edgar CAYCE

liğini geçirmek şeklinde ifade edilecek bir durum söz konusudur.

"Anlayış kudreti, ruh için olduğu kadar beden için de ebedî yapıcı durumundadır. Şayet bir insanın şuuru, ruhtan gelen tüm bu şeylerle dolu ise, bu takdirde o, ruhsal bir varlık durumuna gelmektedir. Şunu görmekteyiz ki, maddî âlemde kendisini arzuya, kötü davranışlara, egoizmaya, hırsa terk edenler beşer çocuklarından ibarettirler; nefisinden feragat, ıstırap, sabır, iyilik, kardeşçe sevgi, merhamet, hoşgörü, yardımseverlik ise ruhun çocuklarını belirleyen özelliklerdir. Kime hizmet edeceğinize kendiniz karar veriniz."

Maddenin ruh varlığı için kendi isteğiyle deney aracı ve geliştirici olma durumu bizim madde içindeki deneyimlerimizdeki tercihlerimiz için de ölçüdür. "Beşer çocuğu" ve "ruhun çocuğu" ifadeleri hepimiz için önemlidir. Çünkü hangi çocuklukta bulunma süremiz bu özelliğimizi de tayin ediyor. Neye ve kime hizmet etmekte olduğumuz bunu açıkça belirtiyor. Dünyaya insanlığının ihtiyacı olan da ruhun çocuğu olmaktadır. O hâlde buna uygun davranışlar da göstermelidir.

"Bir birey olarak, hangi hayatta ve hangi dönemde olursa olsun, kendinizi Yaradan'a doğru yükseltmek için, Yaratıcı Güçlerin yasalarına bağlı olan şeyleri kullanınız. Her kim ki içsel bir yaşamı vardır, o daha yüksektir, çünkü ruh, kendini yaratanın ruhunu tanır ve O'nun çocukları, tamamen O'nun yapmış olduğu gibidirler. 'Hayatı Veren, benim ruhum senin ruhunda şahadet etmektedir.' demektedir. 'Hayat nedir? İlk Sebep'in, Tanrı'nın bir tezahürüdür.'" (720-CA)

Bizlere verilen bu "Okuma" yaşamımızdaki "içsellik" yüksek önemini vurguladığı için daha da etkileyicidir. İnsanın kendisini daha fazla geliştirmesi veya insanlığın yükselmesi seçilen bir dönemde olabilir. Burada söz konusu olan, Yasalar'a olan uyumumuzdur. Mademki ruh kendisini yaratanı tanıyor, bizler de bedende tezahür eden ruh varlıkları olarak bu yöndeki çabamızı ve hedefimizi unutmadan gayret göstermeliyiz. Hayat'a da bu gözle bakmalıyız.

"Tanrı, maddî bir tezahür içine enkarne olmuş olanın ve bir plân olarak kabul edilenin

başı ve sonudur; İnsan işte bu plândan hareketle, sınırlı olanın hudutları içinde akıl yürütmektedir. O, Alfa ve Omega'dır, başlangıç ve sonudur. Tanrı, Baba, Ruh, tüm faaliyetin tesir kudreti, dünyanın selâmeti için tek başına yeterli değildir; çünkü insan, başlangıç ve son arasında icra edilen ayrılık, tasdik, ayırt etme, inşa etme, ilerleme gibi bu faaliyetler için gerekli olanları gerçekleştirebilmesi maksadıyla hür irade ile donatılmıştır." (8337)

İnsanın bedenli hayatının hedefi vurgulanıyor. Geçirilen bütün safahat işte bu hedefe ve amaca yönelik olmak üzere madde içindeki deneyleriyle ortaya çıkıyor. Bedenli yaşamın önemini de böylece daha yakından anlamak üzere bir rikkat hâli içine girmemiz icap ediyor. İnsanın özgür iradesi onu hedefine yakınlaştırıp uzaklaştırabilmektedir de. Baş ve Son'u daha fazla idrak etmek için gayret etmeliyiz.

"Tanrı nedir? Yarın yemek yiyip yemeyeceğinizi, ya da nasıl giyineceğinizi kendi kendinize soruyor musunuz? Kendi öz şuurularının temelinde endişelerle dolu, imanı az, ümidi az insanlar! Bilmez misiniz ki sizler O'na aitsiniz? Çünkü sizleri yaratan O'dur! O sizin ölümünüzü istememiştir, ama sizleri, Kendisi ile olan bağınızı anlayıp anlayamayacağınızı öğrenmek maksadıyla hür bırakmıştır!" (281-41)

Bugünkü insanlığı tarif eden bu "Okuma" bize kendimizle ilgili ipuçları da veriyor. İman'ın, Ümit'in ve Güven'in ihtiyacı içinde olduğunu bilmeden şaşkınlığını sürdüren insanlığımız, yani hepimiz şu özgürlüğümüzün ne olduğunu acaba anlayabiliyor muyuz?

"Tesadüf ve rastlantılar mevcut değildir. Her şahıs, daha önceki şartlardan elde etmiş oldukları neticesinde, günümüz yeryüzü plânında kendi varlığının tekâmülünü sürmektedir. Her bir düşünce parçası, her bir olay, bizzat varlığın kendisi tarafından yaratılmış olan şartların bir sonucudurlar." (8337-46/51)

Hayatlarımızın Sebep-Sonuç Yasasına göre oluştuğunu ifade eden bu "Okuma" bireysel olan tekâmülün kitlesel olan yönünü de açıklamaktadır. Varlığın içinde yaşadığı yer ve zamandaki olan'lar ve koşul'lar tamamıyla herkesin elinin emeğinden başka bir şey değildir. Dü-

şüncelerimizle oluşturduğumuz ve olaylarla pekiştirdiğimiz bugünümüz gene aynı şekildeki işleyişle insanların yarınını da oluşturmaktadır. Tekâmül de bunu anlamaktır. Hayatımızda tesadüfe hiç yer yoktur. Rastlantı diye bir şey söz konusu değildir. Ekip biçmek söz konusudur.

"Kudret, emniyet ve Tanrı'nın kusursuz olarak bilinşi, zenginlikleri, toprakları, çiftlik hayvanlarını ve altını biriktirmede değil, kardeşine hizmet etme isteğinde yatmaktadır." (900-D 301)

İnsanlığın kaderini belirleyen en önemli noktalardan birisi de budur. Dünya malını kalıcı olarak bilip asıl kalıcı olanı bilmemek ve anlayamamak... Aslolan, insanların birbirlerini kardeş bilip birbirlerine hizmet etmeleridir. Asıl sorgulamamız gereken de budur. İnsanlarda böyle bir hizmet isteği görülmekte midir? Veya onlarda bu isteğin belirmesi için neler yapılabilir? Bütün bunlar insanların kendi özgür irade ve yönelişleriyle cevabı verilecek sorulardır. Henüz bu soruları sorma aşamasında olmayan büyük çoğunluğun gün gelip bunu anlamaları için daha fazla hizmet etmemiz gerekiyor.Çünkü kusurlu olan onlar değil, bunu birazcık da olsun idrak edenlerdir. Bilen bilmeyenden de sorumludur.

"Ona nasıl itaat edebilirsiniz? Yiğitlik gösterileriyle, bilginizi ve kudretinizi aşırıya vardırmaya çalışmakla değil, ancak ruha ait şeylerin letafeti ile bunu yapmış olursunuz... Birbi-

rinizden kopup ayrılmak mı istiyorsunuz? Çünkü ne yeryüzünde, ne gökyüzünde, ne de cehennemlerde sizleri Tanrı sevgisinden ve kardeşçe sevgiden ayırabilecek yine bizzat sizlerden başka hiçbir şey mevcut değildir."

Her şeyin sebebinin gene biz olduğumuzu ifade eden bu "Okuma", sevgisizliğimizin nedenini de söylüyor. Ruh kardeşi olduğumuzu idrak edemediğimiz için karşılaştığımız her şey bize bunu anlatmak istiyor gibidir. İnsanlığın ayrı olmasındaki derin gizem de burada yatıyor. Gizem bile değil fakat anlamak isteyenler için..

"O hâlde haydi, kalkın ayağa ve hayatta sizlerin şahsiyetinizi azdıran, ancak alçakgönüllülükle ve sabırla reddedilmesi ve ortadan kaldırılması gereken bu şeylere karşı hücum etmekte olduğunuzu, savaş ilân etmiş olduğunuzu bilecek hareket edin. Çünkü göstereceğiniz sabır sayesinde, ruhunuzun, O'nda kaybolmuş bireyselliğinizin, Tanrının'ın ve Mürşidinin'in şuur ve sevgisi tarafından güdülenmekte olan bir şey mesabesindeki ışıklı kişiliğin-

nizin şuuruna varacaksınız."

Sabırın ve alçakgönüllülüğün bu denli aydınlık sonuçlar vereceğini anlatan bu "Okuma" bizlere asıl varlığımızdaki ışığa uzanma ilhamını ve fırsatını da hatırlatıyor. Yeter ki bizler bunu idrak edebilelim.

"Böylece, kaderiniz bizzat kendi ellerinizdedir, tıpkı dünyanın kaderi gibi." (281-56) ■

(Edgar Cayce "Kahin", İnsanm Kaderi, Ruh ve Madde Yayınları, s.190-193)

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

**Lütfen
Sorularınız ve
Düşüncelerinizle
Yayınlarımıza
Siz de Katılın.**

**YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.**

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

YENİ MEDYOMLUK

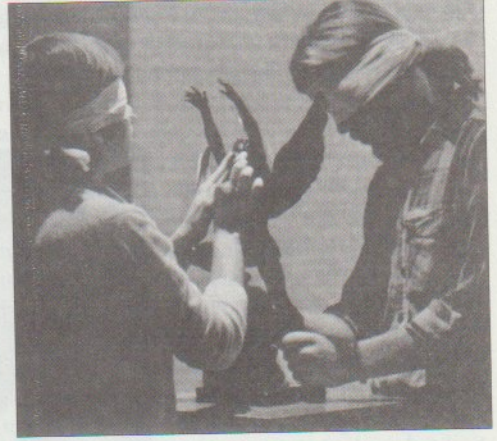
(Gecen Sayıdan Devam)

Grace COOKE • Çev.: Ercan ARISOY

BAZEN bu alevler son derece zayıftır; bazen de hiç yanmazlar. Ve en sonunda bir Noel ağacının mumlarına benzerler. İşte biz ya da dünyadaki bir durugörür, bunları görürüz; sonradan bu alevler titrekleşir, solar ya da sönebilir. Bu durumda tüm ışıklar sönmek gibidir. Gü-rültü ya da yıkıcı anlamda zihinsel eleştiri gibi hâller, bu durumu yaratır ve "şartlar elverişliliğini kaybetti" ifadesi kullanılır.

Geri dönmeye can atan bir ruh için, kalp aracılığıyla, Tanrı aşkıyla yapılan ibadetin önemini şimdi anlayabiliyor musunuz? Bu çeşit bir aşk, Tanrı'nın bir cephesini meydana getirir, doğru ve benliksiz olan his ilâhîdir. Ancak hissiyat benlik fikri taşıyorsa, artık ilâhî değildir. Bu durumda kalp şakrası harekete geçmez. Dolayısıyla aurada ve tebliğ almayı uman hazirunun bütün varlığında farklı bir halet nasıl meydana gelsin?

En mütevazıdan en yükseğine kadar, insanın şuurlanmak için ihtiyaç duyduğu bütün kuvvetler, kendi varlığında saklıdır. Ancak irtibatın ne kadar hassas bir konu olduğuna da dikkat edilmelidir. Dünyevî kişiler, hâlâ irtibatları idare eden kanunlardan habersizdirler; bir irtibatın ne kadar kolayca kesilebileceğini ya da dengesinin bozulabileceğini fark edememektedirler. Örnek olarak bir medyom sizin "trans" dediğiniz hâlde bulunurken, son derece hassas bir zihinsel ve asabî bir durumdadır. Bu hâlde en küçük ses ya da hareket, devasa boyutlarda kat ve kat yüksek algılanır. Küçük bir ses ya da hareket, medyomun can bedeninde bir şok etkisi yaratabilir. Çünkü can beden bu sırada, beden dışındadır. Bu ruh, çok şiddetli bir titreşime maruz kalır. Ruhlara aracılık eden kişiye son derece ince bir şekilde davranılmalıdır. Ayrıca, sinir sisteminin kaba tavırlardan nasıl korunaca-

İnsanın şuurlanmak için ihtiyaç duyduğu bütün kuvvetler kendi varlığında saklıdır.

ğını da bilmek gerekir.

Kadim dönemlerde, böyle aracı kişiler genellikle rahip ya da rahibe olarak yetiştirilirdi. Bir süre sükûnet ve meditasyonla geçirilen bir tecrit durumunda kalırlardı. Bu süre sona erdiği zaman, arzu ettikleri takdirde dış dünyaya iştirak ederlerdi. Ancak yine de gündelik hayatın tapınak yaşantısına engel olmasına izin verilmezdi.

İnsan, zamanla medyomların vazifesine hürmet etmeyi öğrenecektir. O zaman yüksek plânlarla irtibat tesis eden medyomlar yine bir parça tecrit edilecek ve korunacaklardır."

MEDYOMLUĞUN DOĞASI

"Fizik" medyom olarak adlandırılan kişilerin eterik bedenleri özellikle gevşek bir doku arz eder ve aralıklı olarak örülmüş bir giysi ya da eşya gibidir; bu nedenle ektooplazma çok daha rahat bir biçimde sızabilir. Diğer taraftan bazı kişilerin de çok sıkı örülmüş ya da "dar" bir eterik bedenleri bulunur ve bu da iki hayat du-

rumu arasında maddileşen irtibatlar için elverişli bir hâl değildir. Fakat iletişim kuran ruhlar, bu kişiler aracılığıyla, zihin seviyesinde, düşünce gücünü kullanmak suretiyle temas aktarabilmektedirler.

Doğaya yakın yaşayan ve eterik bir âlemde hayat süren doğa elementel varlıklarıyla temas hâlindeki kişilerde psişik güç, çok daha kuvvetlidir. Daha önce de söylediğimiz üzere, fizik medyumların eterik bedeni gevşek dokuludur ve materyalizasyon için kolayca kullanılabilir. Ancak entelekt kuvvetlendiğinde eterik bedenin daraldığı, kapandığı, yoğunlaştığı gözlenmiştir ve bu durumda kişi tüm psişik olaylardan uzaklaşma eğilimindedir. Yaşamı, alın şakrası ele alır ve bu kişi neredeyse tamamen entelektüel bir tavır sergiler.

MEDYOMLUK TÜRLERİ

Burada da Beyaz Kartal'ın farklı medyumluk biçimleriyle ilgili aktardıklarını nakletmek istiyorum:

"Materyalizasyonda (yani gözlerinizle görebilmeniz için tanıdığınız birine benzeyen bir form meydana getirildiğinde) gerekli madde, medyumun eterik bedenlerinden, sümüksü dokular aracılığıyla edinilir. Bir ruhun materyalizasyonunu meydana getirmek için, daima medyumun eterik bedeni kullanılır ve materyalize form üzerinde -bir hile olup olmadığını tespit amacıyla materyalizasyon yapan ruhun ellerinin içine bir boya sürülmesi gibi- bir işaret oluşturulacak olursa, seans sonrasında bu boya rengi medyumun fizik ellerinde de gözlenebilmektedir. Psişik fenomenler hakkında yeterince bilgili olmayan kişiler bu durumda medyumun bir şarlatan olduğunu düşünebilirler ancak bu doğru değildir. Medyumun eterik bedeni üzerine uygulanan her çeşit yara, bere ya da işaret, fizik bedende de bir iz yaratabilmektedir.

Masayı hareket ettirmek ya da darbeler oluşturmak ya da fizik belirtiler içinde cisimleri

(*) Bir araştırmacı, aynı zamanda bir köpek meraklısı olan ve hemen hemen tüm zamanını köpeklerle ayırmış olan fotoğrafik bir medyomdan çıkan ektooplâzma fotoğraflarını büyütüştür. Ektooplâzma, çeşit çeşit, her tür ve büyüklükte sayısız köpek biçimi gözlenmektedir. Bu örnek, bir ektooplâzma fotoğrafı çekildiğinde, belli bir medyumun zihniyle kendisinden çıkan ektooplâzmik madde arasındaki yakın ilgiyi göstermektedir.

hareket ettirmek için kullanılan madde, belirtilmiş gibi, eterik bedenden sağlanır; eterik beden de hazirun ve medyumun sinir sistemlerine sıkı sıkıya bağlıdır. Bu çeşit belirimlerde kullanılan madde, küçük varlıkların, küçük elementel varlıkların yaratıldığı maddenin aynıdır.

Bu nedenle, kendi âlemlerine ait maddenin kullanıldığını görünce derhal 'üzerine atılıverirler' çünkü bu onlar için son derece eğlenceli bir iştir; neler olup bittiğini gözler ve biraz oyun oynamak isteyebilirler. Çünkü insanları taklit etmeye bayılırlar.

Asla, fizik medyumluk vasıtasıyla doğru tebliğler almazsınız demek istemiyorum. Bu yöntemle doğru irtibat sağlanabilir ve sağlanmaktadır da; ancak bu yöntem pek güvenli değildir. Bu nedenle, bu tarz irtibatın nasıl gerçekleştiği ve elementel varlıkların araya karışabileceği konularında bilgi sahibi olmanız daha iyidir. Alt astralde dolaşan varlıklar da bir parça eğlence fırsatını kaçırmak istemeyebilir ve seansın da sizden de bu amaçla yararlanabilirler. Onları suçlayabilir misiniz? O hâlde dikkatli olmak, sağduyu ve temkin gerekli olmaktadır.

Direkt ses medyumluğu gruplarında, ektooplâzma, medyumun gırtlak ve burun dokularındaki mukozadan/sümüksüden çekilir ve eteralize bir larenks ve konuşma cihazı oluşturmakta kullanılır. Ses, odanın herhangi bir yerinden ya da bir trompetten de gelse, aslında bu kısmen materyalize olmuş konuşma organlarından kaynaklanır ve medyum da eterik maddenin içinde olduğundan, medyumun zihni de ortamı etkiler. Bu tip fenomenlerde tüm bu öğeler iç içe olup medyomla irtibat hâlinde gerçekleşir. Gerçek manada direkt ya da bağımsız bir ses söz konusu olamaz. 'Direkt ses' denilen şey aslında medyumun bedeninin sümüksü dokularından çekilen ektooplâzmadır. Bu nedenle, medyumun düşünce, his ve arzuları da bu ektooplâzma (*) dahil olduğu için, sesin içinde

medyomdan bir şeyler de daima mevcuttur.

Bir kişi otomatik olarak yazdığında neler olup bittiğini sordunuz. Bu, otomatik yazıyla ne kastettiğine göre değişir. Gerçek otomatik yazı, ancak el, kısmen materyalize bir ruh eli tarafından tutulup kontrol edildiğinde söz konusudur. Yazı gerçekten otomatikse, bir ruh eli materyalize olur ve fizik elin üzerine yerleşir. Böylece ruh, fiilen yazma işini yönlendirir. Ancak bu çok nadir rastlanan bir fenomendir.

Diğer bir yazma türü büyük ölçüde zihin vasıtasıyla gerçekleşir ve bazen buna da 'otomatik' adı verilir. Bu çeşit yazmanın mutlaka medyumun şuuraltından kaynaklandığını söylemek istemiyoruz ancak, medyumun şuuraltının etkisi, her zaman için muhtemeldir. Kötü niyetli bir etkinin araya karışıp tebliği bozması da söz konusu olabilir. Bu gibi şeylere temas ettiğimiz için üzgünüz ancak insanın dünyevi zihninin şuur dışı olarak kötü niyetli bir ruhsal etkinin tebliğini de kâğıda dökmesinin mümkün olduğunu ve bu gibi şeylere rastlandığını da görmeyi istiyoruz. Öte yandan, saf düşünceler de, medyumun yüksek benliği vasıtasıyla, rehber varlığı ve öğretmeninden medyoma geçebilmektedir. Bu çeşit tebliğlere *otomatik yazma* olarak adlandırılan (daha doğru biçimde *ilham yazımı* denilebilir) şekilde alınabilir; doğru ve iyidirler ve araya medyumun alt benliği karışmamıştır. Yanlış bilgi vermez ve sadelik, tevazu ve sevgileriyle ilham kaynağı olur ve operatöre hayatın doğrularını öğretirler. Ancak, emir veren tipte tebliğlere daima dikkat ediniz: 'Şunu yap! Bunu yap! Şuraya git! Buraya git!' gibi. Hakikî bir öğretmen bu şekilde çalışmaz. Öğrenilecek çok şey vardır. Kişinin epeyce dikkat sarf etmesi gerekir. Çocukların yürümeye başlarken yere kapaklanmaları doğaldır. Yere düştükleri için asla yürüyemeyeceklerini söyleyemezsiniz. Psikik fenomenler de buna benzerler. Hatalar olur ancak hem kendi tecrübelerimiz hem de size öğretmenlik yapabilecek nitelikte olanların tecrübeleri aracılığıyla öğrenmeniz gerekir.

Bu çeşit bir yazı, medyumun eterik bedeninden alınıp materyalize edilmiş bir elin fiilen kontrolünde dahi olsa, medyumun etkisinin yi-

ne de söz konusu olabileceğini söyleyeceksiniz. Evet, bu doğrudur; ancak eğer zihin yüksek benliğe ayarlı, niyet de temizse ve yazılan şeyler de iyi, doğru ve yararlı şeylerse, bunların medyumun yüksek zihninden mi yoksa bir rehber varlıktan mı geldiğinin ne önemi olabilir?

Bazı durugörü ve duruşıti tiplerinde kullanılan merkez, güneş pleksüsüdür; bazı kişiler astral plâni ancak spazmodik olarak 'gördüklerini' söylerler. Şöyle konuşurlar: 'Genelde kendimizi zorladığımız zaman göremiyoruz; ancak arada bir aniden (bedensiz) ruhu sizi gördüğümüz kadar net biçimde gördüğümüz oluyor.' Bu bir çakma şeklinde gelen anî, kendiliğinden meydana gelen vizyondur. Bu çeşit bir vizyon güneş pleksüs şakrasının 'göz'ünden kaynaklanır; ve eğitilmiş durugörürle aynı şey değildir. Bu ikinci durumda, bir kişi kendi iradesiyle kalp, boğaz ve kafa şakralarını geliştirmiş ve kullanıma geçirmiştir. Yani anî vizyon, astral düzlemdeki bir görüntünün, güneş pleksüsüne yansımadır. Bir kişinin eterik ya da astral formları görülebilmesi, büyük bilgilere sahip olduğu ya da spiritüel olarak gayet gelişmiş olduğu anlamına gelmez; sadece güneş pleksüsünün özellikle açık olduğunu ve bir ayna gibi bir görüntüyü yansıttığını gösterir. Açık ve duyarlı bir güneş pleksüsü bazen obsesyon sonucunu verebilir. Çünkü bütün kontrol edilemeyen sesler, bu merkez vasıtasıyla duyulur. Aynı şekilde bazı kişiler de duruşıti sahibi olduklarını söylediklerinde sadece arzular âleminde titreşimler alıyor olabilirler; bu âlem yüksek değil alt seviyeden heycenlerin plânıdır.

Ancak başka çeşit bir durugörür daha vardır. Durugörü gerçekten de açık bir görüş anlamındadır. Burada kişinin diğer bir hayat plânından kişilerin formlarını görmesi gerekmez. Gerçek durugörü, göksel âlemlere yönelmiş bir görüş demektir; spiritüel hayatın sır ve kanunlarını ilhamî olarak bilmek ve idrak etmek demektir. Duruşıti de *berrak anlayış* manasına gelir; burada işitme güneş pleksüsü değil, kalp merkezi vasıtasıyla olur. Betimlediğim fizik belirim biçimlerinde üç alt şakra kullanılır; ancak gerçek durugörü ve duruşıti, o kişinin içindeki ilâhî irade vasıtasıyla gelişir ve üç üst şakranın kullanımı söz konusudur: kalp şakrası, boyun şakrası ve taç şakra üçgeni."

(Devam Edecek)

DEĞİŞEN DÜNYA

Guiseppe COMPANELLA

ARA SIRA dünyadaki politik durum ile ilgili arkadaşlarımın veya tanıdıkların yaptıkları yorumları dinliyorum. "Bu bir felâket, akıllarını yitirmiş olmalılar" sözleri eski Yugoslavya, Orta Doğu ve eski Rusya gibi dünyanın sıcak noktaları ile ilgili eksik yapılan yorumlar oluyor.

Bu problemler sağduyulu bir bakış değildir. Asgariyeti'nin ortaya koymuş olduğu bireysel psikosentez gibi, aynı şekilde uluslar için de psikosentez mevcuttur (1). Bir insan nasıl ulus organının bir hücresi ise, uluslar da daha büyük bir organizma olan gezegenimizin organlarıdır.

Dünyada iki yüzyıl kadardır, ilk önce az sayıda cesur insanın gerçekleştirdiği, daha yakın zamanlarda ise bütün bir nüfusun katılımıyla gerçekleşen bağımsızlık savaşları yapılmaktadır. Bu insanlar tek bir insan için bireyselleşmeye tekabül eden, kendi kaderlerini belirleme haklarını elde etmek istiyorlar. Kendi kaderlerini belirleme yolunda bu insanlar hayatlarını feda etmekte, saldırmakta, öldürmekte ve suikastler yapmaktadır.

Uzun süre bir ulus tarafından yönetilen veya eski S.S.C.B.'de olduğu gibi güçlü bir merkezî hükümetin biraraya getirdiği halklar kendi benliklerini tekrar keşfetmeye ve kanıtlamaya çalışmaktadır. Tecrübe etmekte olduğumuz "çağ değişimi"nin yarattığı enerji akımı bu çatışmaları hızlandırıp arttırarak görünmesine neden olmaktadır. Her birimizde, alt benliklerimizin etkisi altında olduğumuz zaman içimizde oluşan ve benlerin birliğinin çok uzakta olduğu ruh hâlini; karışıklığın hüküm sürdüğü, liderlerin birbirleri ile anlaşamadığı, güvensizlik ortamı ve istikrarsızlığın hüküm sürdüğü yerlerde, daha büyük ölçekli olarak görmekteyiz.

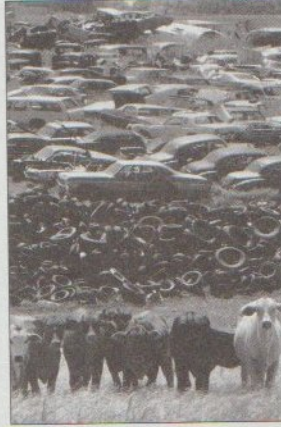
Bazı kişiler kendi sınırları, kurumları ve hükümeti ile özgür bir ulusun teşkili yönündeki bu gelişmeyi "fizyolojik" olarak kabul etmektedir. Bu görüş eski Sovyet Bloku ülkeleri ve Almanya için doğru olabilir. Fakat bireyselleşme yolunun daha henüz başında olan Kürtler gibi uluslar için de bu yaklaşım geçerli midir?

Bireyselleşme sürecinin etnik veya dinî gruplar arasında çatışmalar doğurduğu durumlar daha az fizyolojik olarak gözükmektedir. Örneğin; eski Yugoslav-

ya'daki Müslümanlar ve Hristiyanlar, İsrail'deki Filistinliler ve Yahudiler, Kuzey İrlanda'daki Protestanlar ve Katolikler için durum bu şekildedir. Etkili bir unsur olan dinsel inanç geçmişteki birçok olayda olduğu gibi burada da çatışmaların temel nedenidir. Dinler, "biraraya getirmek" yerine (2) tarafları ayırmaktadır. Bireyselliğin ötesi hâlâ çok uzaktır. Çünkü itaatkâr bağlılığın en alt ifadesi olan fanatizm, insanlığın bu en derin ihtiyacını elde etmesine engel olmaktadır.

Bu tür durumlarda savaş kaçınılmaz olmakta ve patolojik olarak ortaya çıkmaktadır. Daha yakın bir zamanda tanık olduğumuz Yahudiler ve Filistinliler arasındaki anlaşma gibi işaretler bu savaş ve kanlı çatışmalar için bir çözüm işığı yakmıştır. Doğal olarak Körfez Savaşı gibi ekonomik çıkarlar yüzünden çıkan savaşlar da mevcuttur. Bu savaşlar çoğunlukla ülkelerin bağımsızlıklarını elde etmeleri yolunda kendilerini kanıtlama sürecinde bir aşamayı temsil etmektedir.

Ulusların psikosentezi sürecinde sıralanmış savaşlar kaçınılmaz, gerekli ve şüphesiz ki insan neslinin tekâmül yolunda iradî bir aşamadır. Bu açıdan bakıldığında bulunduğumuz yüzyıl 19. yüzyılın doğal bir uzantısı gibidir. Bu safhanın ne kadar süreceğini bilmiyoruz; fakat tabii ki henüz sona erecek gibi gözüküyor. Bu sadece bir başlangıç; çünkü

Fanatik bağlılıklar gelişmemize engel olurlar.

çoğul ve bütünleşmiş insan ırkı mozaığı tamamlandığında, seyahatimizi sürdürdüğümüz bu küçük uzay gemisinde daha sonra aşama aşama, ülkelerin psikosentezi, gezegenin tek bir canlı olarak farkındalığına ulaşılması süreçleri gerçekleşecektir.

Birçok kişi, bazı grup ve hükümetler olayların bu şekilde olduğunu anlamaya başlamış ve faaliyetlerini bu aydınlanma yoluna yöneltmişlerdir. Herhangi bir insanın bireyselleşmesinin kısaca, insan ırkının zenginlik ve bütünlüğünün artması anlamına geldiği anlaşılmıştır. Bu şekilde bütün halkların aktif olarak katkıda bulunması ve karşılığında diğerlerinden muhtelif yararlar elde etmeleri ve böylece karşılıklı bağımlılık içinde birleşmeleri Roberto Assagioli'nin de belirttiği gibi temel bir ihtiyaçtır.

Eğer bu farkındalığa sahip olursak, günümüzün bu yaraları yalın bir karamsarlık yaratmaz, bunun yerine acı dolu da olsa insan ırkının gelişimindeki ileri bir sürecin yolunu gösterir. ■

Ceviri: Özgür Topal

(1) "Ulusların ve insanlığın psikosentezi", 1965'den dersler

(2) İngilizcede "Din" kelimesinin karşılığı olan "rel'gan" kelimesi "religare", yani "birleştirmekten" türemiştir.

KOZMİK İNİSİYASYON

Halük HACALOĞLU

SNSANLAR kadar dünyamız da bu sonuçları hatırlamaktadır. Birçok yerde görülen su düzeylerini gösteren tabakalar denizlerin altında kalmış ya da epey yükselmiş kıyılar, yine denizin altında ve üstündeki mağaralar ve içlerindeki sarkıtlarla dikitler, nehirlerden temizlenmiş yerler ve çakıl birikintileri yüksek dağlarda ve çöllerde bulunan deniz canlılarının kalıntıları anı bir tufanla oluşan değişikliklerin kalıntılarıdır.

Mu'nun başına gelen büyük şoklar, sonraları her toplumda değişik versiyonlarla tekrarlanmıştır. Hint'te, Mezopotamya'da, Avrupa'da, Kuzey ve Güney Amerika'da, Afrika'da istisnasız her kültürde benzer toplumsal şoklar günümüze kadar anlatılagelmiştir.

KÜTLESEL FELÂKETLER

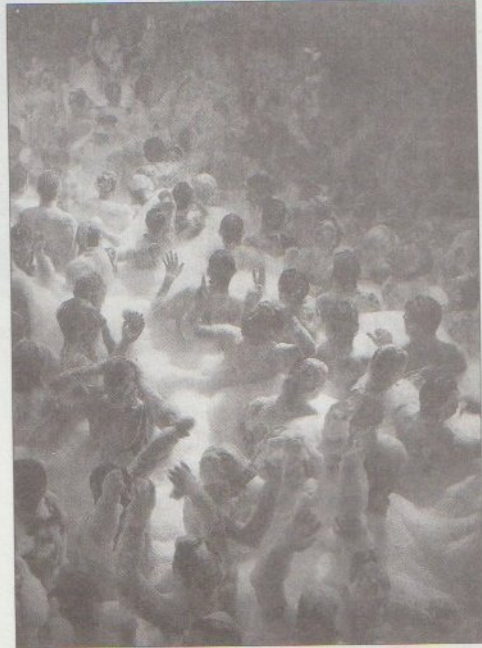
SU

En genel tanımıyla bilgiyi temsil eden su, aynı zamanda tıpkı tufan sonrası yeniden yaratılış gibi hayatın ve temizliğin de sembolüdür. Arınma ve kutsama aracı olarak, vaftiz ve abdest ile pratik yaşama kadar indirgenmiştir. İsa "Sudan ve ruhtan doğmayan melekûte giremez" diyerek, bedenli varlığın yeryüzünde su ile sembolize edilen temizlik, arınma-şuurlanma inisiyasyonundan geçmesini ifade etmiştir.

Mezopotamya'da Enki, su ritüellerindeki arınma tanrısıydı; bu ritüeller "vaftizm" veya "yıkama evi" olarak biliniyordu. Yunan'da Ohannes, İngilizcede John adını alarak, İsa'yı vaftiz eden Yahya olarak aynı ritüeli uyguluyordu. Doğuda ise Buda aydınlanma ağacına git-

(Geçen Sayıdan Devam)

meden önce en son yaptığı iş ırmakta yıkanmaktı. Yine Hindistan'da Jainist öğretilerinde kurtuluşa ermek için nehri, Titankaralar (nehir geçiricileri) vasıtasıyla geçmek gerekiyor. Mezopotamya'da da Gilgamiş uyanmış kişi Utnapiştim'i bulmak için gölü geçmeye mecburdu; Mısır'da insanlar ölünce, tanrı Amon-Ra'nın yanına Anibus'un kayığı ile gidilirdi. Batıdaki anlayışa göre, ise öteâlemden dünyaya doğacaklar, aşılması zorunlu olan Late ırmağından geçince tüm bildikleri silinirdi. Tüm bu sudan geçişler,

Su sembolizmi ölümü ve yeniden doğuşu temsil etmektedir.

yıkanmalar, arınmalar, bir şuur bütünlüğünden diğer bir şuur bütünlüğüne geçişi ifade etmektedir. Gerek enkarnasyonu, gerek bedenliyen bir hâlden diğer bir hâle geçişi sembolize eden su ifadesi, doğal olarak eğitimin ağırlıklı yöntemini de ortaya koymaktadır.

Sudan çıkma, evrensel olan hayatın sürekliliğini ve yeniden doğuşunu simgelemektedir. Suya batma ise, çözülmeye, dejenerasyona kısaca entropiye tekabül etmektedir. Bu yüzden su sembolizmi ölümü olduğu kadar, yeniden doğuşu da temsil etmektedir. Suyla temas her zaman bir yeniden canlanma içermektedir. Çünkü çözülmenin arkasından bir yeniden doğuş gelmektedir. Sudan çıkma, hayatıyetini artırmakta ve verimliliştirmektedir.

M. Eliade su için şu ifadeleri kullanıyor: "Sular biçimleri çözmekte, ortadan kaldırmakta, günahları yıka-makta. Böylece su, hem saflaştırıcı, hem de yeniden hayat verici olmaktadır. Suların kaderi yaratılışı öncelikle ve kendi tarzlarını aşma yeteneğine sahip olamadıklarından, yani biçim hâline giremediklerinden, Yaradılışı yok etmektedir. Biçim olan her şey suların üzerinde ortaya çıkar ve sulardan kopar. Buna karşılık her "biçim" sulardan koştığı hayali oluş-tan çıktığı andan itibaren,

zaman'ın ve hayatın yasanına tâbi hâle gelir; sınırları olur, evrensel oluşuma katılır, tarihe maruz kalır, yozlaşır ve sonunda özü boşalır; ama sulara devri olarak dalar ve 'kozmozonik' karşılığıyla birlikte 'tufan'ı tekrarlayarak kendini yenileyebilir. Su ile yapılan ayinsel parlatma ve saflaştırılmaların amacı, yaratılışın meydana geldiği zaman dışı anın geçici olarak güncelleştirilmesidir, bunlar dümnyaların veya "yeni insanın" doğumunun süngesel tekrarlarıdır. Vaftiz, ölüm ve mezarı, hayat ve ölümden sonra dirilmeyi temsil eder..."

Kutsal kitapların ortak unsurlarından en belirgin olanları, eski devirde toplumların başına gelen ve yine gelebilecek olan fiziksel/ruhsal tasvirlerin bolluğu ve çeşitliliğidir. Her inanç sahibine o inancın temeli olan ruhsal kaynaklar ya da başka bir deyişle üst hiyerarşideki kozmik güçler, dört büyük gücü kullanarak insanlığın gidişine göre uygun eprövlere tayin etmekte.

Örneğin, Maya Kişelerin kitabı *Popol Vuh'ta* dört devirde ve her devirde olan tufanlardan bahsetmektedir:

"Üçüncü devrenin **insanlarının zayıf oluşları ve tanrısallıktan giderek uzaklaşmaları** kozmik güçlerin karar almasına sebep oldular.

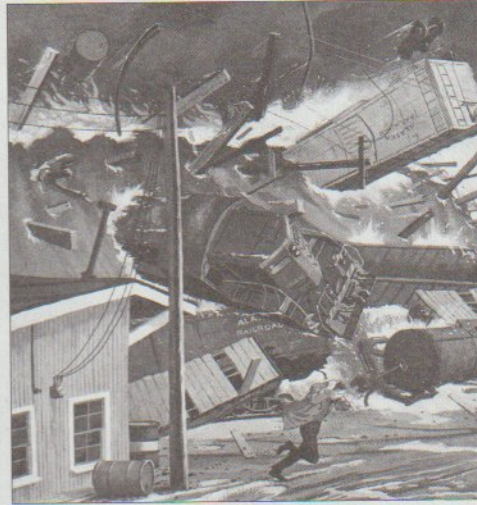
Bir su baskını, büyük bir tufan gelip 3. yaradılışın insanlarını sildi süpürdü, gece gibi karanlık bir yağmur durmaksızın, gece gündüz yağdı. Gökyüzünden reçine selleri döküldü.

Nihayet şiddetli kasırgalar yaratıkları yok etmeyi tamamladılar, ölüm tanrısının yardımcılarını gözleri yuvalarından söktü, etleri kemirdi, bağırsakları dışledi, sinir ve kemikleri çiğnediler.

İnsanlar, ikişer ikişer, mısır koçanları gibi, birbiri arkasından koşmaya koyuldular, evlerinin üstüne çıktılar, fakat saçaklara gelince düşüyorlardı. Ağaçlara çıkmayı denediler, fakat ağaçlar ağırlıkları altında dev-

rildi. Mağaralara sığınmak istediler fakat mağaralar onların yaklaştıklarını görünce onları uzaklaştırıyorlardı. Böylece insanlar yok edildiler ve bu onların yıkımı oldu."

Mezopotamya uygarlığında, Sümer-Babil tanrılar hiyerarşisinde en yüce olanları An (Gök Tanrı) ve Enlil'in (Hava Tanrı) **isteği üzerine, Tanrılar Meclisi** bir tufanla insanlığın tohumunu yok etmeye karar verir. Ama bir tanrı (Enki-Bilgelik ve Su) kral Ziusudra'yı **gelecek felâketten haberdar eder**. Ziusudra tanrılara itaatli ve saygılı, her daim, rüyalarda bile göğü ve yeri (tan-

İhtiyaç oldukça kütleleşen şoklar devreye girer.

rları) zikreden bir kraldır. Felâket, tüm fırtınaların olanca güçleriyle hücum etmeleriyle başlar ve seller tüm kentlerin üstünü örter. Ziusudra'nın içinde bulunduğu dev gemi, büyük sular da fırtınalarla çalkalanır. Yedi gün yedi gece süren ve tüm ülkeyi kaplayan tufan, Güneş Tanrı Utu'nun, ışınlarını göğe ve yere yaymasıyla sona erer. Tufandan kurtulan Ziusudra, gemilerin penceresini açar ve Utu'nun ışınları gemiye girer. Bitkilerin ve insanlığın tohumunu koruyan Ziusudra, Tanrılara şükreder.

Benzer şekilde Eski Yunan'da Baştanrı Zeus, gün geçtikçe daha **günaşkâr olan** Bakır Devri insanlarını bir Tufan'la yok etmeye karar verir. Prometheus, oğlu Deukalion'a **bu kararı haber verir** ve kurtulması için bir tekne yapmasını öğütler. İçine hayat için gerekli şeyleri koyar. Karısı Pyrrha ile içine girer.

Zeus, kardeşi deniz Tanrısı Poseidon'un yardımıyla Yunanistan'nın her yerini suyla kaplatıp sele boğar. Tufan dokuz gün dokuz gece sürer. Teknede bulunan Deukalion'la karısı Pyrrha felâketten kurtulurlar.

Sümer'de Ziusudra, Babil'de Utnapiştım olan tufan kahramanı, tek tanrılı din kitaplarında Nuh adını alır ve olay günümüzde Nuh Tufanı olarak bilinir.

Kitabı Mukaddes'teki tufan şöyle şekillenir: Rab; **yeryüzünde tüm insanların bozulduğunu**, yüreklerindeki düşüncelerin kötü olduğunu görerek, **insanı yarattığına pişman olur** ve yaşayan her şeyi bir tufanla toprağın yüzü üzerinden yok etmeye karar verir.

Rab; **kendisiyle yürüyen, sadık ve kâmil Nuh'a kararını açıklar**. Ona 300x50x30 arşın boyutlarında üç katlı bir gemi yapmasını, karısı, oğulları ve gelinleriyle içine binmesini, ayrıca soylarının sağ kalması için tüm temiz hayvanlardan birer çifti gemiye almasını söyler. Nuh, Rab'bin kendisine buyurduğu her şeyi yapar.

Tufan toprağın yarılması ve göklerin pencerelerinin açılmasıyla başlar. Yeryüzüne kırk gün-kırk gece yağmur yağar. Sular öylesine yükselir ki, tüm yüksek dağlar örtülür. Yeryüzünde hareket eden bütün beden sahipleri ölür. Yeryüzünde yaşayan her şey silinir. Sadece Nuh ve gemide onunla birlikte olanlar sağ kalır.

Kitabı Mukaddes'in "Kenan" versiyonu ise şöyledir:

Resul olarak gönderilen Nuh, toplumuna,

Allah'a kulluk ve ibadet etmelerini, ondan başka tanrıları olmadığı şeklindeki Tanrı vahiylerini tebliğ ederdi. Toplum Nuh'u yalanlar; onun sıradan biri, cinnet geçirmiş bir insan olduğunu söylerler. Onu sapıklıkla suçlayıp engel olurlar. Yalanlandığını ve kendisine isyan edildiğini belirten Nuh, Rab'den yardım diler; onlarla arasını iyice açmasını, şaşkınlıklarını artırmamasını, kendisini ve müminleri kurtarmasını ister.

Nuh'un yakarışı üzerine Rab, ayetlerini yalanlayanları tufanla yok edip, Nuh ve müminleri kurtarmaya karar verir. Rab

Nuh'a, vahye uygun olarak ve gözlerinin önünde bir gemi yapmasını, emri gelince ailesi ile birlikte her türden iki çifti gemiye almasını, geminin akıp gitmesinin de, demir atmasının da Rab'bin adıyla olacağını buyurur.

Tufan, göğün kapılarının seller gibi akan bir suyla açılmasıyla başlar. Yer yüzü pınar pınar yarılar. Su azıp köpürür. Dalgalar dağlar gibidir. Ayetleri ve resulleri yalanlayan toplumun hepsi boğularak yok edilir. Rab, gökten ve yerdensuyu tutmasını ister; sular çekilir. Tufan sona ermiş, iş bitirilmiştir. Gemi Cudi Dağı üzerine oturur. Nuh ve beraberindekiler gemiyle kurtarılırlar.

Hint'te Vedalardaki örneğe bakalım:

Daha önce iyilik yaptığı **bir balık tüm insanlığı yok edecek bir tufan meydana geleceğini Manu'ya bildirir** ve bir gemi yapmasını söyler. (Balık Mahabarata'da Tanrı Brahma ile özdeşleşmiştir.)

.....Manu, balığın öğüdüne uyarak bir gemi yapar.

Tufan sırasında Manu, gemiyi balığın boynuzuna bağlar.

Balık, gemiyi Ağ Tepesi'ne götürerek tufandan kurtarır.

Tufan sona erdiğinde sağ kalan tek insan Manu'dur.....

Eski Çin kayıtlarında ise "Göğe kadar erişen" bir uçsuz bucaksız dalganın, Çin ülkesinin üzerine düştüğünden, yüksek dağların suyla kaplandığından ve tepe eteklerinin tamamen kaybolduğundan bahsedilmektedir.

(Devam Edecek)

ZİHNİ TAZE ve TEMİZ TUTMAK

Kenan YILMAZ

HAYAT ve kendimiz hakkındaki her tasavvurumuz, gerçeği aynen yansıtmamakla beraber, aynı zamanda kısıtlamaktadır. Zihnin kendi kendine yaptığı bu kısıtlama, varlığın tecrübe basamaklarını oluşturmaktadır. Her tasavvurda ve anlayışta yapılan tecrübe geçicidir çünkü asıl değildir; kendi devrini tamamladıktan sonra yeniden başlaması gerekir. Başlangıç durumuna gelmek her tecrübeyi kapsamaktadır.

Her yeni tecrübenin, yaradılışa yani varlığın özünde bulunan varlıksal ilkelerin tezahürüne uyumlu olabilmesi için tecrübelerin ekranı vazifesini gören zihnin her an taze ve temiz tutulmaya ihtiyacı vardır.

Bir bebek saf bir zihinle dünyaya geliyor. Hayatın ona ilâve ettikleri ile bir yandan

gelişirken bir yandan da doğal olarak saflığını yitirmeye başlıyor, ancak başlangıçtaki saf hâli ruhsal yanı ile en yakın ilişkili olduğu durumdur. İnsan ilerleyen yaşlarında ruhsal yanının kapanmasını, her türlü şartlandırmalara âdeta müsaade ederek kendi kendine yapmaktadır ve ilk başlardaki o hayata karşı olan coşkulu tutumunu giderek kaybetmektedir. Zihnin, izlenimleri saf ve bozulmadan aktararak kaydetme

fonksiyonu giderek yerini peşin hüküm ve şartlandırmalara bırakmaktadır. Çoğu yeni karşılaşılan ve öğrenilecek olan hususlar âdeta girecek bir kapı bulamadan yitip gitmektedir.

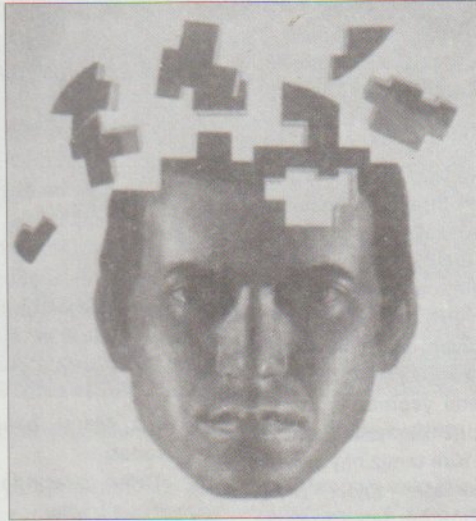
Zihnin saf ve temiz tutulmasının önemi burada da açığa çıkıyor; saf zihin her şeyle olan ilişkimizi her zaman yeni ve canlı tutmaktadır. Zihnin boş ve hazır olduğu durum, her şeyi karşılamaya hazır ve açıktır.

Yaşanan tecrübelerle, bunu yaptım, bunu başardım gibi eklemeler ve yorumlarla onun saf

hâline bir şeyler eklenmiş, beşerî ego bağlanmış olur. Gerçekte tecrübe yaşanırken onun çevrede nasıl yankılandığı, nelerin bu tecrübeye katıldığı farkında olunmaz. Bu bakımdan saf tecrübelerde sadelik ve gayrişahsî bir durum vardır ve bütünsel ilişkisini devam ettirebilir.

Zihnin saf ve temiz tutulma çabası, karmanın oluşumunun ana kaynağına yaklaşılmasını yani ha-

reketlerin kaynağında gözlenmesini ve kökten bir değişimi meydana getirebilir. Değişimin meydana geldiği bir durum olan dejenerasyonun rejenerasyona dönüşmesi varlığın kendi iradesi doğrultusunda olmaktadır. Bu anlar çok ender de olsa bizim için kıymetli anlardır, çünkü farklı bir çaba durumunda buna ulaşılmıştır. Kendini aşmak budur; insan kendini aşarak tekâmül eder. ■

TUTUCULUK (TAASSUP)

BAZI Yüksek Ruhsal Varlıklarda da kendini gösterebilen ve Dünyaya Gezegeninde oldukça göze çarpan bir "negatif özellik" bulunur. Bu özelliğe Dünyalı varlıklar TUTUCULUK diyorlar. Bundan söz ederken, yaklaşan Altın Çağ'ı hazırlayıcı işçileri olan varlıkları düşünmekteyim. Sizin eski mabetlerinizin tutucu, dogmatik gruplarında geçerli olan taassubu ele almaya çağım. Siz, bu tür taassupla epeyce tanışsınız. Taassup bir dengesizlik biçimidir ve Işık Taşıyıcıların bu hâli göstermesi ise negatif bir durumdur. Gerçekte taassup, ışığı örten "gölge" dir.

Ruhsal gelişmeye aşırı meraklı olan bir varlık, sizin ifadenizle dengeyi sarsar. Ruhsal ilerlemenin büyük değerini inkâr etmiyoruz, yapabileceğiniz ve yapmanız gereken en değerli hedef O'DUR. Lâkin dostum, **sizin gezegeninizde ruhsal olarak gelişmek için fiziksel bir bedene ihtiyaç vardır ve bu beden de sizin mükemmel olmayan dünyanızda yaşamınızı ister.** Bunu asla unutmamalısınız. **Gezegeningizde fiziksel mükemmelliği başarmadan ruhsal mükemmelliği başarmak mümkün değildir.** Bunun epröv dolu bir hayat olduğu doğrudur. Fakat Dünya gezegenine doğmanızın ardındaki bütün amaç da zaten budur. İmtihanlarınız olacaktır. Verilecek kararlarınız olacaktır. Ve nihayet sorumluluklarınız da olacaktır. Çok az kişinin sürekli meditasyon yapıp dünyadan tamamiyle uzaklaştığı inzivada Hayatlarını geçirmeleri plânlanmıştır. (Sizin her zaman kavrayamadığınız dengeli bir hayatları vardır onları.) Fakat size dosdoğru söylemek zorundayız ki dünyasal sorumluluklarından tamamiyle ayrı yaşayan pek çok kişi, bunu dünya realitelerinden kaçış için yapıyorlar. Bu bireyler, ruhun gelişmesini geciktiriyorlar. Yanlış anlamayınız, herhangi bir varlığın samimiyetine kuşku düşürmüyorum. Sadece bütün dünya kardeşlerimize, dünyadaki mevcut misafirliklerini geçirme sürelerini kullanma şekli hakkında açık hükümlerde bulunmak üzere tavsiyeler yapıyorum. İçsel Ses'i dikkatle ve gerçekten dinlemelisiniz.

Erkek ya da kadın olsun Kozmik Hiyerarşi'nin bir işçisi olarak insanlar başkalarının yollarında onlara hem faydalı hem de örnek olurlarsa, bu durum onları dengeli bir hayata götürecektir. Onlar, yalnızken meditasyon yapmasını öğrenmiş ve HER hareketi bir kutsama hâline getirme yeteneğini geliştirmiş olan ruhsal bakımdan yüksek ruhlardır. Bu

gerçek işçi, kardeş varlıklarına yardım edecek çeşitli vazifeler yapacak ve aile üyeleri ve kendilerinin bakımı için gerekli parasal ve maddî ihtiyaçları temin etmek için de bir araç olacaktır. Bu gerçek işçi ve Işık Taşıyıcı, her zaman güler yüzlü ve sevinçle doludur. Bazen da sağlıklı ve saf tabiatın içinde gevşeyerek doğaya misafir olacaktır. Gerçekleri yaymaya çalışan böyle bir işçi, makul sağlık alışkanlıklarıyla makul diyet uygulamaları ve uygun fiziksel alıştırmalarla da titreşen enerjiji yayacaktır.

Böyle kişiler, fiziksel-ruhsal olarak çok dengeli varlıklardır. Yaşamayı seçtikleri gezegenden **"kaçmayacaklar"** ve dünyadaki her hayat safhasında güzellik ve aydınlık bulacaklardır. Böylece de bu ruhlar, gerçekten gelişeceklerdir. Sadece bu şekilde dünyaya **"bağlanmama"** dersi öğrenilebilir. Yalnızca bu yolla dünyalı bir varlık, çevresindeki negatif güçlerin iğvalarına dayanabilir. Ve bu varlıklar dünyasal kuruluşlarda çalışırken saf hayatın birer örneği olurlar ve Ruhsal Yol'daki diğer kardeş varlıklara yardım etmek için de fırsat bulabilirler.

Bununla birlikte biz, Kozmik Dost'la daimi dostluğun büyük önemini ısrarla belirtiyoruz. Fakat sizinle Kozmik Dost arasında **İÇSEL** bir ilişki olmalıdır. İş, oyun, meditasyon, ne yaparsanız yapın Baba-Anne - Tanrı için yapın. Gereklessiz ve tamamiyle kendini beğenmişliğin gururu için içsel spiritüel faaliyetlerinizi etrafınıza yaymayın. Eğer Evren için çalışan samimi bir işçi iseniz, sizin ruhsal özellikleriniz çevrenize yayılacaktır. Söz yerine hareketleriniz konuşacaktır. Sessizlik büyük bir erdemdir. Bunu deneyin!

TAASSUP'un olumsuz özelliğinden kendinizi kurtararak mevcut yaşamınızda mükemmel bir fiziksel-ruhsal denge bulunuz, o zaman Baba'nın Bağ'ında en büyük ve en sulu meyve olacaksınız. Mükemmel şekilde dengeli olan Ruh, mükemmel şekilde dengeli olan Evren'in bir örneğidir. Fakat size hatırlatıyorum, Dünyalı Varlıklar, bu iş kolaylıkla başarılabilir. Yukarıdaki Krallıktan sayısız yardımcının size yardım etmek için hazır ve istek olduğu bilgisiyle sizler bu mükemmel denge için çaba gösteriniz. Bu yardım için kendi içinize dönünüz, bizi "içeri" davet eder etmez orada hemen sizinle birlikte olacağız. ■

*New Age Teachings (Yeni Çağ Öğretileri)
Ocak/ Şubat 1995, Çev.: Cengiz CEVRE*

UFO'LAR ve Ü

Eric STETSON

ZAMAN içinde, batının Tanrı'sı düalist bir varlığa dönüşmüştür. Bu Tanrı, İncil'de tarif edildiği gibi hâlâ Dünya'nın en büyük hâkimi, meleksi toplumun lideri ve insan ırkının yaratıcısıdır. Ama günümüzde aynı zamanda doğu inançlarının Tek Evrensel Şuuru, Kozmosu yaratan sonsuz enerji olarak da benimsenmiş durumda. Bu kavramlar aynı "Tanrı"nın özellikleri mi- acaba İncil'deki Tanrı hiç de mutlak anlamda bir tanrı değil mi, onun yerine **Dünya'daki olaylarla sıkı sıkıya ilişkili çok gelişmiş dünya dışı bir türü temsil ediyor olabilir mi?** Bu fikir ilk başta garip ve radikal gelebilir ama bunun gerçekten de doğru olabileceğini, modern UFO vakalarını ve eski metinleri mantıklı bir analize tâbi tutarak göstereceğiz.

Öncelikle günümüzde UFO fenomenlerine değinmemiz gerekir.

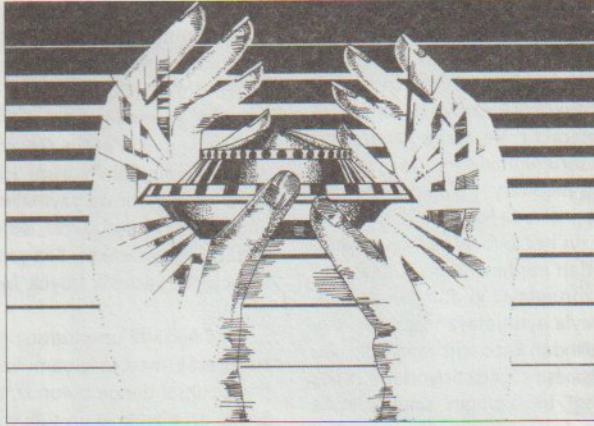
Son 30-40 yıldır, gittikçe artan sayıda insan, dünya yapısı uçuş araçlarına hiç uymayan garip, kimliği belirlenemeyen uçan cisimleri gördüklerini iddia etmektedir. Gözlenen UFO'ların çoğu parlak gümüşü diskler ya da ışık topları görüntüsünde. Birçok gözlem polise veya orduya rapor edildi ama yetkililer bunlara ya oyun ya da deli işi olarak baktı. Bir dönem, Mavi Kitap denilen ciddi bir ABD hükümeti destekli proje başlatıldı. Hedefi de bu UFO'ların Rus casus uçakları olup olmadığını anlamaktı ama çok geçmeden projeye son verildi ve resmî bir sessizlik kam-

panyası hemen devreye sokuldu. Hollywood'un bilim kurgu filmleri ile şüpheci basın dünya dışı varlıkları tamamen kötü olarak damgaladı. Elbette bu akım, birçok insanın normalüstü tecrübelerini saklamasına sebep oldu.

Yine de son yıllarda ciddi bir ilgi patlaması ve anlayışlı ifadeler beliren bir literatür oluştu. Açıklanabilen olaylar çok daha gizemli olaylardan ayrı tutuldu. Çok sayıda insan, dünya dışı varlıkla karşılaştığını ve hatta onlar tarafından kaçırıldığını ifade etmeye başladı. Bu arada belirtmek gerekir ki, öne sürülen UFO karşılaşmalarının büyük bir çoğunluğunun çevresel ve zihinsel fenomenlerden başka bir şey olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu olguya rağmen, günümüzün kararlı astronomları kendi güneş sistemi dışında birçok gezegen keşfetmekte ve bu da, dünya dışı zeki yaşamın var olması gerekti-

ğini desteklemekte. Pekiyi oralarda insanüstü varlıklar varsa ne olacak, ya bizi biliyorlarsa ne olacak? Görüntüleri nasıldır? Üstün bilgilerini nasıl kullanıyorlar?

Bu sorular birsürü insanı rahatsız ediyor. Onların yapacakları en iyi şey, belki kendi dinsel ve bilimsel

Tüm kutsal kitaplar uzaysal varlıkları ele almıştır.

doktrinlerinin kişisel kabuklarına çekilip, UFO fenomenlerini görmezlikten gelmektir. Ayrıca, tutuculara meydan okuyup gördüklerini tüm dünyaya açıklama cesareti olanlarla alay etmek de çok kolay olacaktır. Bu yaygın tutum tamamen ham bir davranış biçimidir. Ona bizzat kendisinin kuvvetle inanması dışında, sıradan bir insanı, hiç kimsenin inanmayacağı bir hikâyeyi anlatmaya zorlayan şey nedir? Ünlü psiko-

DİNSEL KİTAP

log ve ufolog Raymond E. Fowler şöyle diyor:

"... Amerikan Psikolojik Birliğinin New York'ta 1987'de yaptığı toplantıda, katılanlar, öne sürölen UFO kaçırılmalarına dair yapılan ayırıntılı bir araştırmanın, bu olayları yaşayan insanların son derece normal olduğunu açağa çıkardığını ifade ettiler. **Yaşanan tecrübeler hiç de tümöyle psikopatolojik vakalar olarak tanımlanamazdı...**"

İnsanlar UFO konusunu, vakaları analiz ederek ve onların, gezegenimizde insanüstü bir varlığın uygun kanıtları olup olmadığı konusunda tartışarak yıllar boyu inceleyebilir. Dünya dışı karşılaşmalara dair günümüzdeki öykölere inanmak için belki en ikna edici sebep, çok eski zamandan beri benzer öykölerin söylenmesidir. Birçok insan bu bağlantıyı görmemesine rağmen, **uzak geçmişlerde bu fenomenlerin örneklerini bulmak için, ilk önce dinlere bakmak mantıklı olacaktır.** Eskiler büyük bir olasılıkla yüksek varlıklarla karşılaşmalarını büyük bir mistik dogma örtüsünün altında gizlemişlerdir ve tanrıların bu ziyaretleri kesinlikle kutsal metinlerde ortaya çıkmaktadır. Zamanın akışıyla ve uyarlılığın gelişimiyle doğaüstü varlıklara olan inancımız son buldu ama bugünün bilgileri insanüstü dünya dışı varlıkların gerçekten de var olabileceğini ve bizleri bir şekilde etkileyebileceğini ifade etmektedir. Çeşitli meleklerin, ruhların, tanrıların ve gökleri meskün ettikleri iddia edilenlerin asıl yapısını açağa çıkarmak için, Tanrı'yı tüm dinsel donanımlarından sıyırmamızın zamanı gelmiştir artık.

DİNLERİN TANRILARI KİMLERDİ?

Acaba Yahudilerin tarihini de içeren Tevrat'ta Yeryüzüne gelmiş insanüstü varlıklara ait örnekler var mıdır? Elbette var -metinde yer alan melekler ve onların lideri Yahova gibi- ama asıl soru bu insanüstü varlıkların gerçekten dünya dışı varlıklar olup olmadığıdır ve eğer öy-

leyse, onların günümüzde görölenlerle aynı varlıklar olup olmadığıdır. **Atalarımız göklerden gelen ziyaretçileri Evrenin mutlak yöneticileri olarak görmüşlerdi.** Unutmayalım ki, onların evreni, bizim gezegensel noktalar olarak bildiğimiz kara parçaları, denizler ve gökyüzünden ibaretti. "Cennet", tanıdıkları dünyanın dışında bir yerdeydi ama bugün onun herhangi bir yıldızın çevresinde dolaşan herhangi bir gezegen olabileceğini düşünabiliyoruz. Eskilerin tanrısı, tıpkı bizimki gibi fizik Kozmosun bir parçasıdır, ki bu fikir geleneksel din kurumlarının şiddetle reddettiği bir şeydir. Yahova, Tevrat'ta İsrailoğullarına, "Benden başka hiçbir tanrı tanımanın..." diye emrettiğinde, "Ben kıskanç bir Tanrıyım..." dediğinde, ifade etmek istediği başka bir şeydi. Ulusundan sadakat isteyen bir kral gibi, Batı dünyasının Tanrısı da, meleklerine ait bölgeleri ve insan kölelerini kontrol etmek isteyen bir efendi şeklindeydi. Şeytanla yaptığı güç mücadelesi, Sümerlilerin tarlalarını işleyen ameleler üzerinde hâkimiyet kurmak için yapılan propagandayı kazanmayı amaçlayan politik bir kampanyaya benziyordu.

Ne olursa olsun, önemli olan şey, ilk Yahudilerin "Elohim"e (kelime anlamıyla "tanrılar" demektir) inandıklarıdır. Bugün bizim Tanrı olarak düşündüğümüz tek varlık, o dönemde Dünya gezegeninin hâkimiydi- İsrailoğulları ona Yahova, Mezopotamya halkı ise Enlil diyordu. İnsanı özelliklere sahipti ve kusurları vardı, tıpkı diğer tüm insanüstüler gibi. Ama biyolojik, entelektüel, ruhsal ve teknolojik yönleriyle göreceli olarak üstünlükleri olmaları nedeniyle, bugün Tevrat'ı yaratan dahil olmak üzere her eski kültür tarafından tanrılaştırılmışlardı. Elohim Tevrat'ın Yaratılış bölümünde şöyle diyor: "...Suretimizde, benzeyişimize göre insan yapalım..." Bu alıntıdaki çoğul hâl hiç de rastlantı değil. Dr. Zeheria Sitchin, sarsıcı kitabı *Genesis Revisited* (Yaratılışın Yeniden Ziyareti)'de şunu ifade etmiş: "Yaratılış (Tekvin) Kita- ➤

bı, ilk olarak Sümer'de, üstelik çok daha ayrıntılı şekilde yazdırılmış metinlerin yeniden gözden geçirilmiş ve özetlenmiş hâlidir." Sümerliler, tanrılarına Annunaki ("göklerden gelenler" anlamında) diyorlardı. Bu tanrılar, uygarlık inşa eden zeki varlıkları üretmek için ilk insanlarla ilişki kurmuşlardı.

Tevrat şöyle devam ediyor: "Ve vaki oldu ki, toprağın yüzü üzerinde insanlar çoğalmaya başladı... Tanrı oğulları insan kızlarının güzel olduklarını gördüler ve bütün seçtiklerinden kendilerine eşler aldılar. Tanrı oğulları insan kızlarına vardıkları, ve bu kızlar onlara çocuk doğurdular zaman, o günlerde, hem de ondan sonra, yeryüzünde Nefilim (iri adamlar) vardı; bunlar eski zamandan zorbalara, şöhretli adamlardı." (Yaratılış 6:1-4)

"Tanrıların oğlu" deyişi "melekler" ile eşanlama sahip - bu deyiş çeşitli örneklerde insanüstü ırklarla bağlantıyı ve Elohim topluluğundan olmayı göstermek için kullanılmıştır. Bu şok edici pasaj, tanrıların, çeşitli cinsleri üretmeyi mümkün kılacak kadar *Homo sapiens*'e benzer genetik özellikler taşıyan fizik varlıklar olduğu inancını ifade etmektedir. Eski toplumlardaki büyük kahramanlara genellikle yaritanrılar deniyordu ve öyle görünüyor ki Yahudiler de aynı eğilim içindeydiler. İlk atalarının yüzlerce yıl yaşadıkları söylenmektedir. Onların Elohimleri, tıpkı kendilerinden önceki Sümer, kendilerinden sonraki Yunan tanrıları gibiydi; insana benzeyen ve insanlar gibi hareket eden, ve insanlarla samimi bir şekilde irtibat kuran güçlü varlıklar.

Burada dünya dışı varlıkların fiziksel niteliklerini netleştirmek gerekiyor. Bir defa, daima görülen iki farklı tip var. Bize benzeyen ve çok daha uzun yaşayan uzun, güçlü, güzel ve zeki varlıklar var; bu yüzden de bunlar tanrı gibiler ve ölümsüz görünüyorlar. Bunlar, insan ırkıyla birleşen tanrılar ve onların melez ırkı normal insanlara göre çok üstündü ve Yaratılış pasajında belirtildiği gibi "eski zamandı". Dünya dışı varlıklardan ikinci en çok görülen türüne de günümüzde "griler" deniyor. Geniş kafalı ve korkutucu bir yüze sahip küçük insanimsılara benziyorlar, en göze çarpan nitelikleri ise büyük siyah gözleridir. Grilerin hiçbir özgür iradesi yok, beyinleri önceden programlanmış ya da toplu olarak kontrol ediliyorsa benziyorlar. Bir Sümer öyküsü, insanları ve Dünya gezegenini kontrol

etmek için, Anunnaki tarafından sadık hizmetçiler olarak yaratıldıklarından söz etmektedir. Bugün bu iki türü birbirinden ayıran tek din İslâmdır. İslâma göre, cinler dumansız ateşten yaratılmış, zeki varlıklardır; melekler ise Allah'a kayıtsız şartsız itaat eden varlıklardır. Örneğin Şeytan, rakip gruplar arasında büyük bir savaş başlatan, bugün yüksek düzeyde bir varlık olarak bildiğimiz şeye karşı isyan eden bir başmelekti.

Jncil'e dönmeden önce, İsrail efsanelerini yaratan olayları kısa bir şekilde özetleyelim. İnsanüstü dünya dışı varlıklar gelip de beşerî evrimde rollerini oynadıkları dönemden sonra tanrıların dönemi geldi. Bu, buz çağının sonunda kutuptaki buz kütlelerinin eriyerek kıyı kentlerini tümüyle yok eden Büyük Tufana kadar sürdü. O zamana dek, yüksek varlıklar Yeryüzünde kendi kolonilerini kurduklar ve ortaya çıkan toplumlara direkt olarak yönettiler. Fakat Tufan, Krallık Çağının başlamasına sebep oldu. İnsanüstü tanrılar Sümer'in büyük kentlerinde insan süjeleri arasında artık yürümüyordu, çünkü göklere döndüler ve oradan da aşağıda uygarlığımızı yönetecek insanları seçtiler. Bu arada, *Homo sapiens* Ortadoğu'dan altı kıtaya yayıldı.

Sina çölünün kabile halkı Yahudilerin tanrılarıyla özellikle yakın bir ilişkileri vardı; aslında onlar "seçilmiş insanlar"dı. Yahova ve melekleri onları göklerden izliyordu ve sık sık da çeşitli şekillerde onların hayrına olarak müdahale ediyorlardı.

İnsanüstü varlıklar Dünyadaki insanlarla nasıl temas kurdu, diye sorulabilir. Çok sayıda Hristiyan, Yahudi ve Müslüman bu fikre büyük bir olasılıkla karşı çıkacaklardır. Ama Kitab-ı Mukaddes'te bugün UFO'lar olarak bildiğimiz şeylerle olan karşılaşmalardan defalarca söz edilir. Düşüncelerini açık tuttuğu sürece, çok az bir temel bilgiye sahip herhangi bir kişi bu metinlerde, göklerde ortaya çıkan çok sayıda anormal hava taşıtlarını keşfedebilir. Bizler, günümüzdeki dünya dışı cisimlere çok benzeyen parlayan bulutları, ateş toplarını ve alev alev yanan arabaları bu metinlerde ortaya çıkarttık. Bu noktayı netleştirmek için şu alıntıları vermek mümkün:

(Devam Edecek)

Maddenin Ruh Üzerindeki Etkisi Açısından, Dünyada Ne Yapmakta Olduğumuz Konusu...

Selman GERÇEKSEVER

DÜNYASAL yaşamı oluşturmuş ruh varlıkları olarak, buranın yasalarına ve icaplarına uyum sağlayarak bilgi ve uygulama için burada bulunuyoruz. Dünya

maddesiyle aramızda mevcut ortak alanda beşerî varlıklar olarak tezahür etmiş durumdayız. Bu birliktelik ortak alana dayalı olduğuna göre, karşılıklı bir etkileşim söz konusudur. Bu etkileşimde cevher olarak ruh varlığı dominant

durumdadır. Fakat bilgi ve uygulama için dünyada tezahür etmesi söz konusu olunca, bir bakıma "maddeleşmek" olarak nitelendirilebileceğimiz, dünyasal bedenlere bürünürüz. Madde gibi oluruz, hatta aslimızı, öz kendimizi unuturuz. Bu durum maddenin de işine gelir. Çünkü kendisine ruhsal enerji uzanmıştır. Onu ne kadar emebilirse o kadar gelişecektir. Bu nedenle

(dişil prensibin bir tezahürü olarak) madde tüm cezbedici etkisiyle, ruh varlığının kendisine doğru uzanan kısmını (tezahür uzantısını) bir ahtapot gibi (ya da kan emen sülük gibi) sım sıkı yakalamaya, hatta yapabildiği kadar da kendine benzetmeye çalışır. Bu, maddenin ruhsal enerjiye karşı normal ve doğal tepkisidir.

Kuşkusuz ruh varlığının özünde, madde-

nin bu etkisinin bilgisi vardır. Onun amacı; maddenin bu polarize edici, iğva edici, kendine bağlayıcı etkisine rağmen özündeki bilgisinin uygulamasını yapmak, aynı zamanda da maddeyi geliştirmek, onu giderek daha ince tertipteki ruhsal etkilere gelişim aracı olabilecek liyakate yükseltmektir. Ruhun amacı, tezahür ettiği ortamlarda, tekrar tekrar doğuşlar silsilesi içinde merhaleden merhaleye geçerek, söz konusu fiziksel ortamlardaki maddeden etkilenmeyecek hâle gelmektir. Her siklusu başında maddeye gömülmenin doğal sonucu olarak, bir düşünüşle maddenin en ince ayrıntılarına kadar

nüfuz ettikten sonra, bu inişin kendisine kazandıracığı ivme ile o maddesel ortamdan fırlar gider (Envolüsyon, evolüsyon)... Bu fırlayış sonunda ruh varlığı bir kısım bilgisinin daha "kullanılabilirlik oranını artırmış", aynı zamanda orada kendisine araç-gereç vazifesi gören maddeyi kıyam ettirmiştir.

İşte bizler de şimdi, bu devrenin ruh varlıkları olarak dünyada (maddenin

bu kesiminde) böyle bir "fırlayış" gerçekleştirmek üzere, bu arada dünya maddesini de kıyam ettirmek üzere gayretimizi zorluyoruz. İç potansiyelimizi bedende mümkün olduğu kadar çok oranda tezahür ettirmek suretiyle, dünya insanlığı olarak topluca "tekâmül sıçraması" yapmaya hazırlanıyoruz. O hâlde, esas sorumuz olan "Biz bu dünyada ne yapıyoruz?"un cevaplarından biri aynı zamanda bu

Biz bu dünyada ne mi yapıyoruz? Dünyasal gelişim süreci içinde, yetişkinler olarak, çocuk safiyetine ve masumiyetine ulaşmaya çalışıyoruz.

durumumuzla ilgilidir. Yani **dünya maddesinde etkilenmeyecek hâle gelmek üzere son epövlerimizi yaşıyoruz**. Bu arada maddeyi de enerjimizle şarj etmek suretiyle, onu iyice doyurarak, artık bizi cezbetmeyecek hâle getiriyoruz. Bu durumda doğal olarak (alansal etkileşim açısından) yukarıda açıklamaya çalıştığımız **"fırlayışımızda"** onun bizi itecek hâle gelmesini sağlıyoruz. Söz konusu, toplu hâlde fırlayışla ortaya çıkacak (dünya çapında da olsa) evrensel **"BİR'lik, Yüce BİLGİ KİTABI"yla perçinlenecektir**. Bu durumda, **"Biz bu dünyada ne yapıyoruz?"** sorusuna bir yanıtımız da, **"Bizi BİLGİ KİTABI'yla yaşama liyakatine götürecektir dünyasal 'BİR'liği kurmaya çalışıyoruz..."** olabilir.

Evrenlerin aktif unsuru ruhtur. Madde, ruhla hareketlenir. Madde kendiliğinden harekete geçemez. Ruhun uyarılarına ihtiyacı vardır. Madde, ruhsal enerji olmadan varlığını da koruyamaz. Maddeye gömülen ruh varlığının tezahür uzantısı (insan) için o bir atalet nedenidir. Ruh varlığı bu gömülülikle atalet düşer. Ama maddesel cazibe aynı zamanda (belirli dönemler ve realiteler içinde de olsa) insanı harekete geçirci bir unsurdur. Kendini bilmeyen insan maddesel cazibenin sarhoşluğu içinde, doymak bilmeyen bir açgözlülükle maddenin çeşitli görünüşlerine yönelmek suretiyle, söz konusu açgözlülüğünü giderme ihtiyacını karşılamaya çalışır. Eprövlere ve idraklenmeler silsilesi içinde maddeden etkilenmeyecek hâle gelmesini öğrenir. Bunun için dünyasal yaşam mizansenleri hazırlanır. Bu mizansenlerden oluşan bu beşerî hayatta yapmakta olduğumuz şey; hem ataletten hem de maddesel cazibeden kurtulmaya çalışmaktır. Bedenli hâlde de, buraya enkarne olduğumuz şuur alanımızın odak noktasının aktifliğini (bedende) tezahür ettirmek ve bu şekilde plânımızın daha aktif bir üyesi olmaktır.

Bulduğumuz bu mekânda, maddeden etkilenmeyecek hâle gelmek, başka bir ifadeyle "maddenin üstüne yükselebilmek" için vicdan özgürlüğü gereklidir. Maddesel olan tüm değerler, cazibeler, misyonun gerçekleştirilmesinde teşvik edici, Tanrısal vazifeye çekici olup, iğva yoluyla sınanmaya yöneltici

uyaranlardır, etkilerdir. İşte, madde âleminde bulunmanın bir amacı da, söz konusu sınanmalar süreci içinde, yasaları tanımak, öğrenmek ve kullanabilir hâle gelmektir. Bu açıdan bakıldığında, dünyada bulunuş nedenlerimizden biri de bu olmaktadır. **Dünyada geçerli maddesel yasaları uygulama ehliyetini elde etmek...** Görüldüğü gibi, dünyada bulunmamızı gerekli kılan pek çok neden var...

Bu nedenlerden biri de ruh ve madde birliğine ulaşmak, yani **eril ve dişil prensipleri insan bünyesinde nötrale etmek...** Aslında, ruh ve madde etkileşimi, evrensel eril ve dişil prensibin etkileşimi değil midir? Erkek ve dişi bedenlere sahip olan ruh varlıkları olarak, hepimiz bünyemizde eril ve dişil prensip buluyoruz: Erkek bedenlerde eril prensip, dişi bedenlerde de dişil prensip daha başat durumda. Dünyasal bir yaşam içinde, bulunduğumuz yerdeki zaman ve mekân şartlarının elverdiği ölçüde, bünyemizdeki bu iki prensibi dengeye getirme gayreti içinde **'yeni insan'**ın niteliklerini kazanmaya çalışıyoruz. İsa bu hedefi bize 2000 yıl önce işaret etmemiş miydi? **"Erkekler erkekleşmesin, kadınlar kadınlaşmasın."** ya da **"Kadınlar erkekleşmedikçe Babamın melekûtuna giremeyecektir."** O hâlde bizden beklenen, söz konusu **dengeyi bünyemizde kurarak bu hedefe ulaşmak, "yeni insan"ın en belirgin niteliğini elde etmektir**. Bu dengenin dışı vuran tezahürü de **"çocuk saflığı ve masumiyeti"** dir. İSA'nın öğretilerinde en çok dikkat çekilen hususlardan biri de çocuklar değil miydi? Bu konuda İSA'dan birkaç vecize:

*** "Her kim böyle çocuklardan birini benim namıma kabul ederse, beni kabul eder."**

*** "Beni arayan herkes, çocukların kalbinde bulabilir. Çünkü ben oradayım."**

*** "Melekûta giren kimselere benzer bu süt emen çocuklar. Çocuklar gibi içinizi dışınız, dışınızı içiniz, üsttekini alttaki gibi yapınca..."**

Bu düşündürücü ifadelerden sonra, esas konumuzu oluşturan ana sorumuzu yineliyoruz: **Biz bu dünyada ne mi yapıyoruz? Dünyasal gelişim süreci içinde, yetişkinler olarak, çocuk safiyetine ve masumiyetine ulaşmaya çalışıyoruz.** Onun için çocuklarımıza her bakımdan çok dikkat etmek zorundayız. Onlardan öğreneceğimiz çok şey var galiba... ■

PARAPSIKOLOJİK FENOMENLERE DEĞİŞİK YAKLAŞIMLAR

Günay YALÇIN

ACABA elimizle tutamadığımız, gözümüzle göremediğimiz, mevcut araçlarla ölçemediğimiz şeylerin varlığını inkâr mı etmeliyiz? Buna hakkımız var mı?

Düşüncelerimizi, duygularımızı, sezgilerimizi, enerjiyi, aklımızı ve daha pek çok şeyi göremiyoruz fakat bunların sonuçlarını yaşıyoruz. Hatta son yüzyılda yapılan birtakım cihazlarla bu saydığımız şeylerin bazılarını ölçebiliyoruz. Acaba insanoğlu, elimle tutamadığım şey yoktur, yanığıyla hareket etseydi bugünkü teknolojik gelişmeler yapılabilir miydi? Her ne

kadar bilimi yalnızca mekanik bir şekilde yaptığı açıklamalar nedeniyle eleştiriyor olsak bile, birçok keşif derin bir hayal gücünün ve sezginin zengin ürünü değil mi? Bugünkü mekanik bilim, materyalist yaklaşım, yalnızca ölçülebilirliği kabul ederim, tekrarlayabildiğimi araştırırım inadına rağmen, yine de insanlığa çok büyük imkânlar sunmuştur. Her kapı yeni bir çağı açmaktadır.

Newtoncu klâsik bilim kendi oluşturduğu şartların dışında cereyan eden olayları yok sayıyor fakat yok saydığı şeylerin yok olmasını sağlamıyor. Yapılanlar, içinde bulunulan şartlarla ve yasalarla sınırlıdır. Örneğin, bir uçak düşünelim. Atmosferin belirli şartlarında belirli hareketleri yapabilir, fonksiyonunu ancak o şartlarla sınırlı kaldığında gerçekleştirebilir. Atmosferin belirli koşullarında uçuşunu sürdürür fakat o şartların dışına çıktığında, örneğin, limit yüksekliği aştığında parçalanır çünkü yeni koşullara tâbi olmaya

başlamıştır. Bu yeni koşullara uyum sağlayamadığından da hedeflenen fonksiyonunu yitirir. Bu örneğin çeşitli yansımalarını birçok olayda görmek mümkündür. Elbetteki birçok şeyi belirli şartlara bağlı olarak gerçekleştirebiliriz. Fakat her şeyi bu şartlarla sınırlı olarak kabul etmek ve her şeyi onlara bağlı olarak ölçmek, kabul etmek ve herşeyi onlara bağlı olarak ölçmeye ve anlamaya çalışmak bizi belli bir noktaya kadar götürürse bile o noktadan sonra geliştirmeyiz. Bir süre sonra çok güzel işleyen çarklar işlemeze hâle gelir. Bu arada bir aşama gerçekleşir ve yeni bir adımın atılması için şartlar zorlanmaya başlar. Kuantumcu bilimin bir süre sonra Newtoncu bilimin kapılarını zorlaması gibi.

Açıklayamadığımız şeyleri reddetme ve görmemezlikten gelme hakkımız yoktur.

eder. Bu yüzden bilim her zaman oluşlardan geride adımlarını atmaktadır. Bu nedenle her şeyi, şu andaki keşfettiklerimizle açıklamaya çalışmak gelişimi sınırlar, ket vurur.

Açıklayamadığımız şeyleri reddetme ve görmemezlikten gelme hakkımız yoktur. Eğer sağduyulu bilim adamları böyle davranıyorsa birçok şey hâlâ bir bilinmez olarak kalacaktı. Yeni çağın öncü bilim adamları ve fizikçileri aynı şekilde psikik fenomenlerin, parapsikolojinin ardına düşmeseydiler bugün hâlâ biomanyetizma, telepati gibi bazı psikik fenomenlerin

varlığını ispatlayan çalışmalar yapılamamış olacaktır. Bu konulara ilişkin tartışmalar, sorular, şüpheler sürse bile bir süre sonra akibeti dünya yuvarlak mı, düz mü sorusuna dönecektir.

Burada, spiritüalist yaklaşımla bizim için önemli olan çok daha başka bir konu bulunmaktadır. Telepati, durugörü, telekinezi, manyetizma, prekognisyon gibi parapsikolojinin konusuna giren fenomenlerin var olup olmadığı tartışmasından öte, bizi, bu tür fenomenlerin neyi ya da neleri işaret etmekte oldukları konusu ilgilendirir. Bu görünen fenomenlerin, görünmeyen hangi fenomenleri işaret ettiği, bizim için önemli olan.

Bu ve benzeri olaylar, bizim varlığımızda bulunmakta olan saklı bir gücün, etken olma yeteneğinin ve bağlı olduğumuz fizik yasaların ötesinde de yasalar bulunduğu bir göstergesi değil midir? Acaba varlığımızın ne kadar farkındayız? Kendimizi ne kadar tanıyoruz? Farkındalığımız ne durumda? Aslında psikik fenomenler, bizlerde bu soruların cevaplarını bulma ihtiyacını, araştırma, anlamaya çalışma isteğini de kamçılamaktadır ve kamçılmalıdır. Ve asıl önemli olan sonuçlarından birisi de budur.

Lee Pulos ve Gary Richman "Mucizeler ve Diğer Gerçeklikler" adlı değerli araştırmalarının "Kavramlar ve İmlalar" bölümünde "... paranormal fenomenler, şu anda geçerli mekanik dünya görüşünü düzeltecek en büyük fırsat olabilir. Ben şahsen psişemizin derinliklerindeki bilgeliği, benliğimizdeki şuur dışı bilginin ve hatta varlığımızda saklı yüce amacın, paranormal olayların dış saçakları altında kamufle edildiğine eminim. Psikik fenomenler eskiden yeniye geçen bir köprü, ilâhîlik duygumuzu ve evrendeki önemimizi yeniden keşfetmemizi sağlayan bir araç olabilir." demektedir. Bu görüşlerin de ifade ettiği gibi paranormal olaylar, görünenin görünmeyen yüzünü ve sonsuz ruh varlığının etkinliğini gösteren çarpıcı ipuçlarıdır.

Paranormal olaylar psikiktirler. Yani beden dışı bir ruhsal güce ve yeteneğe dayanmaktadır. DDA (Duyular Dışı Algılama) fizik duyuların bir uzantısı değildir. Fizik duyular spiritüel tabiatın bir uzantısıdır. Bunların hepsi hiperfizik dediğimiz üst şuur ve üstün şuur çalışmalarıdır. Fizik algılamayı beş duyumuzla, diğer algılamaları da hiperfizik duyularımızla, psikik yapımızla yaparız. İnsanoğlu iki ayrı plânın deterministik bağlantıları içindedir.

Paranormal olaylar, DDA, mucizeler de dahil olmak üzere her var olan, tezahür eden, Kozmik Yasalara bağlı olarak, henüz insanlarca bilinmemiş psikik-fizik yasalar vasıtasıyla meydana gelirler. Bunları tabiatüstü, olağanüstü, olağan dışı olarak görmemiz lâzım: Liyakatimiz ölçüsünde bu tür olayların, fenomenlerin, DDA'ların tezahür etmesine olanak sağlayan kanunlara nüfuz edebiliriz (1).

Bu tür yeteneklerin kullanılması, tezahür ettirilmeleri, bunları kullanacak, tezahür ettirecek varlıkların görev ve liyakatleri ile tekâmül seviye ve ihtiyaçlarına bağlı olarak serbest bırakılmıştır. Doğanın olağan düzeni dışında olmak, harikulâde ve kerametle ilgili bulunmak insanın şuur ve idrakine bağlı, bilgi ve görgüsüyle ilişkilidir. Olağan ve olağan dışılık insana göredir. Kâinata mucize yoktur (1). Mucize ismini verdiğimiz her olay, bizim için böyledir. Fevkalâde yüksek ruhsal ve fizik kudretler vardır ve hepsi de lâhî İrade Yasaları (Kozmik Yasalar) dahilinde çalışır. Olağan dışılık, bunları bilmeyen, bu güçleri kullanamayan insan için söz konusudur (1).

Telepati, durugörü, telekinezi, prekognisyon gibi olaylar, bu kozmik yasaların kullanılması sonucu ortaya çıkan çeşitli fenomenlerdir. Bütün bu duyuları ruhsal bir cevheri kabul etmeden, materyalist bir yaklaşımla incelemek, beynin bir yeteneği, beynin gelişmemiş melekeleri olarak ele almak, bunların açıklanmasına olan ihtiyacın görmemezlikten gelinmesine neden olur. Psişemizin, ruhsal varlığımızın zaman zaman su yüzüne çıkan bu yönlerini görmezlikten gelmek ise bir sorumsuzluktur ve insanı yanlış yönlere sevk edebilir (2). Oysa paranormal fenomenler, şu anda mekanik dünya görüşünü düzeltecek en büyük fırsat olabilir ve bu fenomenler ruhsal dünya ile fizik dünya arasındaki bağlantının hiç bitmediğini, süregeldiğini gösterir (2).

YENİ BİLİM

Yirminci yüzyıl fiziğindeki gelişmeler, evrenin temel malzemesinin köklü bir şekilde yeniden tanımlanmasına çok büyük katkıda bulundu. Newtoncu ve mekanik modellerin en büyük dogmasına göre madde katıydı ve parçalanamazdı. Kozmosun temel yapı taşları olan atomların bilardo topları gibi yoğun olduğu düşünülüyordu. Proton, nötron ve elektrondan oluşan atomların daha fazla parçalanamayacağı ileri sürülüyordu. Oysa ki yeni keşiflere göre durum hiç böyle değildi. Çünkü bu parçacıkların her biri yüzlerce daha küçük partiküle ayrılmaktaydı. Hatta bu atomaltı manzara bile dalgalar, süreçler ve modeller içinde ve de artan ya da azalan yoğunluktaki olayların yarı kararsız evreninde kaybolup gitmektedir (2).

Örneğin ünlü şuur araştırmacılarından biri olan Stanislav Grof'a göre, pek çok değerli fizikçi "akılın, zekânın ve olası bir şuurun evren dokusunda yer aldıklarına" inanmaktadırlar. Psikik olaylara ilişkin devrimci anlayışlar içinde en önemli kilometre taşlarından biri şuurun önemli bir etkileşim değişkeni olduğu anlayışıdır (2).

BAZI BİLİM ADAMLARININ TEORİ ve GÖRÜŞLERİ

Kuantum mekaniğindeki gizli değişken kavramına dayanan Walker (1974), telepati ve psikokineziyi açıklayacak bir teori teklif etti. Klâsik fizik "belli" sebep-sonuç, olasılık nitelikleri olan bir sisteme izin veriyordu. Walker ise herhangi bir sistem ya da durumun, sonuçta birçok cevap hâlleri içerdiğini ileri sürmektedir. Bir sistem içerisinde bir gözlem yapıldığında ya da karar verildiğinde, kuantum olasılığı tek bir gerçek sonuç üzerine yığılmaktadır. Başka bir ifadeyle, "tüm potansiyel durumlar, beynin tek bir fiziksel durumu olmaktadır." Süreç, sürekli bir şuur akımı arz edecek bir hız durumuyla devam eder. Walker'a göre "irade", yani kişinin şuurlu kontrol tecrübesi, beyindeki değişiklikleri etkilemektedir. Örneğin, olasılıklar kümesi arasından bir şuur akımı "istendiğinde" ya da seçildiğinde, olasılık dağılımı ya da "dalga paketi" tek bir tercihe ya da cevaba indirgenir (2).

Walker şuurun, elektronları, bir sinir hücresinden diğerine psikokinetik olarak hareket ettirdiğini ileri sürmektedir. Bu ise elektron dalga paketlerinin yığılmasını belirlemektedir. Eğer tek bir elektronu psikokinetik olarak etkilemek mümkünse, neden yüzlerce, binlerce hatta çok daha fazla sayıda elektron için aynı şey olmasın? Walker şöyle bir soru sormaktadır: Eğer elektronlar, beyin içinde bir sinir hücresinden diğerine hareket ettirilebiliyorsa, "irade" beynin dışındaki elektronları etkileyemez mi? Krippner ve Villoldo (1976), Walker'ın teorisinin, psişik şifa ve psikokineziyi açıkladığını düşünmektedirler (2).

Walker'ın teorisini, psişik fenomenleri, modern fiziğin kavramları çerçevesi içinde açıklaması bakımından cesarat verici bir girişimdir. Kullandığı mantık ve matematik çok karmaşık olmasına rağmen, deneye uygunluğu açısından şimdilik en uygun teoridir (2).

Le Shan (1976), realitenin, kendisiyle nasıl etkileştiğine bağlı olarak şekil aldığını, ileri sürmektedir. Gündelik algılama şeklimiz bize "duyusal bir realite" sunar. Bu ise dünyaya duyulara dayalı bir ba-

kiş demektir. Bu durumda nesnelere ve olaylar mekân ve zamanla birbirinden ayrılmıştır; enformasyon duyular vasıtasıyla yorumlanmaktadır. Şuuru değiştirmek suretiyle "durugörü realitesine" kayabiliriz. Dahası bu realite içerisinde varlığın birliğini dolaysız olarak yaşayabilir ve evreni çok daha kapsamlı olarak algılayabiliriz. Varlığın "transpsişik" ve "mitsel" yönü, zaman, mekân ve boyutsallık hakkında daha geniş bir dünya görüşü sağlar. Le Shan'ın dört realite seviyesi üzerine yaptığı inceleme, psişik olayların sebebini açıklamak üzere mistik, fiziksel ve paranormal dünya görüşlerini kaynaştırmaktadır (2).

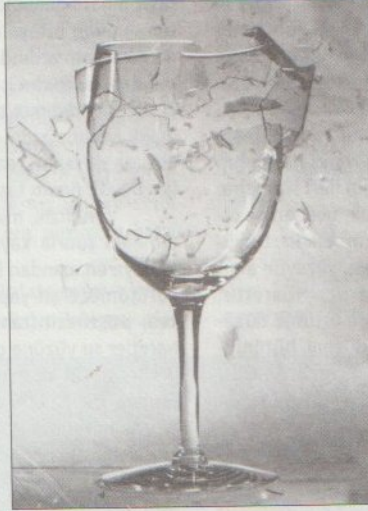
Jung (1955) paranormal fenomenlere ait sebep-sonuç ilişkisini açıklamanın imkânsız olduğuna, bunun düşünülemezine inanıyordu. Nedensel etkileşim, enerji harcaması içerdiğinden ve de zaman ve mekânla sınırlı olduğundan, ona göre paranormal

fenomenler başka bir evren sistemine aittir. Paranormal fenomenlerde sebep-sonuç ilişkisini reddeden Jung, şuur dışının her şeyi kapsayan "mutlak bilgi"ye sahip olduğu varsayımında bulundu. Ayrıca geçmiş uygarlıkların uyarıcı yansımaları anlamında, arşetipler kavramını ortaya attı. Arşetipler, şuur dışı bilginin, psişenin şuurlu düzeyine geçişinde aracılık yapmaktadır. Bu düzeyde, bilgi bazen paranormal tecrübeler yaratabilmektedir (2).

Arthur Koestler (1979)'e göre, paranormal fenomenler doğanın bütünsel eğilimine ait yüksek düzeni ifade etmektedir. **Sınırsız bir Birlik mevcuttur ve bu Birlik içinde her şey birbiriyle bağlantılıdır. Tüm maddeler, tüm nesnelere, köklü bir biçimde makrokozmosmik ve mikrokozmosmik düzeyde birbirini yansıtmakta, birbirini tamamlamakta**

ve birbirini ihtiva etmektedir.

Mikrokozmosmik âlem daha gizemli ve olağan dışı bir görünüm arz etmektedir. Bildiğimiz doğa yasaları bu düzeyde işlememektedir. Le Shan'ın belirttiği gibi, atomaltı bir düzeyde işlemektedir. Atomaltı bir düzeyde mükemmel olan, örneğin bir elektronun aradaki mekânı geçmeden bir "yörünge"den diğerine sıçraması, bizim günlük yaşantımızda teleportasyona (ışınlama, mekânda sıçrama) karşılık düşmekte olup kesinlikle paranormal bir olaydır. Nobel ödüllü Richard Feynman'ın (1967) en temel fizik deneyi dedi-

Bilimde yeni yaklaşıma göre iradenin beynin dışındaki elektronları etkilemesine psikokinezi denir.

ği iki-yarık deneyi, tek bir elektronun, bir plâka üzerinde iki ayrı delikten ikiye bölünmeksizin aynı anda geçebildiğini göstermiştir. Bir kuantum düzeyinde bu mükemmelen normaldir. Bizim duyu âleminizde bunun karşılığı bilokasyon (bir şeyin aynı anda iki ayrı yerde birden bulunması) olup, "imkânsız" bir paranormal olay olarak bakılmaktadır.

"Einstein-Podorsky-Rosen" paradoksundan çıkan Bell teoremi, günlük dünyamıza ait katı mekanik anlayışımıza daha ciddi bir şekilde meydan okumaktadır. Bu teoreme göre birbirleriyle etkileşen iki atomaltı partikül, zıt yönde birbirlerinden uzaklaştırıldıklarında, bir partiküle yapılan bir interferans (girişim), aralarındaki mesafe ne olursa olsun diğer partikülü de aynı anda etkilemektedir. Bu ise partiküller arasında mevcut bir tür bağlantıyı ya da telepatiyi çağrıştırmaktadır. Tekrar belirtelim ki, söz konusu kuantum bağıllığı, eşya âlemindeki "ayrılmaz bütünlük" ve uyum fikrini güçlendirmektedir. Koestler'in (1972) ileri sürdüğü şudur: "Fizikteki şaşırtıcı paradokslar, şaşırtıcı parapsikoloji fenomenlerinin daha az mantık dışı görünüşlerini sağlamaktadır."

Sinir cerrahı Karl Pribram (1969) beynin bellek sistemine model olarak hologramı teklif etmektedir. Fizikçi David Bohm (1983), evrenin hologram gibi aynı ilkeler üzerine inşa edildiğini ileri sürmekte ve bu yeni gerçekçilik tanımı için bir benzetme olmak üzere sık sık holograma başvurmaktadır. Duyularımız vasıtasıyla algıladığımız dünya, yüzeyde algıladığımız birbirinden ayrı parçalardan ibarettir. Bohm, bu duruma "şeylerin açık ya da örtüsüz düzeni" demektedir. Oysa evrenin temel düzeni, bütünlüğü ve birliği, gizli bir düzen hâlinde örtülüdür. Gizli düzen dediğimiz, bu bölünmesi mümkün olmayan bütünlük, elektromanyetik dalgalardan, elektron ışınlarından, ses dalgalarından, diğer enerjilerden ve rezonanslardan ve de insan şuurundan oluşan bir "enerji denizi"dir. Beyin bu enerji denizindeki, bu zaman ve mekân ötesi âlemindeki frekansları yorumlamak suretiyle bilgi çeker ya da somut realiteyi metafiziksel olarak inşa eder.

Evrenin gizli ya da temel düzeni, genellikle algıladığımız gibi mekânsal konum ya da zaman şeklinde değil de, frekans ve genlik enformasyonu şeklinde bir düzen alır. İnsan beyni ya da şuru bu görünmez matrisi yorumlar ve günlük duysal dünyamıza dönüştürür. Görülüyor ki, aşikâr ya da fiziksel evren, şuur yüzeyindeki bir dalgacıktan ibarettir. Beyin esasında bir hologram gibi işlev görür. Yaptığı şey holografik bir evreni yorumlamaktır. Sinir cerrahı Pribram, daha geniş bir hologramın parçası olmadıkça beynin hologram tarzında çalışmayacağını düşünmektedir. Eğer bireysel varlıklar

bütünün parçası iseler, bireysel beyin-zihin hologramlarımız, geçmiş, şimdi ve gelecekteki tüm bilgiyi ihtiva etmelidir.

Acaba bu teori parapsikoloji bakımından ne gibi imalar taşımaktadır? Eğer insan bu asli âleme ya da "holoverse" e girebilseydi, telepati, durugörü ve prekognisyon gibi yetenekler açıklanabilecekti. Acaba bir insan şuurunda değişiklik yapıp, diyelim ki bir kaşığın moleküler titreşim hızıyla daha uyumlu bir hâle gelse moleküllerin rezonans alanlarını değiştirmek mümkün olabilir mi? Eğer mümkün olursa bu durum moleküllerin gevşemesine ve maddenin yumuşamasına sebep olacaktır. Belki de holografik frekans deniziyle kurulan uyumun artması, maddenin ya da objelerin bir mekânsal boyuttan, görünmeyen titreşimler akıntısına geçmekte ve sonra oradan tekrar bir mekânsal konuma geri dönmelerini sağlamak olacaktır. Dematemalizasyon, materyalizasyon, transporsasyon nasıl olmaktadır? Partiküllerin sanki bir hiçlikten, aniden ortaya çıkışı ve kayboluşu, bilinen madde evreninin ardında mevcut temel bir enerji matrisi bulunduğu fikrini işaret etmektedir. Ayrıca şu da var ki, ilkel dediğimiz topluluklardaki çeşitli geleneksel majik çalışmalarda, her şeyin birbirine bağlı olduğu esasına dayanan rezonans ve eşzamanlık uygulamaları büyük önem taşımaktadır (2).

Yeni fizik, maddesel olmayan, gerçek ve muhtemelen şuurla kaynaşmış alanların varlığını kabul etmeye en azından başlamış durumdadır. Eski dünya görüşümüze ait yapısal katmanlar çatırdayıp kayarken, psişemizin tanımadığımız mahiyetine ait yeni işaretler su yüzüne çıkmaktadır.

Kutsal kitaplardaki mucizelerin amacı bizi şaşırtmak değil, bizi aydınlatmak ve belki de yüksek ruhsal mirasımızı bize hatırlatmaktır. Çağımızdaki mucizeler de aynı amacı taşımaktadır. Bu mucizeler, zihnin temel plân ya da dizaynını yenilememizi ve şifaya kavuşturmamızı anlatmak istiyorlar. Şükür hâlini yeniden keşfetmemizi anlatmak istiyorlar. Varlıklar arasındaki birlik ve uyumu hissetmeye götüren yolu yeniden keşfetmemizi hatırlatıyorlar (2).

Gerek mucize olarak adlandırdığımız olaylar, gerekse duyular dışı algılamalarımız bizlere varlığımızda saklı olan yüce gücü, etken olma yeteneğini işaret eden çok kıymetli ipuçlarıdır. Onları dikkatle gözlemleyip, yeteneklerimizi kullanabilir hâle getirirken unutmayalım ki bunlardan liyakatimiz ölçüsünde yararlanabiliriz. Kendimizi tanıma, varlığımızın farkında olma yolunda şuurlu çalışmalar yapma imkânına her zaman sahibiz. Bu imkânlar, ipuçları, kanıtlar gözlerimizin önündedir. Yararlanmak ise bizlere kalmıştır. ■

KAYNAKLAR:

- (1) Metapsişik Terimler Sözlüğü, Ruh ve Madde Yayınları.
- (2) Mucizeler ve Diğer Gerçeklikler, Ruh ve Madde Yayınları.

İnsanın Gelişiminde AILENİN ÖNEMİ

Bir anne ve babadan oluşan ailenin çocuğu olarak doğan varlık, doğduğu aileyi kendisi şuurlu bir şekilde büyük plân, program ve hazırlıkların sonucunda seçmiştir.

Gündüz ÖGÜT

GİRİŞ

YAZIMIZIN isminden hareket ederek sözlerimize başlamak istiyoruz. Ruhsal gelişimde Ailenin rolü ve önemi. Bu cümleyi anlayabilmemiz için öncelikle ruhsal gelişim meselesini ele almakta yarar var.

Ruhsal Gelişim meselesini de ortaya koyabilmemiz için öncelikle ruhsallığın kökeni olan Ruh'u veya Ruh Varlığı'nı incelemek gerekiyor.

Ruh dediğimiz varlık, yeni icat edilmiş bir kelime veya kavram değildir. Ruh evrendeki varoluşun, yaratılışın temelidir. Tüm evrende mevcut bulunan bir enerjidir. Bu enerji dünyada çok farklı görünüşler içerisinde varlığını sürdürmektedir. Var olan her şey ruhsal enerji olduğu için vardır. Biz insanlar ruhsal enerjinin dünyadaki en gelişmiş ve kompleks hâldeki görünümleriyiz.

Yani insan ruh ve bedenden oluşan bir varlıktır. Bizler her birimiz

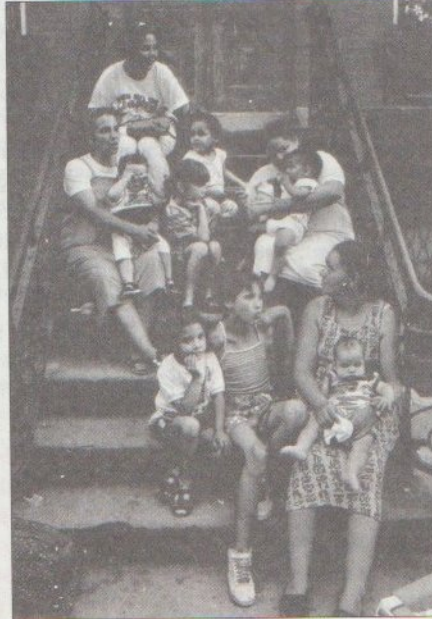
birer ruhsal varlığın dünyadaki uzantıları veya görünümleriyiz. Ruh varlıkları yaratılış olarak suur, irade ve iktidar sahibi olan varlıklardır. Ruhsal enerji veya ruhsal varlık olarak da ifade etmeye çalıştığımız ruh sonsuz bir varlıktır. Hiçbir şeyle sınırlı bir varlık değildir.

Şimdi bu açıklamalardan sonra ruhsal gelişim veya spiritüel tekâmül konusuna değinebiliriz.

TEKÂMÜL

Ruhsal varlık sonsuz bir enerjidir. Bugün evrende sonsuzluk kavramı belli bir seviyede olan biz insanlar tarafından anlaşılması mümkün olmayan bir kavramdır. Fakat gerek günümüz bilimi, gerekse elde edilen ruhsal bilgiler neticesinde sonsuzluk şu şekilde ifade edilebilmektedir: Her an genişleme, gelişme, yenileşme ve değişim... Yani sürekli bir yaratılıştır. İşte bu süreçte ruhsal bilgilerde *tekâmül* ismi verilmektedir. Her ne kadar bu kelimeyi gelişim, evrim olarak ifade etsek de tekâmül kelimesinin tam olarak Türkçede karşılığı bulunmamaktadır. İngilizcesi *evölüsyondur*.

Tekâmül bütün ➤

varlıkların tâbi oldukları, hiçbir varlığın ne yarparsa yapsın dışına çıkamayacağı, evrensel bir mekanizmadır, işleyiştir.

Ruh adını verdiğimiz varlık da bu sonsuz süreç içerisinde varlığını sürdürmektedir. Ruhun varoluşunun en büyük maksadı, tekâmül etmektir.

Şimdi, bu noktadan sonra bizler, **ruhsal varlıklar, bu sonsuz gelişim süreci içerisinde ruhsal enerjimizi evrenin sayısız okullarına konsantre ederek sürdürmekteyiz.** Dünyada bulunuş amacımız ne dersiniz, tekâmül etmek diyebiliriz. Gelişmek, evrimleşmek, değişmek.

İnsanın ve tüm canlı cansız her şeyin dünyada bulunuş amacı bu tekâmül sürecine veya tezahür sürecine katılmaktır.

DÜNYA BİR OKULDUR

Nasıl ki dünyada öğrenim görmek isteğinde olan insanların çeşitli bilgileri edinebileceği ve uygulayabileceği sayısız okullar varsa, dünyamız da ruh varlıkları açısından evrendeki okullardan bir tanesidir.

Ruh varlığı dünya okulunun kendine has bilgisini ve eğitimini alabilmek, dünyada çeşitli tecrübeler yapabilmek ve dünya okulunun kendisine sunmuş olduğu imkânlardan yararlanabilmek için dünyaya doğar. Fakat tek bir insan ömrüyle dünya okulunun imkânlarından ve derslerinden yararlanmak ve bu okuldan mezun olmak elbette ki mümkün değildir.

TEKRARDOĞUŞ

Bu eğitimin gerçekleşmesi için ruh varlığı tekrardoğuş sürecinden yararlanır. Evet, tekrardoğuş bir süreçtir ve her varlık tekrar tekrar bedenlenerek, dünyadaki eğitimini sürdürür. Her yaşamında daha farklı yönlerde kendisini geliştirerek evrensel yasa ve ilkeleri yeryüzünde uygulamaya çalışır.

Ruh varlığı için beden bir araçtır. Bu gelişmiş araç eskiyebilir, bozulabilir, kullanılamaz hâle gelebilir. Fakat ruhun tâbi olduğu gelişim ve tekâmül süreci sona ermez. Çünkü gelişim sonsuzdur. Bu nedenden ötürü ruh varlığı gelişimini sürdürmek için dejenere olan, kullanılmayacak hâle gelen aracı bırakır. Yani dünyada

bedenen, fiziken ölür. Ve kendi boyutuna geçer. Daha sonra büyük hazırlıklardan sonra yeniden başka bir aracın sahibi olarak dünyaya doğar.

Bu nedenle yaşam çok değerlidir. Ruh varlıkları için yaşam, büyük gelişim olanaklarıydoludur. Şu an içinde bulunduğumuz enkar-nasyonumuzu, sahip olduğumuz bu bedeni, bu mükemmel aracı en iyi şekilde kullanmamız gerekiyor.

Dünyada bulunuş amacı yalnızca dünya maddesini geliştirmek değil, aynı zamanda ruhsal yönden de gelişmek ve olgunlaşmaktır. İşte bu noktada ruhsal gelişimle anlatılmak istenen bu husustur.

Şimdi ruhsal gelişimde ailenin önemi konusuna girebiliriz.

Dünyaya doğan her varlığın, her insanın ruhsal gelişimindeki en önemli yapı aile dediğimiz yapıdır. Her varlık dünyaya enkarne olabilmek -doğabilmek için bir anne ve babaya gereksinime duyar. Anne baba en başta doğacak olan varlığın kullanacağı o mükemmel aracın meydana gelmesindeki iki önemli unsurdur. Varlık beden sahibi olabilmek için öncelikle bir anne ve babaya sahip olmalıdır. Anne ve babanın, eril ve dişil prensiplerin birleşmesinden meydana gelen bu organizmaya bebek diyoruz. Minik bir bebek.

Bir anne ve babadan meydana gelerek dünyaya doğan bu ruhsal varlık, acaba şans eseri mi bu ailede doğmuştur?

Sorunun yüzeysel cevabı evettir. Çünkü bu konuyla ilgili günlük yaşantımızda bize öğretilen hiçbir bilgi yok. Ne ailede, ne okulda, ne de başka bir yerde.

Bu noktada ruhsal çalışmalar neticesinde elde edilmiş ve bilimsel araştırmalarla da ortaya konulmuş bilgilerin sonucunda ortaya çıkan manzara şudur:

Evrende hiçbir şey rastlantı sonucu meydana gelmemektedir.

Bir anne ve babadan oluşan ailenin çocuğu olarak doğan varlık, doğduğu aileyi kendisi şurlu bir şekilde büyük plân, program ve hazırlıkların sonucunda seçmiştir.

YAŞAM PLÂNI

Evet, her varlık doğacağı ailesini kendisi seçmektedir. (*) Yani hepimiz doğduğumuz aileyi, ortamı, cinsiyeti, hatta ülkeyi bile kendi irademizle doğmadan önce seçtik.

Konuyu biraz daha netleştirecek olursak, her varlık dünyaya doğmadan önce kendisine bir yaşam plâni, yaşam maketi hazırlar. O enkarnasyonunun, varlığının gelişimine yönelik belli hedefleri vardır. Gerek kendi gelişimi, gerekse diğer varlıkların gelişimi için üzerine aldığı görevler ve vazifeler vardır. Gerek varlıksal ihtiyaçlarını, gerekse üstlendiği sorumlulukları yerine getirebilmek için kendisinin ihtiyaçlarına cevap verecek anne ve babayı seçer.

Tabii ki bizim dünyasal kültürümüze ters gelen bazı noktalar vardır. Biz şu anki şuuru-muzla hemen diyebiliriz, öyleyse ben niçin şöyle zengin bir aile seçmedim? Niçin Amerika'da veya falan yerde dünyaya gelmedim?

Evet, bunlar bize burada öğretilenler. Zenginlik, rahatlık, mutluluk, her şeye sahip olmak, her türlü arzularımızı yerine getirebilmemizi sağlayacak bir ortam. Dünyasal insan olarak böyle düşünmemiz normal karşılanabilir. Fakat ruhsal varlığımızın şuurundan değerlendirildiğinde, zenginlik, para pul vs. gibi şeyler varlık açısından bu kadar önemli değil. Çünkü dünyaya doğan varlığın ruhsal ihtiyaçları birbirinden çok farklı olmaktadır. Yani hiçbir varlık şu dünyaya doğayım da şöyle zenginlikler içinde yan gelip yatayım, kendime en sağlıklı ve en güzel bedeni seçeyim diye düşünmüyor. İhtiyaçları doğrultusunda, her türlü ıstırapı, sıkıntıyı, zorluğu yenmek için dünyaya doğuyor.

Yani ruhsal ihtiyaçlarını karşılamak, dünyanın kendisine sunmuş olduğu imkânları en iyi şekilde değerlendirerek ruhsal yasaları uygula-

mak amacıyla doğuyor. Ve kendisine bu ihtiyaçlarını karşılayabileceği aileyi seçiyor. Bu arada cinsiyetini de varlık kendisi belirliyor.

Şimdi bu noktadan sonra, dünyaya doğan bir çocuğun anne ve babası olan insanların olaya bakışlarında büyük bir değişim meydana geliyor.

Çıkan sonuçlardan bazıalarını anne-babaların ağzından şöyle sıralamak mümkündür:

1) Bu küçük bebek, sonsuz bir ruh varlığı.
2) O, dünyaya gelirken seni ve beni seçti.
3) Bu varlık kendine has ihtiyaçları, bu ihtiyaçlarını gerçekleştirebilecek yetenekleri de beraberinde getirdi. Biz anne baba olarak bu varlığın ihtiyaçlarını ve yapmakla yükümlü olduğu vazifelerini yerine getirebilmesi için gereken en sağlıklı şartları yerine getirmekle yükümlüyüz.

4) Bu varlığa kendi isteklerimizi empoze etmemeliyiz. Aksi takdirde onun gelişimini engellemiş oluruz.

5) Ayrıca bu varlık belli bir yaşa gelene kadar, yani yetişkin olana kadar bizim her türlü ilgi ve sevgimize muhtaçtır.

6) **Bu ortak yaşamda bir şeyler öğrenecek olan sadece doğan çocuk değil, bizler de bu varlık sayesinde için kendimizdeki eksiklikleri, gelişmiş yanları fark edebileceğiz.** Yani bu varlığın bizim çocuğumuz olarak doğması bizim için de çok büyük bir gelişme imkânıdır.

Bu maddeleri çoğaltmak mümkün. Konuyu toparlayacak olursak, tüm varlıkların ruhsal gelişimlerinde dünya yaşantılarında yukarıdaki nedenlerden ötürü ailenin, anne babanın çok önemli görev ve sorumluluklarının olduğu ortaya çıkıyor.

Bu bakış açısından değerlendirdiğimizde, zaman zaman kızdığımız, kötü davrandığımız, şikâyet ettiğimiz anne ve babalarımız veya çocuklarımız aslında tamamen bizlerin seçimlerimiz sonucunda birlikte gelişmeyi seçtiğimiz yol arkadaşlarımız. Ve titreşim olarak bizlere en yakın olan varlıklar. ■

(*) Bu konuda yapılmış kıymetli bir araştırmayı Ruh ve Madde yayınlarından "Doğmadan Önceki Hayatımız" (Dr. Helen Wambach) isimli eserden incelemenizi tavsiye ederiz.

FAL ve ASTROLOJİ

Bahri KARMA

GELECEĞİ öğrenmek ve buna dair yöntemler, insan var olduğundan beri kafasını en çok meşgul eden konu olmuştur. Buradaki amacın ne olduğu ayrı bir konu. Kimileri zengin olmak gibi hayallerle, kimileri kendilerini gelecekte bekleyen olaylara karşı hazırlıklı olmak için, kimileri ise belki akla bile gelmeyecek nedenlerle bu konu ile meşgul olmaktadır.

Peki, buradaki mekanizma nedir? Biz bu konuyu ele alacağız. Üstat Ergün Arıkdal bu konuda iyi bir örnek vermektedir; bir pilotun, üzerine gelmekte olan bir roketin, idare etmekte olduğu uçağın hangi yönünden geçeceğini önceden tahmin etmesi kehanettir. Buna göre, hava tahminleri, Ay'ın ne zaman tutulacağına dair hesaplar aslında geleceğe dair birer kehanettir. Fakat ilk önce, geçmiş, gelecek ve şimdinin ne anlama geldiğini sormamız gerekmektedir:

GEÇMİŞ, ŞİMDİ, GELECEK

Einstein, geçmiş, gelecek ve şimdinin, aslında aynı anda, fakat farklı boyutlarda var olduklarını söylemiştir. Gerçekten de, **varlıkların titreşimi yükseldikçe, geçmiş ve gelecek, şimdide birleşmektedir.** Spatyomun çok ileri merhalelerinde varlıklar ebedî şimdide yaşamaktadırlar. Yani anı yaşamaktadırlar. Onlar için her şey, şimdide vardır. Fiziksel âlemimizde ise, her şeyin halüsinasyonunu yaşadığımız gibi, zamanın da halüsinasyonunu yaşamaktayız. Fiziksel âlemimizde her şey lineer bir görünüm arz etmektedir, yani her şey sebep-sonuç ilişkisine bağlıdır. Aslında bizim havaya taşı atmamız ve taşın yere düşmesi bir bütünlük arz etmektedir. Bu olaya daha yukarıdan bakıldığında, sebep ve sonucun aynı anda var olduğu görülecektir. Ya-

Peki, amaç nedir?

ni nehrin doğduğu ve döküldüğü yer, yukarıdan bakıldığında aynı anda görülecektir. Aşağıdan bakıldığında ise bu iki olgu arasında "zaman" dediğimiz bir mesafenin (Aslında zaman bir mesafe değil, bir enerjidir.) bulunduğu görülecektir. Aşağıda her şey lineer (zincirleme, ardışık) bir görünüm arz ettiği hâlde, yukarıdan bakıldığında her şeyin bir bütün hâlinde aynı anda var olduğu görülecektir. Mesafe denilen aldanma ortadan kalkacaktır. Böylece, sebep ve sonucun da aynı bütünlüğün içinde mevcut olduğu görülecektir. **Tıpkı dünyaya, uzaydan bakmak gibi...**

Geçmiş, gelecek ve şimdi ile ilgili bu kısa açıklamadan sonra, çeşitli fal yöntemlerindeki mekanizmayı açıklamamız kolaylaşacaktır.

Bilindiği gibi, herhangi bir fal ile ilgili bir çalışmaya başlamadan önce, insanların "**niyet etmeleri**" veya "**niyette bulunmaları**" istenir. **Niyet, belirli bir konuda, belirli bir titreşim seviyesinde yoğunlaşmak, konsantre olmaktır.** Bu sa-

yede, fala bakan kişi, fal baktıran kişi ve fal objesi (tarot kartı, zar vb.) arasında titreşim rezonansı (uyuşumu) kurulacaktır. Böylece tutulan niyet sayesinde, falcı ile fal baktıran kişi arasında bir ortak alan kurulmuştur. Fal bakmak konusunda hassaslaşmış kişilerde, telepati yeteneğinin de geliştiği görülecektir. Hatta, bu gibi insanların, fal baktığı kişi ile ilgili olarak, herhangi bir şekilde bilinmesi mümkün olmayan şeyleri de -örneğin, çok özel bir şahsa ait ismi- bildiğini görürüz. Bu durum, fal bakan kişinin, bizim titreşim seviyemize adapte olabildiğini, böylece bilinçaltımıza ait kayıtları bile okuyabildiğini, yani telepati yeteneğinin bu kişilerde geliştiğini göstermektedir.

FAL YÖNTEMLERİ

Eğer falcı, tarot falına bakıyorsa, niyet edilen olgu ile ilgili olarak, bu titreşim seviyesine en uygun arşetipi (kökleşmiş sembolik ifadeyi) bulabileceği gibi, kendi kafasına göre -falcının kendisi için özelleşmiş- bazı semboller de bulabilir. Fakat, fal baktıran kişinin, kendisi için özelleşmiş bir sembol de niyetine uygun yanıt olabilir. **Olay, radyestezi aleti ile** (örneğin, çatal çubuk ile) **su, petrol vb. bir şey bulmaya benzer maktadır.** Radyestezi olayında niyetiniz su bulmak ise, suya konsantre olmanız gerekiyor.

Tarot falında, kâğıtların rastgele karışımı nasıl oluyor da niyete uygun bir sonuç verebiliyor? Aslında rastgelelik veya tesadüf diye bir şey yoktur. Kâinatın her şey sebep-sonuç ilişkisine bağlıdır. Niyet tutan kişi, bundan sonraki olaylar zinciri için yeterli bir konsantrasyonu sağlamakla bu niyete uygun bir sonucun ortaya çıkması için yeterli enerjiyi üretmiştir. **Psikokinetik enerji** bu olayda faaliyet hâlinindedir. Aslında falcı da, fal bakan kişinin niyetine uygun bir konsantrasyon içine girmiş olmakla bundan sonraki olayların gelişimi için yeterli bir enerjinin üretilmesini sağlayarak, pekiştirmiştir.

Kahve falında da durum pek de farklı değildir. Araçlar değişik, fakat mekanizma aynıdır. İşin içinde yine telepatik bir olgu vardır. Kahve falına bakan kişi, kahve telvelerinin oluşturduğu şekiller ve fal baktıran kişinin niyeti doğrultusunda, kendisinde uyanan telepatik çağrışımlarla hareket etmektedir. Kahve telve-

leri de yine konsantrasyon için uygun birer araç olmuştur. Verilen cevap, tutulan niyete uygun olacaktır.

Eğer, zar atma yöntemiyle fal bakılıyorsa, yine insandan beklenen, bu konuda niyette bulunmak, yani konsantre olmaktır. Atılan zar, zarı atan kişiden bağımsız değildir. Yeterli bir konsantrasyonla **psikokinetik enerjiniz**, niyetinize uygun olarak atılan zarı yönlendirecektir.

Kristal küre ile fal bakma yönteminde de durum pek farklı değildir. Kristal küre, iyi bir konsantrasyon aracıdır. Kristal yapılar, tesirlerin yoğunlaştırılması için iyi birer araçtır. Yeterli bir konsantrasyon yoğunluğuna ulaşan falcının, kristal küre üzerinde birtakım imajlar görmesi de mümkündür. İpotizma olaylarında özellikle ışıltılı kristal objeler kullanılarak, süjeler daha da kolay telkin alabilmektedirler.

 falındaki mekanizma da pek fazla karmaşık değildir. Burada "İçerde ne varsa, dışarıya o sızar." kuralı geçerlidir. Fakat bunu güzellik veya çirkinlik tarzında ele almamak gereklidir. Çok çirkin bir insan, gayet yüksek hasletlere sahip olabileceği gibi, çok güzel bir beden yapısına sahip bir insan da gayet düşük hasletlere sahip olabilir. Biz konuyu bu şekilde ele almayacağız. Fakat şunu da gözden çıkarmamak gerekiyor; **insanın beden yapısı, hayat plânına uygundur.** Bu kısa açıklamalardan sonra, el falının mekanizmasını açıklamaya geçelim:

Bilindiği gibi, bir insanın bütün psikik faaliyetleri bedenine yansır ve bedeninde bir iz bırakır. Örneğin; sinirli, heyecanlı, tedirgin, stresli veya düzensiz bir hayatı olan bir kişinin buradaki psikik dengesizliği, bedenine de yansır ve bu durumdan özellikle midesi etkilenir. Genellikle bu gibi insanlarda gastrit, ülser veya buna benzer çeşitli mide sorunları ortaya çıkar. Fakat, sakın insanlarda da başka nedenlerle böyle sorunların ortaya çıkması mümkündür. Bir doktorun, hastasının gözlerinin ve ellerinin rengini, tırnaklarının biçimini inceleyerek hastalığını teşhis etmesi mümkündür. Bir psikolog, bir insanın vücut hareketlerinden (oturuşu, giyimi, konuşma tarzı, el hareketleri vs.) karakter tahlili yapabilir.

Ayrıca, genellikle tekrardoğuş olaylarında görülen stigmalar (vücutta oluşan izler), enkarne olan varlığın geçmiş yaşamıyla ilgili bir anı taşıır. Stigmalar genellikle varlığın imajinatif yoğunluğuna bağlı olarak oluşur. Yoğun bir konsantrasyonla vücutta çeşitli izler çıkarmak, hatta vücudu iyileştirmek veya tahrip etmek mümkündür. Öyleyse şu sonuca varabiliriz; insanın vücudundaki izler, kendisiyle ilgili çeşitli mesajlar taşımaktadır. Doğal olarak, bir insanın elindeki çizgiler de tesadüfi değildir.

Ve **astroloji...** Astrolojiyi ayrı bir yazıda ele almak gerekiyor. Zira, astroloji çok büyük bir seviyede saptırılmıştır. İnsanın ruhi yönü göz ardı edilmiş, âdeta mekanik bir varlık -bir robot- olarak ele alınmıştır. Bu nedenle, bu konuya kısaca değinmek yeterli olmayacaktır. Sadece şunu söylemekte yarar görüyoruz. Kâinat bir bedendir. Kâinattaki bütün sistemler olağanüstü bir birlik hâlinindedir. Bir insan bedenindeki hücre, doku veya organdaki herhangi bir dengesizlik nasıl bütün organizmayı etkilemekte ise, örneğin, güneş sisteminde de aynı durum söz konusudur. Güneş sisteminin de bir savunma mekanizması veya bir bağıklık mekanizması vardır. Doğaldır ki, insan da **Güneş Sistemi** denilen bu **organizma** içerisinde yer almakla, kendi ruhsal ihtiyaçlarını giderdiği gibi, bu organizmanın da birtakım mekanik ve ruhsal ihtiyaçlarını gidermektedir. Kâinat düzeni içerisinde her şey birbirine muhtaç kılınmıştır. İnsan, kendi gelişimi için güneş sistemine ne kadar muhtaç ise, güneş sistemi de o ölçüde insana

muhtaçtır ve kâinattaki her şey, bu ilişki içerisinde bir tesir alışverişi içerisinde. Fakat insan asla mekanik bir varlık değildir. Söz konusu olan karşılıklı bir istifadedir.

Fallardaki mekanizmanın ne olabileceği hususunda yaptığımız bu açıklamaların ardından, asıl konuya gelmemiz gerekiyor:

Peki, bütün bunlardaki amaç nedir?

Sorulması gereken asıl soru budur. Kehanetler ve buna dair yöntemler, insanların ilgilerini cezbetmek, en azından insanların kafasında daha ileri realitelere geçmeyi temin edebilecek soruları uyandırmak için çok iyi birer araçtır. Eğer bu tür konular, insanların kafasında "**Acaba...?**" sorusunu uyandırabiliyorsa ve eğer insanlar bu sorunun ardından, yeni birtakım araştırmalara girebiliyorlarsa, asıl amaç gerçekleşmiştir. Böylece insan, kâinattaki her şeyin bir bütünlük içinde olduğunu, her şeyin birbiriyle sıkı bir ilişki içinde bulunduğunu görecektir. Bütün sorun, insanların bu gibi konuları birer saplantı hâline getirmesidir. İnsanlardan beklenen, içinde bulunduğu yoldaki bu tür oyalayıcı oyuncakları bırakıp, ilgisini bir an için bu oyuncaklardan ayırıp, ufkun öte tarafında ne olduğunu da merak etmesidir. Bilinmesi gereken şudur ki, bilgiden daha da anlamlı ve eğlenceli hiçbir şey yoktur. Ufkun öte tarafında, onu yeterince tatmin edebilecek şeyler vardır. Olgunluk, hakikati görebilmektedir. Tek sorun, birtakım çocuksu ilgileri terk etmektir. ■

• UFO Aktüalite •

KUZAY CALIFORNIA'DA GÖRÜLEN UFO

13 Ocak 1997 Pazartesi gecesi, California'da, San Fransisco'nun yaklaşık 425 km kuzeyinde, 7591 nüfuslu küçük bir kasaba olan Fortuna'daki evlerinin arka bahçesinde, kocasıyla birlikte oturmakta olan bayan Susan Reardon, gökyüzünde garip bir cisim fark etti.

"Gökyüzünde hareket etmekte olan uçağa benzer parlak bir cisim birdenbire durdu ve olduğu yerde yavaşça hareket etmeye başladı.

Durduğu yerde biraz ileri biraz geri giderek asılı kaldı. Az önce, uzaktan ışıklı bir nokta gibi görünen bir uçak gibi yanıp sönerek hareket eden cisim, şimdi çok parlak bir yıldız gibiydi. Eğer az önce hareket etmekte olduğunu görmemiş olsaydınız onu herhangi bir yıldız sanabilirdiniz. Seyrettiğimiz süre boyunca bulunduğu yerde kaldı. Buna benzer bir cisimle karşılaşmanız var mı?" ■

Büyük vazifeli rehber varlık Silver Birch'ün üstün öğretileri pek çok insanın içsel olarak harekete geçmesine ve kalplerinde bir kıvılcımın yaratılmasına vesile olmuştur. Medyomluğunu Maurice Barbanell'in yaptığı (1902-1981) rehber varlığın celseleri yaklaşık 20 yıl, "Hannen Swaffer Ev Celseleri" olarak devam etmiştir. Bu celselerin birinde kendisine gerçek kimliği hakkında soru sorulduğunda şu cevabı vermiştir: "Vahşi doğada haykıran bir ses... Benim kim olduğum neyi değiştirir? Beni yapmak istediklerimle yargılayın. Benim birkaç sözüm, benim içtenliğim, benim azimliliğim, aranızdaki görevim, karanlıkta çabalayan birisine ferahlık ve ışık verebiliyorsa, o zaman ben mutlu olurum." Aşağıda Silver Birch'ün "Sevgi Ölümsüzdür" adlı kitabında yayınlanan tebliğlerinden bir buket sunuyoruz.

Silver Birch'den Yaşam Üzerine

* Siz kimsiniz biliyor musunuz? Sizler sadece bedeninizle görünür hâle gelen o yüzü biliyorsunuz. Ancak o yüz, onun ardında bulunan daha geniş nitelikteki yaşama oranla toplu iğne ucundan başka bir şey değildir.

* Sizin kendisini fizik bedenlerle tezahür ettiren ruhsal varlıklar olduğunuzu, asıl bölümünüzü ruhun oluşturduğunu bilmelisiniz. Ruh yüksek titreşime, beden ise kaba titreşime sahiptir. Ruh, hâkim olan; beden ise onun hükümü altında olmaktadır.

* İçinde yaşadığınız eve gösterdiğiniz özeni bedeninize de gösterin. Ama bedeniniz sadece bir evdir, siz değil. Ev olduğu için de iyi bir durumda korunması gereklidir. Böylece içinde oturan kiracıya da özen gösterilebilecektir. Bedenin kiracı değil, sadece bir ev olduğunu hiç unutmayın.

* Çok sayıda insan, varlıkların realitesi ve ana kaynağı olan daha yüce yapılarından habersizdiler. Varolmalarının nedeninin, kendilerini fizik bedenleri aracılığıyla tezahür ettiren ruhsal varlıklar olduğunu anlamıyorlar. Bir ruha, bir cana sahip olduklarına inansalar bile kendilerini, ruhu olan bir beden olarak düşünüyorlar. Halbuki insanlar, bedenleri olan

ruhlardır. Gerçek siz, ilâhî ve ebedî nitelikteki ruhsunuz.

* Ruhlar, bedenlenme yolunu seçer çünkü gerçekleştirmesi gereken gerekli şuurlanmalar için en iyi fırsatları dünyasal koşulların birleşiminden sağlayacağını bilir. Ruh, maddeye bedenlendiği zaman ortaya çıkan yoğunluk (kaba titreşim), çok derinlerde gömülü durumdaki farkındalığın şuurunuza ulaşmasını engeller.

* Sakin, sessiz, samimî, kendinizden emin olmalısınız, alıcı olmalısınız. Bu durum içindeyken her şeyin iyi gideceğini bilmeniz gerekir. Ve o ruh durumu sırasında ihtiyaçlarınız için temel oluşturan, istediğiniz her şey olacaktır. Yaşamın içindeki kolay işlerden dolayı değil, ancak zor olaylardan dolayı değer kazanırsınız. Güçlüklerle karşılaştığınız zaman ilâhî deponuzu doldurun ve kendinize doğru yolun gösterildiğine dair güveniniz tam olsun. Eğer güveniniz tamsa, yol zaten gösterilecektir. Madde, ruhun hizmetkârıdır; ruh, maddenden değil. Sizlerin hayatta olmanız, nefes almanız ve hareket etmeniz fizik bedeninizden dolayı değildir. Ruh olmasaydı beden var olamazdı. Gerçekten de ruh, etkisini geri çektiği za-

man beden dağılır gider.

- * İstirap ve keder, hastalık ve üzüntüler, yeryüzü çocuklarına en büyük derslerin öğretildiği araçlardır. Eğer gerçeklere kolayca ulaşılabilseydi, yeterince değerlendirilemezlerdi. Bu yüzden bilgi, insana en büyük ıstirap ve üzüntü anında gelir. Ama öncelikle insan ona hazır durumdadır ve artık o değer iyice yerleşir. Eskimiş bir söz gibi gelse de belirtmek isterim ki gerçekleri, siz ruhsal yönden hazır olana dek elde edemezsiniz.
- * Maddeye o kadar batmış durumdasınız ki sizi, kendi kaba titreşimleriyle zincirlemiş durumda. Sabahları uyanıyorsunuz ve suyunuz tam anlamıyla faaliyete geçmeden önce bin bir değişik konu sizi kuşatmaya başlıyor. Çok geçmeden bazısı küçük, bazısı büyük, bazısı gerçek, bazısı hayalî ama hepsi geçici olan bu sorunlara öyle bir dalıyorsunuz ki, ruhsal gücün sizin üzerinizde gösterdiği tümüyle olumlu olan etkisini unutuyorsunuz. Düşüncelerini o etkiye hemen hemen tümüyle kapatıp, etkilenmesi daha zor olan kalın bir duvar örüyorsunuz.
- * Herkes gibi siz de bu dünyaya gelmeden önce, varlığınız ne yapması gerektiğini biliyordunuz. Zorluklar, engeller, aksilikler varlığın şurulanması için gereken işlemlerin bir parçasıdır. En değerli ödüller, elde edilmesi en zor olanlardır.
- * Gerçekleştirdiğiniz gelişmelerden tatmin oluyorsunuz o zaman hiçbir gelişme çabası içinde olmazdınız. Eğer memnun değilseniz, fethedilecek yeni alanlar araştırıyorsanız, işte o zaman geliyorsunuz demektir. "Doğa boşluktan nefret eder" diye bir söz vardır dünyanızda. Hareketsiz duramazsınız. Ya ileriye ya geriye gitmelisiniz.
- * Bilgi sahibi olanlar güven duygularını bir içsel sakinlik üzerine, sarsılmaz bir huzur, tüm yaşamın temeli olan ruhsal realitelerin doğuşuna yönelik sarsılmaz bir kararlılık üzerine dayandırarak her fırtınayı savuşturacaklardır.
- * Sevgi, evrende bulunan en yüce güçtür. Sevgi, yasaların yerine getirilişidir. Tüm evren sevgi yüzünden varoluşunu sürdürür. Evrenin ve tüm varoluşlarda yaşamını sürdüren her varlığın kaderini belirleyen şey bu sevgidir. Sevgi, bir itici, canlandırıcı güçtür ve madde ile ruh dünyası arasındaki engellerin aşılmasındaki tek etkidir.
- * Sizi seven insanları sevmek kolaydır. Ancak te-

kâmül etmiş bir ruhun göstereceği asıl davranış, kendisini sevmeyen insanları da sevmek olacaktır. Sizden nefret edenlerin yanına gitmek, sizlere hiç sempatik gelmeyenlere hizmet etmek, işte asıl zor olan budur. Gerçek sevgi, ölçülmeyi hiçbir zaman beklemez. Sever çünkü kendisini tezahür ettirmenin başka hiçbir yolu yoktur.

- * Ruhsallık bizleri daima sonsuz sevginin kucağında tutan güçtür. Soylu mirasımızı gerçek olarak yerine getirmemiz ve dolayısıyla ilâhî kaderimize ulaşmamız için bize kılavuzluk eder. Evrendeki en yüce kudrettir, büyük ya da küçük her varlığın tezahürünün sebebidir. İhtiyaçlarımızın neler olduğunu bilir ve onlara nasıl ulaşabileceğimizi göstermeye çalışır. Kim olduğumuzu, ne olduğumuzu ve ne olabileceğimizi bizlere fark ettirecek bu yollara yönlendiren bir kudrettir. Bu yüzden büyük bir iyilikseverlik için bizlere daima yol gösteren bu bilgiye güvenelim. Onun sevgi dolu korumasına kendimizi teslim edelim; bilgelik ve sevgi dolu Yüce Ruh'un elleri arasında olduğumuzu bilelim.
- * Ne kadar yükseltilere çıkarsanız, yardımlaşmanın bir yasa olduğunu o kadar çok fark edersiniz. Hiçbir insan tek başına yaşayamaz. Her şey ve herkes birbirine karşılıklı olarak bağımlıdır. Hepimiz sonsuz bir zincirde bulunan sonsuz halkalar hâlindeyiz. Birbirinizden soyutlanmış bir şekilde yaşamak için değil, herkesle içten bir uyum içinde yaşamak için yaratıldınız.
- * Dünyamız fizik bedenlerle ilgilenmektedir. Bizler ise o bedenler aracılığıyla kendilerini ifade etmek zorunda olan ruhlarla ilgilenmekteyiz. Eğer ruh kendisini uygun bir şekilde ifade ediyorsa, bedenlerde de bir sorun çıkmayacaktır çünkü hizmetkâr olan daima maddedir. Efendi olan ruhtur, madde ise ona bağımlıdır.
- * Varlık ancak ıstirap ve mücadelelerden geçerek, karanlıklar içindeyken ışığı bularak, fırtınalarda kaldığında güneş ışığının değerini öğrenerek kendisini tanıır. İnsanoğlu ne kadar aşağıya batarsa, o kadar yükseğe çıkar.
- * Ruhun mücadeleleri asla lekelenmez ve ihtişamını kaybetmez. Dünyanızdaki malların çoğuna sahip olan insanlar sadece emanetçi ve vekil olduklarını bilmezler. Anlayış sahibi bir varlık için ise servet, tıpkı bilgi gibi, daha büyük sorumluluklar getirir.

Derleyen: Nihan YAZICI

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 69

3.6.1965

Dikey ve Yatay Tekâmül

“Tekâmül hadisesi çok yönlüdür. Şöyle ki, şimdiye kadar insanların zihninde, tekâmül denen mefhum, daima irtifa temin eden ve şakulî hareket eden bir aksiyonlar zinciri tarzında görülmüştür. Şakulî tekâmül, her vakit varit değildir. Şakulî tekâmül, ancak bir organizasyonun gerçek azası olduktan sonra mümkün olabilir. Halbuki bir organizasyona dahil olabilmek için, sizin tabirinizle birçok mektepleri itmam etmek lâzımdır. Öyleyse varlık, bu şakulî tekâmülden başka, ufki dediğimiz tekâmül hareketlerinde de bulunur. Ufki tekâmül hareketleri muzdarip hareketlerdir. Meselâ, bir devrin son kısmında, gereken şuur kapasitesini ve hamlesini gösteremeyen bir varlığın gerilemesi demek, şakulî tekâmülden ufki tekâmüle geçmesi demektir. Yani bir bakıma, tek bir plân üzerinde detaye çalışmaktır. Bekleme problemine gelince, bekleme problemi en çok tatbik edilen bir metottur. Çünkü, her ne cirmde olursa olsun, bir liyakat hadisesi mevzuu bahistir ki, hak ile ölçülme gerekir. Bu insanlar dar bir şuur cenderesi içerisine alınır. Bu, bedenliyen... Bedensizken de tecrit edilerek muayyen bir imajın takipçisi olurlar. Bu imaj, onların mürebbileri tarafından empoze edilir.”

SÖZLÜK

Şakulî: Dikey
Ufki: Yatay

Varit: Uygulanan
Muzdarip: İstirap verici

İtman etmek: Bitirmek
Cirm: Büyüklük
Mürebbi: Yetiştirici

UFO'LAR HAKKINDA EN SON BİLGİLER

UFO Araştırmacıları, ipnozu, kaçırılanlarda hatıralar üretmek için kullanıyorlar mı?

Paul McCARTHY

UFO 'ların kaçırıldığı insanlar, uzaylıların ellerinde yaşadıkları gerçek hayat olaylarını mı tarif ediyorlar yoksa kaçırılma tamamen zihinde mi yaşıyor? Sahte Anı Sendromu Vakfı (False Memory Syndrome Foundation -FMSF) bir cevap olduğunu söylemekte: Kaçırılanlar; garip hikâyelerini ipnoz ve telkine açıklıkla ilgili son çalışmaların farkında olmayan aşırı hevesli terapistlerin telkinlerini temel alarak dokumaktalar. Aslında, demekte sahte anı yanlıları, kaçırılanlar yakında, tıpkı psikiyatristler, psikologlar ve diğer çeşitli akıl doktorları tarafından suistimale uğradıklarını iddia eden hastalar gibi mesleği kötüye kullanma davaları açabilirler.

FMSF, 1992 Mart'ında, yanlış yere cinsel tacizle suçlanan ebeveynlerin çılgınlıklarına cevap olarak kuruldu. Bu suçlamaların bazılarının dibine inmek isteyen akıl sağlığı profesyonellerin ve aile üyelerinin oluşturduğu grup cinsel tacizin gerçek olduğunu, bazı iddiaların sadece terapi esnasında yanlış pratisyenlerin yönlendirici sorular sorması ve gerçek tacizin olup olmadığına şüphe gölgesi düşürmesinden sonra bazı iddiaların ortaya çıktığını buldular.

Vakfın yöneticisi, eğitmen derecesi olan Pamela Freyd grubunun UFO kaçırılma olaylarının birer birer araştırmadığını kabul ediyor. Ancak, bulgularının; kaçırma olaylarının, terapi esnasında yönlendirici sorular soran yanlış pratisyenlerin ürünü olduğunu önerdiğini açıklıyor. "Hatıralar parçacıklardan, bölümlerden ve ye-

niden yorumlardan yeniden inşa edilirler, video bandı değillerdir." diyor Freyd. "Başka bir deyişle, ipnoz güvenilir bir alet değildir ve hafıza da sabit bir şey değildir. İnsanlar neyi hatırlamak isterlerse ve neyi hatırlamaları teşvik edilirse onu hatırlarlar, hatta bu olaylar hiç olmamış olsa da."

İpnotik olarak harekete geçen yalancı hatıraları inceleyen Ohio Üniversitesinden psikolog Steven Lynn, "Kafası karışık insanlar; deneyimi, ipnozcinun inandığı ve telkin ettiği şeyin ışığında yorumlamaya yöneltilebilir." diye belir-

tiyor. "Kişi şu yolla veya bir başka yolla, ona inanmak istemeye hazırlanabilir." diye eklemektedir Concordia Üniversitesinden psikolog Campell Perry. Montreal'de bir FMSF yönetim kurulu üyesi olan Perry aynı zamanda kaçırılanların ipnoza çok yatkın, yoğun hayal gücüne sahip ve gerçeği hayalden ayırt etmede güçlük çeken insanlar olduklarından şüphelenmekte.

Toronto'lu terapist David Gotlib, sahte anı tartışmasının merkezindeki bilimsel konular hakkında endişelenmektedir çünkü bu "en azından bazı kaçırılanların ipnoz altında hatırladıkları hatıralarının doğru olmayabileceği" anlamına geldiğini belirtmektedir.

Ama Temple Üniversitesinden tarihçi ve kaçırılma araştırmacısı David Jacobs, sahte hatıra işinin kaçırılanlara uygulanabilirliğinden pek emin değil. "Her şeyden önce," diyor, "Sahte

Hatıra Sendromunun çoğu, çocukluktaki olayların yetişkinlikte hatırlanmasını temel alır; birçok kaçırılan ise onlara geçen hafta ne olduğunu anlamaya çabalamaktadır." Kuyuya bir taş daha atarak ekliyor Jacobs, "kaçırma araştırmacıları, çocukluktaki cinsel tacizle ilgili sahte hatıraların, kaçırılma olaylarının hatırasını maskeleyişini ortaya çıkarmışlardır."

Yine de, incelediği kaçırılanları sık sık ipnotize eden Jacobs, davalardan endişelenmektedir. "Bu yüzden sıradan kişiler yerine uzmanlaşmış akıl sağlığı çalışanları ile bu işi yapıyorum."

Perry ikna olmuyor: "Bazı zar gibi iddiaları -geçmiş yaşamlar gibi- Dr. vb. ünvanları olan insanların hiç eleştirmeden kabul ettiklerini düşündüğümde," diyor, "bazılarının bu kaçırılma işine de inanmalarına şaşırımam." ■

Kaynak: OMNI dergisi, Kasım 1994

• Ruhsal Aktüalite •

PSİŞİK AŞIRI YÜKLEME

Keith HARARY

EĞER faili meçhul bir cinayetle ilgili olarak polise psişik bir ipucu vermek aklınızdan geçtiyse, yalnız değilsiniz. En son Polly Klaas çocuk kaçırma vakasında, yerel emniyet personeli ve gönüllüleri, müstakbel medyomların istenmeyen ipuçlarına gömüldüler. Klaas vakasının, çocuğun yatak odası penceresinden kaçırılmasından cesedinin bulunuşuna kadar geçen 65 gün içinde, 5.000'den çok telefon bu tarz ipuçları için açıldı.

Arayanların iyi niyetine rağmen, söz konusu ipuçlarının olayı aydınlatmada pek yararı olmadı. Kayıp olan 12 yaşındaki kızın cesedi; katili olarak suçlanan Richard Allen Davis, yetkililere cesedi nerede bulacaklarını söyleyene dek bulunamadı.

"Geriyeye bakınca, söz konusu ipuçlarının hiçbirisi bizi Richard Allen Davis'e götürmezdi," diyor çavuş Mike Kerns. "Aldığımız psişik ipuçları arasında hiçbir benzerlik yoktu. Bazıları koldan çok uzaktı, hatta komikti."

İnsanlar neden yararsız psişik ipuçları ile polisi ararlar? "İnsanlar çoğunlukla, hayaller ile medyada duydukları/okudukları sözcükleri birleştirirler ve bu bileşimin sadece kendi kafala-

rında var olan bir şey olduğuna samimiyetle inanırlar." diyor psikolog Margaret Singer.

Kerns şunu da ekliyor: "Normalde, izlenecek o kadar elle tutulur ipucu vardır ki sözde medyomların sağladıklarına ihtiyacımız hiç olmaz. Dibe oturmadıkça ve artık gidecek bir yer kalmadıkça, asli kaynakları, psişik ipuçlarını izlemek için kullanamazsınız." ■

Kaynak: OMNI dergisi, Aralık 1994

İKİNCİ YURI

Patrick HUYGHE

SİMDİDEN, yeni Uri Geller (1970' lerde dünyayı kaşık bükmeleriyle şaşkına çeviren mültimilyarder İsraili psişik) olarak anılmaya başladı bile. 1994 Martında, yine İsraili olan Ronny Marcus; ABD'de ilk gösterisini sundu; New York'ta küçük bir gruba güçlerini gösterdi ve sonra Nevada Üniversitesi'ndeki bilim adamlarının testlerine kendini bıraktı.

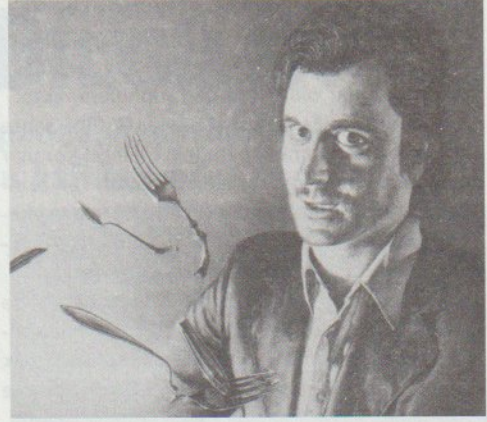
Güney Afrika'da doğan Marcus son yedi yıldır, Kudüs'teki bir klinikte ruhsal şifa uygulaması yapmaktaydı. "Hastalarımın çoğu bana sırt ağrıları, migren ağrıları ve diğer fiziksel dertler için gelirler." diye anlatıyor. O da Uri Geller gibi ABD'ye "bilim adamlarından kabul görmenin" çalışmasına daha güvenilirlik vereceği umuduyla gelmiş.

New York'da Marcus, gözleri bağlı iken bir dolar banknotunun seri numarasını okudu; boş bir kibrit kutusunu havalandırdı ve bazı metal bükme başarıları gösterdi.

Ama Marcus izleyiciler içinde birçok kişiyi etkilerken, adının açıklanmasını istemeyen ve uzun zamandır amatör sihirbazlık yapan bir kişi bütün numaraları anladi. "2 dolarlık sihir numaralarından bir demet," dedi.

Marcus'un gösterilerini okuyan parapsikolog George Hansen de aynı fikirde: "Bunlar hep sihirbazlık kataloglarından çıkma şeyler."

Bir sihirbaz olup olmadığı sorulduğunda ise Marcus bunu reddediyor. "Bir sihirbaz kendi kaşıklarını ve çatallarını, kendi adamlarını geti-

Yeni Uri Geller: Ronny Marcus

rir," diyor. "Ben değil. Bir sihirbaz asla, benim yaptığım gibi, kendisine çok yakın oturan insanlarla çalışmaz. Ve bir sihirbaz, farklı lâboratuvarlarda test edilmeyi asla kabul etmez. Ben ediyorum."

Ama bilimsel tanınma muhtemelen Marcus'un eline geçmeyecek. Aynı maharetleri UNLV'deki Davranış Bilimleri Merkezindeki Bilme Bilimleri Lâboratuvarından psikolog Dean Radin'e de gösterdi. Ancak Radin, sihirbazlık numaralarını önleyecek biçimde Marcus'un maharetlerini tekrarlamasını sağlayınca... "Marcus hiçbir şey yapamıyor," diyor Radin. "Yaptığı herhangi bir şeyin paranormal olduğuna dair kanıt yok."

Bir sonraki Uri Geller, lütfen ayağa kalksın! ■

Kaynak: OMNI dergisi, Kasım 1994

"Sabrın en iyisi nefissiz sabırdır. Aklın en iyisi, nefissiz akıldır. Dünyanın dönüşü nefse doğrudur. Öyle insanlar vardır ki, kendilerini bilmezler. Bunlar sadece doğanın oyuncacılarıdır. Öyle insanlar vardır ki bunlar, kendilerini bir yolda bilirler. Bunlar ise yolun oyuncacıdır. Fakat yine öyleleri vardır ki, bunlar her yeredirler. Fakat sadece Yukarı'nın emrindedirler. Bunlar kendilerini, kalplerini, akıllarını ve ellerinin işini oyuncak diye vermezler. Gerçek kahraman bunlardır." Sadıklar Plâni

ANORMAL YÜZLER

HAYALET araştırmacılarına, üstünde anormal yüzlerin görüldüğü fotoğraflardan çok sayıda gönderilmektedir. Birçok vakada fotoğrafı çıkan kişiler bu yüzleri görmemiş ve yüzler ancak film yıkandıktan sonra ortaya çıkmıştır. Bu fotoğrafların büyük bir kısmının mezarlıklarda çekildiği bulgusu da dikkate değer.

Birçok vakada yüzlerin gerçekten orada olduğunu saptamak çok zor; hayal gibi gözükmedirler, yapraklar, gölge ve benzeri şeylerin tesadüfen oluşturduğu şekillere benzemektedirler. Ancak bunlar gibi kendiliğinden görünen yüzlerin hepsi de fotoğrafsal şekiller değildir; paranormal araştırmalar kendiliğinden görülen çeşitli yüzlerle doludur. Belki de bu tip yüzlerin en ünlüsü, İspanya Belmez'deki bir evin mutfağının zemininde 1971'de ve birkaç yıl sonra tekrar görülen yüzdür. Bu olayda Bayan Maria Pereira tarafından yedi gün içinde bir yüze dönüştüğü görülen bir işaret söz konusudur. Şekilden dolayı endişelenen oğlu bunu yok etmiş ama mutfağın zemininde başka bir yüz biçimlenmeye başlamış. Bu şekil **zeminden kesilip çıkarılmış ve sergilenmiştir. Zemin tamir edilmiş ama zaman içinde yeni yüzler oluşmuştu**; haç gibi şekillerle birlikte birçok yüz görüldü. Tahminen en sıradışı olanı 1972 Haziran ayında ortaya çıkan ve daha sonraları, inanıldığına göre, yüz ifadesini de değiştirmiş olanıdır. Bu olayların açıklanabilmesi için evin, eski bir mezarlığın üzerine inşa edildiği önerilmiştir ama başka bir öneri de bu yüzlerin Bayan Pereira'nın şuuraltı tarafından yaratıldığıdır; Bayan Pereira zamanının büyük bölümünü o mutfakta geçirmektedir ve mutfak için yeni bir yer yapıldığında, yüzler, o yeni kısma da Bayan Pereira ile birlikte gitmişlerdir. Bu yüzler, tamamıyla onun dualarının veya korkularının yansıdığı düşünce formları olabilir.

Tanınmış medyom Eusapia Palladino, geçen yüzyıl sonunda, kendi yüzünün izlenimini mühürlü, içinde erimiş balmumu bulunan bir kutuya görünür biçimde yansıtabilmişti. Psikik Araştırmalar Kurumu araştırmacısı olan Manfred Cassier son özel monografisi Tony Elm'in Zulmü adlı makalesinde tekinsiz ev faaliyetlerinin merkezi olan Kentish Garden Guild'deki bir mağaza tezgâhındaki görünen anormal bir yüzü tarif etmektedir. Bu yüz, yavaş yavaş çürüdü ve bu durum onu daha da korkunç hâle getirdi. Yüz, dökülmüş gübreden yapılmıydı, kimse yokken ortaya çıkmıştı ve bundan dolayı nasıl oluştuğuna dair kesin bir bilgi yoktu.

Ölülerin yüzlerine ait suretler çok bilinen bir şeydir. 1891'de yeni ölmüş olan bir kadının yüzü Indiana'daki evinin camında gözükmüş ve sanki yüz cama yapışmıştır. Yüzü camdan kazımak için yapılan tüm girişimler başarısız olmuştur. 1898'de bir Hristiyan kilisesinde görevli olan Dr. Leddel ölür ve rivayete göre yüzü, 1923'te katedral duvarının boyasında görünmüştür. Benzer biçimde nemliliğin sebep olduğu bir mantar, Llandaff Katedrali başkanı Vaughan'ın yüzü olarak Llandaff Katedralinde görülmüştür.

Kendiliğinden görünen yüzlerin sadece ölülerin yüzleri olmadığını hatırlatmak gerekir. W. Hudson *Richmond Parkındaki Dişi Geyik* adlı kitabında rüzgârda titreyen, dalgalanan bir bayrak izlenimini veren, aniden ölüne beliren çok iyi tanıdığı bir kızın yüzünden söz etmektedir. Bunun telepatik bir mesaj olduğuna inanmış. Yazar, gördüğü kızı düşünmüş, kızın annesine bir mektup yazmış ama bir sorun olmadığı cevabını almış. İknâ olmamış ve aileyi ziyarete gitmiş ve şunu öğrenmiş: Kız, tam da Hudson'un titreyen yüzünü gördüğü anda, ailesi ile büyük bir tartışmaya girmiş ve Hudson'u kendi başına bulmak üzere evi terk etmiş. ■

World's Greatest Unsolved Mysteries adlı kitaptan çeviren **Burak ERKER**

Okuyucu Köşesi

● AYHAN DEVER - KAYSERİ ●

Soru: Kişi ölürken (ruh, bedenden ayrılırken) beden ile ruh arasındaki ilişki her zaman devam ediyor, yani ruh-beden ilişkisi devam ediyor. Kaç kere yaşamış olursa olsun. Peki, ruh üst kademelere (tekâmülün en üst düzeyine) geldiğinde durum ne olur? Hâlâ ruh-beden ilişkisi devam eder mi?

TEKÂMÜL süreçleri evrenimizde devreler hâlinde sürüp gider. Belli bir devre içinde belirli ruhsal plânlar, dolayısıyla ruhsal varlıklar o tekâmül sürecinde sonsuz maddesel tekâmül ortamlarıyla irtibata geçer. Amaç, o maddesel ortamın bilgisini alıp o bilgiyle evrenin yaratılışında fonksiyonermaktır.

Devrenin başı ve sonu arasında, hedeflenmiş gelişim sonucuna ulaşmak amacıyla o kadro defalarca, örneğin dünyaya gelir, yani tekrar tekrar doğar. Her doğum ve ölüm arasında elbette bir ruh-beden bağlantısı olmaktadır. Ama bu bağlantı sadece bildiğimiz fiziksel doğum ile fiziksel ölüm arasında kurulmamaktadır.

Ruhsal varlıklar, ihtiyaçları gereği dünyaya bedenlenme amacını edinir edinmez, açık şuurunu imajinasyon yeteneğiyle maddesel titreşimlere bağlar. Fizik bedene inene kadar bildiğimiz tabirlerle kozal bedenden başlayıp mantal ve astral bedenlerden geçer ve sonuçta bambaşka bir kapalı şuurla fizik yapı hâlinde tezahür eder. Ölüm olayında da bu işlemin tersi gerçekleşir.

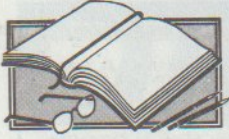
Bedenli kadrolarda görev almayı seçen ruhsal varlık, bir süre için de olsa fizik plânda yaşanmasa bile astral, mantal veya kozal titreşimler aracılığıyla maddesel plândaki tekâmülü-

nü sürdürür. Yani diğer bedenli varlıkların tecrübeleri aracılığıyla maddî plânın bilgisini almaya devam eder. Çünkü tekâmül bireysel değil, bütünseldir ve sadece kendimizin değil bizim dışımızdaki varlıkların yaşadıkları hâller, geçirdikleri olaylardan sonraki bilgi kazanımları bize de yansır. Varlıkların şuur dışı bağlantıları bizim fizik duyularımıza çarpan bağlantılarından çok daha geniştir. Hiç birimiz dünyasallıkla sınırlı değiliz, bizler aynı zamanda evrensel nitelikte bağlantılara sahibizdir. Bu dünyanın bedeninin yanında kozmosun diğer fiziksel ortamlarıyla da ilişkilerimiz mevcuttur ve bizlere buralardan da bilgi gelir.

Ruh varlığının maddeyle bağlantısı bizim için sonsuz derecesinde sürecektir. Ta ki maddî ortamların bilgisine ruh varlıklarının ihtiyacı kalmayınca kadar. Sınırsız bir kozmosta sınırsız bir bilgi potansiyeli olduğuna göre, o an, bizler için tam bir bilinmeyen olarak kalacaktır.

Bu nedenle "tekâmülün en üst düzeyi" diye bir aşama söz konusu değildir. Öncelikle, evrende tekâmül edilecek bilgi sonsuz boyuttadır. Asla sonuna ulaşamayacak bir kozmik yaradılış işleminde son diye bir şey yoktur. Bizler görüş ufkumuzda geminin bütünü değil, geminin bacasını görmeye mahkûm olan varlıklarız. Her çıktığımız bir merdiven basamağında ulaşacağımız tek şey başka bir merdivenin basamağıdır.

Dahası, merkezi her yerde, sınırı hiçbir yerde olan bir evrende üst ve alt basamak olgusu yoktur. Onun yerine şuur hâlleri vardır. Şuur hâlleri arasında da altlık-üstlük ilişkisi yoktur. Varlıkların tekâmül tercihleri bir karınca üzerinde olabildiği gibi, bir galaksi üzerinde de olabilir. Her ikisinin de kendine göre bir bilgi potansiyeli vardır ve değerlidir. ■

KİTAPLAR ARASINDA

MEDİTASYONUN ESASLARI

Kitabın adı / Orijinal adı
MEDİTASYONUN ESASLARI
THE ELEMENTS OF MEDITATION

Yazan / Çeviren

David Fontana / Aylin Sağay

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

176 sayfa, 1998

Fiyatı: 650.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI

P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Meditasyon, fiziksel ve zihinsel gelişim için olduğu kadar, kişisel ve ruhsal gelişim için de kullanılan eski bir tekniktir. Bir inanç veya dogma değildir. Doğu dinlerinde aktarılan teorik bilgilerin bir kısmının uygulamaya geçirilmiş hâlidir. Pratiği olmayan hiçbir öğretinin ömrü uzun olamamıştır. Çünkü bireyler o öğretinin psişik deneyimini yapabildikleri sürece gelişebilirler. Her türden ibaret, dua ve derin düşünme çalışmaları bu sebepten dolayı her zaman uygulanagelmıştır. Meditasyon bir tür "içer doğru yolculuk"tur. Günlük yaşamın hırğüründen, karmaşasından ve telâşından sıyrılmak için kullanılan bir işlemdir, bir amaç değildir. Amaç sürekli meditasyon yapmak değil, bu işlem sırasında yakalanan sakinliği, dinginliği ve şuursal açılımı toplumsal gündelik yaşantıya, insan ilişkilerine yansıtmaktır. Yani bir öğretinin size öğrettiklerini kendi üzerinizde uygulamanıza, onu bir realite olarak yaşamanıza yardımcı bir vasıta. Meditasyon sırasında nerelere kadar gittiğinizin önemi yoktur. Nerede olduğunuzun gerçek sınavı günlük hayatınızdadır. Yapabildiğiniz şey sadece meditasyon için boşluk bulmak değil, aynı zamanda meditasyonun sağladığı anlayışı sıradan iş yaşamınıza, boş vakitlerinize ve ilişkilerinize uygulamaktır.

Eserde temel olarak şunları bulacaksınız: 1. Meditasyon nedir, niçin, nerede, ne zaman ve nasıl yapılır? 2. Yararları nelerdir? 3. İlk kez meditasyon yaparken zihinlerde uyanan çok sayıda soruya cevap. 4. Çeşitli teknikler arasındaki farklar. ■